

Az Ügy tanítása

Ruhi Intézet

6. Könyv

Az Ügy tanítása

Ruhi Intézet

A sorozat eddig megjelent kötetei:

Az alábbiakban a Ruhi Intézet által megjelentetett sorozat jelenlegi köteteinek címei találhatóak. A könyveket a fő tanfolyamsorozat kurzusaihoz szánták azzal a szisztematikus céllal, hogy erősítsék a fiatalok és felnőttek képességeit közösségeik szolgálata érdekében. A Ruhi Intézetben szintén fejlesztés alatt áll egy olyan tanfolyamsorozat, mely a fő sorozat harmadik kötetéből ágazik ki, képzést nyújtva a bahá'í gyermekfoglalkozások vezetőinek, továbbá egy másik, mely a sorozat ötödik kötetéből ágazik ki, a serdülőcsoportok animátorainak képzéséhez. Ezek szintén fel vannak tüntetve a listán. Meg kell azonban jegyezni, hogy az adott területen szerzett tapasztalatokkal párhuzamosan ez a lista folyamatos változtatásokon esik át. Amint a fejlesztés alatt álló tantervi elemek egyre nagyobb számban jutnak el abba a stádiumba, hogy széles körben hozzáférhetővé lehet tenni őket, új címek kerülnek majd fel a listára.

1. Könyv *Elmélkedés a lélek életén*
2. Könyv *Szolgálatra emelkedvén*
3. Könyv *Gyermekfoglalkozások vezetése, Első évfolyam*
Gyermekfoglalkozások vezetése, Második évfolyam (mellékági tanfolyam)
Gyermekfoglalkozások vezetése, Harmadik évfolyam (mellékági tanfolyam)
Gyermekfoglalkozások vezetése, Negyedik évfolyam (mellékági tanfolyam)
4. Könyv *A kettős Megnyilvánulások*
5. Könyv *A serdülők képességeinek kibontakoztatása*
A kezdőlendület: 5. Könyv első mellékági anyaga
Egyre bővülő kör: 5. Könyv második mellékági anyaga
6. Könyv *Az Ügy tanítása*
7. Könyv *Járjunk együtt a szolgálat ösvényén!*
8. Könyv *Bahá'u'lláh Szövetsége*
9. Könyv *Történelmi áttekintés*
10. Könyv *Élettől lüktető közösségek építése*
11. Könyv *Anyagi eszközök*
12. Könyv *Család és a közösség*
13. Könyv *Társadalmi tevékenységben való részvétel*
14. Könyv *Közéleti vitákban való részvétel*

Copyright © 2011, 2024 by the Ruhi Foundation, Colombia
Minden jog fenntartva. 1.1.1 PE változat, 2011. október
2.1.1. PE változat, 2024. november
Printed in Hungary

Originally published in Spanish as *Enseñar la Causa*
Copyright © 1990, 1998, 2023 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-628-95545-2-6

Ruhi Intézet
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Tartalom

Néhány gondolat a tutorhoz	v
A tanítás lelki természete	1
A tanításhoz nélkülözhetetlen tulajdonságok és attitűdök	37
A tanítás, mint tevékenység	79

Néhány gondolat a tutorhoz

Fontos, hogy mindazok, akik tutorként szolgálnak a Ruhi Intézet kurzusain, megértsék, hogy a fő tanfolyamsorozat hatodik, *Az Ügy tanítása* c. kötete központi helyet foglal el abban az oktatási folyamatban, amely mellett a résztvevők elkötelezték magukat. Egyrészt a szolgálat területén szerzett felhalmozódó tapasztalataik révén készen állnak majd arra, hogy alaposabban elgondolkodjanak egy olyan témán, amellyel elsőként a 2. Könyvben találkoztak. Másrészt az itt vizsgált témakörök kontextusba helyezik majd a jövőbeni tevékenységük nagy részét, hiszen az Ügy szolgálatának szentelt életet szükségszerűen áthatja az izzó vágy, hogy elnyerjék azt a kiváltságot, hogy másokkal is megoszthassák Bahá'u'lláh tanításait.

Azóta, hogy a résztvevők elindultak a tanfolyamok által megnyitott szolgálati ösvényen, rengeteg tapasztalatot szereztek abban, hogy – barátaikkal karöltve – egymáshoz kapcsolódó szolgálati tevékenységeket végezzenek falvaikban és szomszédságaikban: imatálalkozókat szerveznek, rendszeresen látogatnak otthonokat, a gyermekek lelki nevelését szolgáló foglalkozásokat tartanak, a serdülőkorú fiatalok csoportjait pedig bevonják egy a lelki megerősödésüket célzó programba. Mindezen tevékenységekkel immár összefonódtak a beszélgetések, amelyek egyre több embernek segítenek abban, hogy megismerkedjenek a Hit alapelveivel, és elmélyítsék a tanításokkal kapcsolatos ismereteiket. A korábbi tanfolyamok mindegyike, de elsősorban a 2. Könyv, jelentősen hozzájárult azoknak a képességeknek a fejlesztéséhez, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a résztvevők ilyenfajta beszélgetéseket kezdeményezhessenek. Nem kétséges, hogy sokan közülük mostanra már abban a kegyelemben is részesültek, hogy segítettek más lelkeknek felismerni Bahá'u'lláh-t, korunk Isteni Megnyilvánulását, és hűségesen vállalni az Ő Hitét. Ők immáron jól felkészültek arra, hogy mélyebben elgondolkodjanak a tanításról, mely e könyv harmadik fejezetének célja. A második fejezet lehetőséget biztosít számukra, hogy átgondolják azokat a lelki tulajdonságokat és azt az attitűdöt, melyet a Hitet tanító személyeknek kell elsajátítaniuk. Az első fejezet pedig elősegíti e szent cselekedet lelki jelentőségének megértését.

A Bahá'u'lláh által ránk rótt, az Ügyének tanítására vonatkozó kötelezettség természetének vizsgálata során az első fejezet több alapvető fogalmat vesz sorra. A fejezet elején bevezetett fogalmak között szerepel a „fellángolás” kifejezés. A résztvevőket arra biztatják, hogy ismerjék fel: tanítási kötelezettségünk legalább annyira vonatkozik a belső állapotunkra, mint az általunk végrehajtott cselekedetekre. Az a motívum, hogy a „létezés” és a „cselekvés” a bahá'í tanítások szerinti élet két egymást kiegészítő aspektusa, a tanfolyamok egész sorozatán végighúzóódik. Itt azonban mindez egyértelműen megfogalmazódik, és valójában ez alakítja a könyv egész szerkezetét. A fejezet első néhány része segít a résztvevőknek abban, hogy lelki megértésre tegyenek szert ezzel a gondolattal kapcsolatban, hiszen ez a Hit tanításához kapcsolódik. Számos, az Írásokban található metaforát használnak fel, hogy segítsenek a résztvevőknek meglátni a „létezés” és a „cselekvés” közötti összefüggést – legfőképpen a láng képét, mely bármennyire is kicsi, melegséget és fényt áraszt. Maga a tanítás – állítják – egy olyan létállapot természetes kifejeződése, amelyet leginkább a lángolás

állapotaként lehet leírni, amelyben Isten szeretete olyan fényesen ég a szívünkben, hogy szüntelenül igyekszünk az Ő Igéjét terjeszteni.

A fejezet ezen részeiben található szövegek tanulmányozása során szerzett megértés révén a résztvevők megtanulják méltányolni, ahogy a szolgálat területén a „létezés” és a „cselekvés” egymást kiegészítő jellege a gyakorlatban is megvalósul. Ennek során a résztvevőknek világosan kell látnia a kettőt elválasztó, különösen a vallási jellegű, általánosan elfogadott felfogások következményeit, amennyiben meg akarják akadályozni, hogy az ilyen dichotóm gondolkodás befolyásolja azt, ahogyan az Űgy előmozdításának szentelt életre tekintenek. A 9. és 10. fejezet feladatai segíteni fognak ebben, ezért a tutoroknak gondoskodniuk kell róla, hogy megfelelő figyelmet szenteljenek ezeknek a gyakorlatoknak. Természetesen a résztvevők könnyen belátják majd, hogy az általuk kitűzött kettős erkölcsi cél életük minden területét összeköti: a tudásvágyuk kielégítését, az isteni törvényeknek való engedelmességet, az Isten szolgálatára és a Hozzá való közeledésre, valamint a lelki tulajdonságok megszerzésére és a jellem csiszolására irányuló erőfeszítéseiket egyaránt.

A fejezet következő részeinek középpontjában a tanítás, mint szent kötelesség áll. Egy olyan világban, amelyből maga a szentség fogalma is eltűnőben van, a résztvevőknek úgy kell kikerülniük a tanfolyamról, hogy pontos tudatában legyenek mindannak, ami „szent” – vagyis ami Istené –, és mélyreható megértéssel kell rendelkezniük arról, hogy a Hit tanítása során két szent dologgal kerülnek kapcsolatba: az emberi szívvel és az Ő Kinyilatkoztatásával. Az Írásokból kiválasztott részleteken való elmélkedés rávilágít egy intenzív lelki természetű tevékenységre: a szavak kulcsával megnyitni az emberi szív városát az Ő Kinyilatkoztatása előtt. A „szavak” kérdését részletesen megvizsgáljuk majd a harmadik részben, ahol a résztvevők a tanítás révén egy másik léleknek közvetített üzenet tartalmát fogják tanulmányozni. E fejezetrészekben arra kéri őket, gondolkodjanak el azon, hogy ha tudatosítják magukban e tevékenység szentségét, az nem pusztán az e téren tett erőfeszítések hatékonyságát növeli. Hanem – és ez talán még fontosabb – felszabadítja azokat a szellemi erőket is, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ilyen törekvéseket a világi dolgok fölé emeljük, és ezáltal olyan folyamatokat indítanak el, amelyek alapvető változásokat hozhatnak mind az egyén, mind a közösség életében. A 17. részben a résztvevők egy darabig e fokozott tudatosság hatásait fogják vizsgálni. A gondolatok közül, amelyekre a tutor mindenképpen szeretné ráirányítani a figyelmüket, kiemelkedik kettő: Először is vigyázniuk kell, hogy elkerüljék bizonyos gondolkodásmódok átvételét, melyek – bármennyire is elterjedtek a társadalomban – olyan szemléletet és szokásokat vinnének bele a tanításba, amelyek veszélyeztetnék annak szent jellegét. A tanítási tevékenységet ugyanis nem szabad úgy megközelíteni, mintha tagokat toboroznánk valamely haladó jellegű társadalmi cél érdekében; még kevésbé szabad úgy elképzelni, mintha egy termék eladásáról lenne szó, függetlenül attól, hogy mennyire előnyös ez az adott felhasználó számára. Másodszor, fel kell ismerniük, hogy mivel a szolgálat ösvényén minden vállalkozásuknak része, hogy a szíveket kapcsolatba hozzák az Isteni Szóval, ezek is szent természetűek, és ennek tudatában kell hozzájuk közelíteni.

A fejezet ezután egy a résztvevők számára jól ismert témára tér rá: Isten Szavának átforgató hatására. A tanítás révén az emberi szív és Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása között – mely az Ő legnagyobb adománya az emberiség számára – kapcsolat alakul ki; egy olyan kapcsolat, amelyen keresztül megkezdődhet az átalakulás tartós folyamata. Egyedül Isten Szava van felruházva ilyen átforgató erővel. Bármily mélységben is tárgyalták már a résztvevők ezt a témát a korábbi tanfolyamokon, ez az a hely, ahol igazán elmélyedhetnek

Bahá'u'lláh saját kijelentéseiben az Isteni Szó jelentőségéről és arról, milyen fontos Ügyének tanítása során annak erejéből meríteni. A hangsúly, amelyet a Ruhi Intézet az Írásokból vett részek memorizálására helyez, még inkább sürgetően hat a résztvevőkre. A tanítások pontos magyarázata, a tanítások másoknak való átadása a maguk tiszta formájában azok közé a képességek közé tartoznak, amelyeket mindannyian igyekszünk kifejleszteni, miközben a szolgálat ösvényén járunk, s ez mindenkor megköveteli, hogy erőfeszítéseket tegyünk annak érdekében, hogy gondolatainkat és szavainkat a lehető legjobban összehangoljuk az Írásokkal.

A fejezet tehát azzal zárul, hogy világossá teszi, valahányszor másokkal a Hitről beszélgetünk, nemcsak a megszerzett tudásunkra kell támaszkodnunk, hogy világos és koherens magyarázatokat adjunk, hanem a szeretet erejére is. A tanítás során a beszélgetésnek amellet, hogy örömet kell sugározni, a szívek közötti szeretet kötelékeit kell létrehozni és erősíteni, melyeken keresztül nemes érzelmek és magasztos eszmék áramolhatnak.

A második fejezet, mely „A tanításhoz nélkülözhetetlen tulajdonságok és attitűdök” címet viseli, azzal kezdődik, hogy felidézi mindazt, amit az első fejezetben a „létezés” és a „cselekvés” egymást kiegészítő jellegével kapcsolatban tanultunk. Már az elején hangsúlyozza, hogy az egyén belső állapotának kifinomultsága a mások iránti szolgálatban természetes módon nyilvánul meg, ugyanakkor az egyén belső állapota épp mások szolgálata révén tökéletesedik tovább. A résztvevőket arra bátorítják, hogy gondolkodjanak el olyan lelki tulajdonságokon, mint a szív tisztasága, az önzetlenség, a hit, a kedvesség, a bátorság, a bölcsesség, a lemondás és az alázat, hiszen ezek szorosan kapcsolódnak az isteni illatok terjesztésére irányuló erőfeszítéseinkhez. A lelki tulajdonságok és a megfelelő hozzáállás fejlesztése a Ruhi Intézet tanfolyamain többször is szóba kerül, de mindig egy adott képesség kialakításával összefüggésben. Olyan képességeket sorolhatunk ide, amelyek például egy közösség imádságos lelkületéhez való hozzájáruláshoz, a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásából származó bölcsesség gyöngyszemeinek másokkal való megosztásához, vagy a gyermekek lelki nevelését célzó foglalkozások vezetéséhez szükségesek. Ily módon a résztvevők megértése az emberi lélek alapvető tulajdonságairól idővel bővül és egyre inkább elmélyül, ahogy új megvilágításban vizsgálják ezek dinamikáját, és a cselekvés egy-egy új színterén lesznek tanúi működésüknek.

Miközben a tutor végigkíséri a csoportot a fejezeten, érdemes szem előtt tartania a lelki tulajdonságok feltárásának egy központi gondolatát, amely a fő tanfolyamsorozat minden kurzusában jelen van, de ennél a kurzusnál még inkább előtérbe kerül – nevezetesen, hogy ezek a tulajdonságok csakis úgy tudnak megfelelő módon megnyilvánulni, ha kölcsönösen egymásba fonódnak. A tanítás szempontjából különösen fontos annak megértése, hogy a bátorság mennyire megköveteli a bölcsességet; és bátorság hiányában a bölcsesség mennyire nem tud megnyilvánulni; hogy a tisztaság miként feltételezi a világi ambícióktól való elszakadást és az önzetlenséget; hogy a kedvességet, ha nem enyhíti azt az emberek képességeibe vetett hit, hogyan árnyékolhatja be az atyáskodás, illetve, hogy őszinteség nélkül mindez valójában nem más, mint képmutatás.

A tutorok mostanra már minden bizonnyal megismerték azt a 3. Könyvben megfogalmazott gondolatot, miszerint a lelki tulajdonságok azok az állandó minták, amelyek meghatározzák, hogy kik is vagyunk mi, emberi lények. E tulajdonságok elsajátítása lehetővé teszi számunkra, hogy megfelelő magatartást tanúsítsunk a másokkal való kapcsolatainkban, és hogy elkerüljük azokat a nemkívánatos magatartásformákat, amelyeket a neveltetésünk és a

kultúránk révén esetleg kialakítottunk. Az emberek iránti nyitottságunk és az igazság megértéséért vívott küzdelmükkel való együttérzésünk jól példázzák a tanítást befolyásoló hozzáállást. Fontos, hogy a tutor tudatában legyen annak, hogy az attitűdök megvitatása szervesen beépül a lelki tulajdonságok felfedezésébe, melyek a fejezet jelentős részének központi témáját képezik. Például a 7. részben, amikor a résztvevők a kedvességről és a türelemről, mint emberi tulajdonságokról elmélkednek, olyan helyzeteket elemeznek, amelyekben az atyáskodó és hanyag magatartás tolatkodhat be a fenti tulajdonságok helyére. Hasonlóképpen, miután a 8. részben a ragaszkodástól való mentességről elmélkednek, azt a feladatot kapják, hogy gondolják végig, miként kapcsolódik ez a tanítás iránti szenvedélyünkhöz, ahhoz a magasztos vágyhoz, amelyre mindannyian törekszünk. Fontos, hogy a résztvevők felismerjék a buzgalmat és a lelkesedést, vagyis azokat a magatartásformákat, amelyekre törekedniük kell, ugyanakkor észrevegyék az apátiát és a közömbösséget, amelyeknek viszont ellen kell állniuk. Ez a célja a 9. részben található gyakorlatnak, mely alapos megfontolás tárgyát kell hogy képezze.

Azok, akik tutorként szolgálnak, természetesen azzal is tisztában vannak, hogy bármely lelki tulajdonság fejlesztése magában foglalja számos ehhez kapcsolódó fogalom megértését is. A tisztaság egyre magasabb fokának elérése, hogy egy példát említsünk, szükségessé teszi annak megértését, mely dolgok visszatükrözésére lett teremtve az emberi szív, miből áll a por és salak, mely elhomályosíthatja szívünk ragyogását, és mi szükséges ahhoz, hogy megtisztítsuk azt az efféle tisztátalanságoktól. Ám az ilyen fogalmak egyre mélyrehatóbb megértésén túl az embernek rendelkeznie kell az akarattal és az őszinte vággyal, hogy lélekben fejlődjön. Ezt az akaratot és vágyat nem lehet egy pusztán intellektuális beszélgetéssel megteremteni; szükség van arra, hogy minden egyes ember mélyrehatóan és alaposan elgondolkodjon saját belső valóján. A tutor feladata tehát az, hogy olyan környezetet teremtsen, amely elősegíti ezt a fajta elmélyülést: olyan környezetet, amely nem kelt büntudatot, nem követel vallomásokat, nem bátorít vádaskodásra, olyat, amelyben egy baráti közösség szenvtelenül megvitathat elvont és gyakorlati kérdéseket egyaránt, miközben ki-ki magában elmélkedhet arról, hogy mit várnak el tőle.

Az egyik lelki tulajdonság, amely különös figyelmet kap, az alázat. Egyrészt az igazi alázat szervesen kapcsolódik a fellángolás állapotához, amelynek elérésére mindannyian törekszünk. Ahhoz, hogy elérjük e magaslatokat, egyre inkább meg kell feledkeznünk saját énünkről. Ez az a tulajdonság, mely szavainkat és tetteinket lelki erővel ruházza fel, és megóv minket a büszkeség és kérkedés támadásától. Másrészt olyan tanulási attitűdöt eredményez, mely létfontosságú a hatékony tanításhoz. Az őszinte alázat alapjára épülő tanulási magatartás megóv minket a Hit tanítása során alkalmazott módszerek és megközelítések merevségétől mind az egyéni törekvéseinkben, mind a kollektív erőfeszítésekhez való hozzájárulásunkban; segít abban, hogy egyre ügyesebben tudjunk reagálni azokra a körülményekre, amelyekben találjuk magunkat – akár bátran, akár óvatosan kell eljárunk; akár gyorsan kell cselekednünk, akár időt kell hagynunk; akár nyíltan és világosan kell beszélnünk Bahá'u'lláh személyéről, akár általánosabb értelemben az Ő tanításairól és az általa megfogalmazott elvekről. A fenti gondolatok tárgyalása a 10. részben kezdődik és a 14. részben található gyakorlatokban csúcsonyul ki. Mint mindig, 'Abdu'l-Bahá példája, amellyel a fejezet zárul, útmutatást ad a résztvevőknek arra vonatkozóan, milyen tulajdonságok és attitűdök kell, hogy jellemezzék a fogékony lelkekkel való párbeszédet és a Hitről folytatott beszélgetéseket.

A harmadik fejezet, mely magát a tanítást tárgyalja, kétféle megközelítésben foglalkozik a témával: saját, egyéni erőfeszítéseinket, valamint az alulról építkező, kollektív erőfeszítéseket vizsgálva. A fejezet jelentős része az előbbinek van szentelve, ám a tutoroknak nem szabad megfeledkezniük arról, hogy a résztvevőkkel megvitatandó témák nagy része mindkettőre egyaránt vonatkozik. Sőt, bár a fejezet mindkettőt külön-külön vizsgálja, valójában nem függetlenek egymástól, hanem sok tekintetben átfedik egymást.

A fejezet szerint ahhoz, hogy mindkét megközelítésben eredményesek legyenek, a résztvevőknek többek között olyan képességeket kell kifejleszteniük, amelyek révén felismerik és táplálni tudják a Bahá'u'lláh üzenete iránti fogékonyságot. Ebben kulcsfontosságúak lesznek azok a lelki tulajdonságok, amelyek a második fejezet kiemelt témái voltak, valamint – ahogyan azt a Védnök a 3. rész egyik idézetében megjegyzi – az a képesség, hogy éljünk a korunk társadalmának zűrzavaros helyzete által teremtett lehetőségekkel. A résztvevőknek a beszélgetések során kellő hangsúlyt kell fektetniük azokra a körülményekre, amelyek a hanyatló világrend okozta feszültségek és megpróbáltatások hatására alakulnak ki az emberi szívben.

Természetesen azonban bármennyire bőségesek is az ilyen lehetőségek, kiaknázatlanok maradnak, ha nem kap megfelelő figyelmet a bahá'í tanítások meggyőző, a körülményeknek megfelelő bemutatásának képessége. A fejezet lényege tehát ennek a képességnek a feltárása. A résztvevők egy gyakorlati példa segítségével gondolkozhatnak el a képesség természetéről – egy olyan beszélgetés révén, amelyben egy fiatal lány, Anna mutatja be a Hitet barátnőjének, Emíliának. A tutorok számára elsődleges szempont lesz, hogy a résztvevők legalább két letisztult gondolatot vigyenek magukkal ebből az alapvető jelentőségű beszélgetésből.

Először is, elengedhetetlen, hogy a résztvevők ne csak a 4-6. részben említett felfogások és az információk közötti különbséget értsék, hanem azt is, hogy miért olyan fontos ez a megkülönböztetés. Végtére is a felfogások és alapigazságok megértése teszi lehetővé, hogy a lelkek közelebb kerüljenek Bahá'u'lláh-hoz, nem pedig az információk pusztá befogadása. Amennyiben maga a tanítás a tudatosság fokozására és a megértés elősegítésére irányul, úgy tekinthető, mint az egyének szellemi és lelki megerősödését segítő eszköz. A résztvevőknek az a képessége, amelyet az intézeti folyamatba való belépésük óta fejlesztenek, hogy az Isteni Szóval kapcsolatba lépjenek és megértésre jussanak, itt lép majd működésbe, mivel most gondolkodnak el azon, miként vezethetnek el másokat az igaz tudás partjai felé.

Másodszor pedig a résztvevőknek tisztában kell lenniük azzal, hogy az Anna és barátnője közötti beszélgetés, amelyet a 7-21. rész ismertet, arra szolgál, hogy érzékeltesse, mit jelent a Hit meggyőző bemutatása; nem szabad azt válogatás nélkül alkalmazandó sémának tekinteni. Valójában az ismertetés egyes szakaszait követő gyakorlatok célja, hogy rávilágítsanak annak általános logikájára, és felvillantsanak néhány kiinduló ötletet arra vonatkozóan, hogyan lehetne azt a különböző háttérrel és érdeklődési körrel rendelkező személyekhez igazítani. Ahhoz azonban, hogy a résztvevők képesek legyenek erre, elsősorban arra van szükségük, hogy az ismertetőt ebben a formában jól megtanulják, és saját szavaikkal is vissza tudják a gondolatsort idézni.

Az egyéni tanítási törekvések tárgyalása a 26. részben ér véget, amelyben a résztvevőknek meg kell vizsgálniuk életkörülményeiket, és meg kell nevezniük egyéni tanítási tervük elemeit. A 27. rész arra ösztönzi őket, hogy ennek alapján dolgozzanak ki egy kezdeti cselekvési tervet egy bizonyos időszakra, akár több hétre, akár néhány hónapra. Remélhetőleg ez a gyakorlat ráébreszti őket annak fontosságára, hogy egyéni kezdeményezésként egész életük során rendszeresen vegyenek részt a tanításban.

A 28. rész ezután a kollektív cselekvés kérdésére tér rá, és ez áll a fejezet hátralévő részének középpontjában. A résztvevők várhatóan ekkorra már különféle intenzív kampányokban is részt vettek. A továbbiakban mindnyájan a Hit aktív támogatóinak egyre növekvő magjához tartoznak majd, akik folyamatosan dolgoznak a közösségépítés folyamatának előmozdításán abban a térségben, ahol élnek. Ezek az utolsó fejezetrészek segítenek nekik végiggondolni az efféle kollektív tevékenységek résztvevőiként szerzett tapasztalataikat. Bár a feladatok nem terjedelmesek, ez nem jelenti azt, hogy az egyes részeket sietve kellene feldolgozni. Fontos, hogy a tutor elegendő időt szánjon arra, hogy a résztvevők a saját tapasztalataikhoz tudják kapcsolni a tanultakat. Ennek során rá kell ébredniük arra, hogy a kollektív cselekvés során minden egyénnek hozzá kell járulnia egy olyan környezethez, amelyet különböző dimenziókban egyre nagyobb fokú egység jellemez. Képet kell kapniuk arról, miként szolgálja az alulról építkező egységes fellépés az egyéni erőfeszítésekkel együtt azt a globális vállalkozást, amelyben a bahá'í közösség részt vesz.

E célból a fejezetrészek számos kérdést vetnek fel, amelyeken a résztvevők elgondolkodhatnak: Mi jellemzi a kollektív cselekvést? Mit jelent az, hogy a kollektív cselekvés egységes? Mi jellemzi a Hit növekedéséhez való hozzáállást világszerte, és mi a szerepe az intenzív kampányoknak? Melyek azoknak az embereknek a jellemzői, akik körében munkálkodnak, legyenek azok akár egy falu lakói, akár egy szomszédságban lévő vagy a kollektív szétosztottan élő fogékony népesség? Mennyire erősek azok az erők, amelyeket a kollektív fellépésük generál, hogy a lakosságot Bahá'u'lláh világrendjének jövőképe felé mozgítsák? Mennyire kapcsolódik szorosan a Hit növekedéséhez az a képesség, amelyet az intézet a gyermekek, a serdülők, a fiatalok és a felnőttek számára szervezett képzési folyamat révén alakít ki? Megteremtődnek-e a hatékony kollektív cselekvéshez szükséges feltételek? Folyamatosan erősödnek-e a közösség kötelei? Megvalósul-e a kollektív cselekvés résztvevői között a célok egysége? Vajon ez egy örömteli és intenzív tevékenységben nyilvánul meg? Milyen mértékben határozza meg hozzáállásukat a növekedésről szóló tanuláshoz a cselekvés, a cselekvés értékelése és a tanácskozás? Ez utóbbi kérdés fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni, hiszen a barátok egyre bővülő magja körében ez a megközelítés lesz a működési mód, és ez az, ami lehetővé teszi számukra, hogy a gondolkodás egységének egyre magasabb fokozatait építsék ki. Mindez nélkülözhetetlen, hogy feltárják, mi szükséges ahhoz, hogy a növekedés egyik szakaszából a következőbe lépjenek.

A tanítás lelki természete

Cél

Annak megértése, hogy a tanítás egy különleges lelki jelentőséggel bíró cselekedet, valamint annak felismerése, hogy a hatékony tanítás egyszerre foglalja magában a „létezést” és “cselekvést” – a belső állapotra való odafigyelést csakúgy, mint az állandó tevékenységet.

1. RÉSZ

Immár jó ideje haladsz a szolgálat útján – egy olyan úton, amelyen az egyén lelki és intellektuális fejlődése elválaszthatatlan a társadalom átalakulásához való hozzájárulásától. Ennek az útnak minden egyes állomásán a tanulás és cselekvés kombinációja segítette elő annak a képességnek a fejlesztését, hogy a legkülönbözőbb módokon szolgálhass: a közösség imádságos lelkületének megerősítésével, a barátaiddal ill. a szomszédságodban vagy faludban élő családokkal folytatott lelkileg felemelő beszélgetések kezdeményezésével és fenntartásával, a rendszeres otthonlátogatási programban való részvétellel, a gyermekfoglalkozások vezetőjeként vagy egy ifjúsági csoport animátoraként, netán mindkettőben. Mindezen kezdeményezések során bizonyára érezted azt az örömet, hogy megoszthatod a különböző háttérű és korú emberekkel a bölcsesség gyöngyszemeit Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjából.

Miközben közösséged lelki alapjainak megerősítésén dolgoztál, minden bizonnyal megragadtad a lehetőséget, hogy közvetlenül és mélyrehatóan beszélj Bahá'u'lláh személyéről és az Ő Kinyilatkoztatásáról az érdeklődőkkel – például amikor meglátogattad azokat a szülőket, akiknek gyermekei részt vesznek az intézet oktatási programjaiban, netán egy intenzív kampány részeként, vagy amikor olyan fiatalokkal beszélgettél, akik a szolgálat iránti vágyból léptek be az intézeti folyamatba. Még a rokonokkal, barátokkal, osztálytársakkal, munkatársakkal és ismerősökkel való mindennapi érintkezésed során is biztosan találtál hasonló lehetőségeket. Emellett az ilyen és más hasonló alkalmakkor nyilvánvalóan attól sem zárkóztál el, hogy meghívd a fogékony lelkeket, fogadják el az Ő üzenetének igazságát, és csatlakozzanak az Ő követőinek közösségéhez. E könyv három fejezete segít elgondolkodni magán a tanításon, azaz, a folyamaton, melynek révén elvezetjük a lelkeket Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjának partjaihoz. Természetesen megannyi út létezik, melyeken keresztül az emberek eljuthatnak e partokhoz. Fel kell ismernünk tehát, hogy a tanítás lelki dinamikájáról tanultak nagy része – minden környezetben és minden körülmények között – széles körben vonatkozik bármely törekvésünkre, amikor bahá'í eszméről beszélünk, amikor megosztjuk hitünket és meggyőződésünket, amikor lelki kérdéseket tárunk fel másokkal együtt, sőt, amikor a fiatalokat neveljük, hiszen ezek az erőfeszítések is magukban foglalják azt, hogy a lelkeket Isten Igéjével hozzuk kapcsolatba.

2. RÉSZ

„Tanítsátok Isten Ügyét, ó, Bahá népe – szólít fel mindenkit Bahá'u'lláh –, mert Isten mindegyikötöknek előírta, hogy kötelességetek hirdetni Üzenetét, és Ő ezt minden tettek közül a legnagyobb érdemnek tartja.” Mit jelent az, hogy a tanítás mindazok kötelessége, akik felismerték Bahá'u'lláh-t?

A „kötelesség” szót az emberek különböző módon használják a beszédben. Jelentése olykor olyan szabályok sorozatát hordozza, amelyek nyilvánvaló ok nélkül nehezednek ránk. Bizonyos kötelességekre úgy tekintünk, mint feladatokra, amelyeket el kell végeznünk, habár sokkal kellemesebb lenne kikerülni azokat. Másfajta kötelességeket, amelyek saját jólétünkkel és szeretteink jólétével kapcsolatosak, boldogan vállalunk fel. A csoportoddal folytatott eszmecsere során készíts egy listát néhány élvezetes kötelességről!

Általánosságban elmondható, hogy többnyire azokat a feladatokat végezzük szorgalmasan, amelyek fontosnak tűnnek számunkra. Például egy gazda kötelességtudóan gondoskodik a földjéről, mert tudja, hogy minden egyes feladat szükséges a végső célhoz, vagyis a bőséges termést hozó betakarításhoz, amelytől családjának eltartása függ. Vajon milyen gyümölcsöket teremhetnek a Hit tanítására tett erőfeszítéseink?

Az Isteni Megnyilvánulás által ránk rótt kötelességek a legfőbb jót szolgálják. Értékük mégsem pusztán az általuk teremtett jóban rejlik. Isten rendelései nem pusztán szabályok, melyek megmondják, hogy mit tegyünk és mit ne tegyünk. Lényegüket tekintve, ezek az emberi létezés valóságáról szóló megállapítások. Hadd világítsuk meg ezt az állítást a következő egyszerű példával!

Tudjuk, hogy az egészséges élethez szükségünk van a rendszeres és mértéktartó táplálékfogyasztásra. A rendszeres étkezés azonban nem egy önkényes viselkedési szabály, amelyet bárki is ránk erőltethet; ez a fizikai létezésünk valóságáról szóló megállapítás. Testünk úgy van felépítve, hogy bizonyos időközönként táplálékra van szüksége, és nekünk ki kell elégítenünk ezt az igényt. Ennek figyelmen kívül hagyása végső soron halálhoz vezet.

Hasonlóképpen, amikor Isten Megnyilvánulása intést vagy parancsolatot intéz felénk, például azt, hogy minden nap imádkozzunk, akkor nem valamiféle önkényes viselkedési szabályt kényszerít ránk. Az Ő parancsolata inkább egy a létezésünk valóságáról szóló megállapítás. Jelen esetben azt közli velünk, hogy az emberi lélek oly módon teremtett, hogy a megfelelő módon történő táplálásához szükségünk van szívünk és elménk rendszeres Isten felé fordítására és létezésünk Forrásával való „társalgásra”. Ugyanígy az Ő Ügyének tanítására vonatkozó kötelességünk, mindamelllett, hogy nyilvánvaló jótéteményeket hoz nekünk és az emberiségnek is, feltár bizonyos igazságokat az emberi lélek természetéről és szükségleteiről. Az elkövetkező jónéhány fejezetben ezeket az igazságokat fogjuk vizsgálni. Előtte azonban hasznosnak bizonyulhat, ha írsz egy-egy mondatot az alábbiakban felsoroltak mindegyikének természetéről. Ehhez egy példa is segítségül szolgál:

1. Gyertya: A gyertya természete az, hogy fényt ad.
2. Molylepke: _____

3. Láng: _____

4. Szökőkút: _____

5. Esőfelhők: _____

6. Parfüm: _____

Egyetértesz-e azzal, hogy az embernek az a természete, hogy szüntelenül adakozzon – adjon vagyonából, idejéből, energiájából és tudásából?

3. RÉSZ

Kezdjük a tanítás parancsolatának jelentőségéről való elmélkedésünket azzal, hogy ebben és a következő két részben áttanulmányozunk néhány részletet ‘Abdu’l-Bahá írásaiból! Egy alkalommal ezt írta:

„Ó, mennyei szeretet élő lángja! Szívedet annyira feltüzeltte Isten szeretete, hogy melegét és ragyogását tízezer mérföldnyi távolságból is érezni és látni lehet. A halandó kéz által gyújtott tűz csak egy kis területnek ad fényt és meleget, míg az a szent láng, melyet Isten Keze gyújt meg, bár keleten ég, a nyugatot is lángra lobbantja, és meleget ad északnak és délnek egyaránt; sőt, túlemelkedik e világon, hogy a legforróbb lánggal izzon a mennyei birodalmakban, elárasztva fénnel az örök dicsőség Királyságát.”¹

A fenti idézet szerint tehát szívünket olyannyira _____ Isten szeretete, hogy _____ és _____
_____ távolságból is _____ és _____ lehet. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja, hogy a _____ által gyújtott _____ csak egy kis _____ ad _____ és _____, míg az a _____, melyet _____ gyújt meg, bár _____ ég, a _____ is lángra lobbantja, és _____ ad _____ és _____ egyaránt. E világon túlemelkedik, hogy a _____ izzon a mennyei birodalmakban, _____ fénnel az _____ Királyságát.

4. RÉSZ

‘Abdu’l-Bahá az alábbi szavakat írta egy barátinak, aki hosszas vágyakozása után, hogy az Ő jelenlétében lehessen, végre rövid időre találkozhatott vele.

„Remélem, e találkozás olyan volt, mint amikor a lámpás kanóca a tűzzel találkozáva az érintkezés pillanatában lángra lobban. Várakozva tekintek e találkozás eredményei elé, hogy lángoló gyertyaként találjak rád, és akár egy molylepke, megperzselődj az Isten iránti szeretet tüzeiben. A szeretet és elragadtatás hevétől meghatódva zokogj, akár a felhő, neved, mint az üde rét, és reszkess örömdben, mint az Abhá Paradicsom szellőtől megremegő, egyedülálló facsemete!”²

A fenti idézet szerint tehát ‘Abdu’l-Bahá reméli, hogy lángoló _____ talál ránk, és akár egy _____, megperzselődünk az Isten iránti _____.
A _____ és _____ meghatódva kell zokognunk, akár a _____, nevetnünk, mint az _____, és reszketni örömdben, mint az Abhá Paradicsom _____ megremegő _____.

5. RÉSZ

Egy Táblában, amelyet a Hit egyik korai követőjének kérdéseire válaszolva írt, ‘Abdu’l-Bahá kijelenti:

„Isten szolgálóleányainak oly állapotig kell eljutniuk, hogy maguktól és segítség nélkül felfogják ezeket a mélyebb jelentéseket, és képesek legyenek minden egyes szó értelmezésére annak teljességében; egy olyan állapotig, amelyben szívünk legmélyének igazából a bölcsesség forrása tör majd fel és lövell a magasba úgy, mint egy szökőkút, mely a forrás eredeti kútjából szökell fel.”³

‘Abdu’l-Bahá azt szeretné, ha oly állapotig jutnánk el, hogy magunktól és segítség nélkül _____ a tanítások mélyebb jelentéseit, és képesek legyünk _____ értelmezésére annak _____. Ez egy olyan állapot, amelyben szívünk legmélyének _____ a _____ tör majd fel, és _____ úgy, mint egy _____, mely a forrás eredeti _____.

6. RÉSZ

Az imént tanulmányozott három idézet azt sugallja, hogy az Ügy tanítására vonatkozó kötelességünk egyaránt utal a létállapotra, amelyet el kell érniünk, és a cselekedetekre, amelyeket végre kell hajtánunk. Rengeteget megtudhatunk erről a létállapotról az idézetekben szereplő költői képekből. Olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek már a pusztá létezése is megkívánja, hogy adjanak magukból. Vajon dönthet-e úgy egy láng, hogy ne bocsásson ki fényt, mégis lángnak nevezzék? Vajon dönthet-e úgy egy szökőkút, hogy ne csobogjon, mégis szökőkút maradjon? Hasonlóképpen adakozónak és nagylelkűnek teremtettünk mi is. Lelki létezésünk kívánja meg, hogy átadjuk és megosszuk másokkal azt, amink van. Minden általunk birtokolt dolog közül a legértékesebb a hit, vagyis annak felismerése, hogy Bahá'u'lláh a mai korra rendelt Isteni Megnyilvánulás. Így mi sem természetesebb annál, mint hogy megosszuk másokkal az Ő Kinyilatkoztatásából szerzett tudásunkat, valamint azt a szeretetet és örömet, amellyel a Kinyilatkoztatás eltölti lelkünket.

Természetesen számos akadály gördülhet majd utunkba, miközben az Ügy tanítására törekszünk. Lehet, hogy félénkek leszünk, félünk cselekedni vagy beszélni, lehet, hogy időnként nehezünkre esik gondolataink világos kifejezése, de mindezeket fokozatosan felülkerekedhetünk, ha megértjük, hogy Isten Ügyének tanítása közben azt tanuljuk meg, hogyan lehet bátran adni abból, ami a legdrágább számunkra. A Védnök nevében írt levél alábbi sorai állandó emlékeztetőül szolgálhatnak arra a kötelességünkre, hogy megosszuk másokkal a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásában foglalt isteni bölcsességet:

„A világban nagy a zűrzavar, és problémái napról-napra egyre égetőbbnek tűnnek. Ezért aztán nem szabad tétlenül ülnünk, különben nem tennénk eleget szent kötelességünknek. Bahá'u'lláh nem azért adta nekünk Tanításait, hogy őrizgessük és rejtegessük azokat saját egyéni kedvtelésünkre és örömeinkre. Azért adta nekünk, hogy szájról-szájra továbbadjuk, míg az egész világ megismeri azokat, és részesül áldásaikból és felemelő hatásukból.”⁴

7. RÉSZ

Az elérni kívánt állapotot többek között úgy is jellemezhetjük, ha azt mondjuk, az a fellángolás állapota. Miközben tehát gondolatainkat és energiánkat a tanításra összpontosítjuk, nem szabad megfélemednünk arról, hogy Bahá'u'lláh iránti szeretetünk tüze napról-napra fényesebben kell lángolnia szívünkben. Talán érdemes lenne kívülről megtanulni az 'Abdu'l-Bahá Írásaiból származó alábbi részletet, hadd emlékeztessen bennünket örökké arra, hogy Isten iránti szeretetünk lángját mindig táplálni kell szívünkben:

„Ó, te, ki olyan vagy, akár az Isten szeretetének tüzétől lángoló lámpás! Olvastam legutóbbi leveledet, melyben tanúságot tettél izzó szeretetedről, ahogy egész lényed lángra gyúlt Urad, a Hatalmas, a Dicsőített szeretetének tüzétől, és érezted az Igazság Szellemének átható erejét tagjaidban és idegeidben, vénáidban és artériáidban, csontjaidban, véredben és húsodban, oly mértékben, hogy kivette kezedből a hatalom gyeplőjét, és úgy mozzgat, ahogy csak akar, azt mondatja veled, amit akar, és úgy búvól el, ahogy akar. Valóban ez történik minden szívvel, melyet Isten szeretetének szelleme tölt el. Hamarosan csodás eredményeket látsz majd, és felfedezed Hatalmas Urad jeleit.”⁵

8. RÉSZ

A fenti részlet azt az állapotot írja le, amelyben nem is vagyunk képesek mást tenni, mint hogy szolgáljuk és tanítsuk az Ügyet. Olyannyira eltölti lényünket az Igazság Szelleme, hogy át is veszi akaratunk gyepelőit és kedve szerint mozgat minket. Az alábbi példákon elmélkedve próbáljuk most végiggondolni, milyen következményekkel jár, ha ellenállunk egy ilyen természetes készítésnek!

- a. A szökőkút, mely kap ugyan vizet, de mégsem lövell a magasba: _____

- b. Az ember, aki folyamatosan részesül Isten jótéteményeiben, de nem osztja meg azokat másokkal: _____

- c. Az ember, aki tudásra tesz szert, de megtagadja a tanítást: _____

- d. Az ember, aki megkapja a hit ajándékát, de nem szolgál, és nem tanítja az Ügyet: _____

9. RÉSZ

Miközben a fellángolás természetéről elméledsz, tartsd szem előtt, hogy “létezni” és “cselekedni” a bahá’í tanítások szerint élt élet két egymást kiegészítő oldala. Oly szorosan összefonódnak, hogy teljesen hiábavaló próbálkozás lenne szétválasztani őket. Nem várhatunk egész életünkben arra, hogy eljussunk a teljes lángolás állapotába, mielőtt cselekedni kezdenénk. Még a legkisebb láng is ad meleget és fényt. Sok olyan dolog van, amire egyidejűleg kell időt szentelnünk. Imádkoznunk és elmélednünk is kell a naponta tanulmányozott Írások mélyebb jelentésein. Törekednünk kell szívünk megtisztítására és arra, hogy visszatükrözzük az Ő (Isten) tulajdonságait. Tágra kell nyitnunk belső szemünket, meglátnunk az Ő szépségét, és a szerelmesévé válnunk. Továbbá aktívnak kell lennünk a szolgálat terén, és meg kell osztanunk másokkal a Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatásából nyert tudásunkat. A “létezés” és “cselekvés” közötti összefonódás ismeretében az alábbiak közül mely kijelentésekkel tudsz habozás nélkül azonosulni? Jelöld meg őket!

- _____ Ahhoz, hogy felkeressem az embereket az otthonukban, és tartalmas beszélgetéseket kezdeményezzek velük, nagy bátorságra van szükség. Mindenekelőtt le kell győzöm rendkívüli féltékenységemet, és csak ezután állok készen arra, hogy felajánljam ezt a szolgálatot.
- _____ Bár nehezen kezdeményezek beszélgetést olyan emberekkel, akiket nem ismerek jól, Istenbe vettem a bizalmamat annak tudatában, hogy csakis cselekvéssel tudom legyőzni a féltékenységemet.
- _____ Nem rendelkezem elegendő tudással ahhoz, hogy a Hitről beszélgessek másokkal. Alaposabb ismeretekre kellene szert tennem, mielőtt felkeresem a fogékony lelkeket, és megpróbálom megosztani velük a tanításokat.
- _____ A bölcsesség, melyet Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatásából nyerhetünk, kimeríthetetlen, de még a legapróbb felismerések is oly felbecsülhetetlen értékűek, hogy bőkezűen meg kell osztanunk azokat másokkal.
- _____ Tudom, hogy távolról sem vagyok tökéletes, és még hosszú út áll előttem, amíg az Írásokban leírt számos lelki tulajdonság belőlem is sugárzik majd. Mégis, Bahá’u’lláh azt ígéri, hogy segíteni fog mindazoknak, akik felemelkednek, hogy szolgálják Őt, így nekem is meg kell tennem minden tőlem telhetőt ennek érdekében.
- _____ Bár vannak hiányosságaim, mégis felemelkedek az Ügy szolgálatára. Bahá’u’lláh tanításainak megosztása másokkal segít abban, hogy erősödjön az Iránta érzett szeretetem, és elősegíti a szükséges képességek és lelki tulajdonságok kifejlesztését.
- _____ Szívesen tartanék gyermekfoglalkozásokat, de előbb ki kellene fejlesztenem magamban az összes olyan tulajdonságot, amellyel egy jó pedagógusnak rendelkeznie kell. Hogy tudnak majd tanulni tőlem a diákok, ha nem mutatok nekik megfelelő példát?

- Egy-egy foglalkozás vezetése közben a gyermekek iránti szeretetem egyre növekszik, és számos lehetőségem nyílik a nagylelkűség, a türelem és a szerető kedvesség gyakorlására.
- Fontos, hogy az általam animátorként irányított csoportban a serdülők tudjanak velem beszélgetni. Ha úgy érzik, túl szenteskedő vagyok, akkor nem fogják szívesen és szabadon megfogalmazni a gondolataikat. A legfontosabb az, hogy hétről-hétre ott vagyok nekik.
- Amikor egy ifjúsági csoport animátoraként szolgálok, törekednem kell a saját személyiségem tökéletesítésére éppúgy, ahogy igyekszem segíteni az ő lelki és szellemi fejlődésüket is.
- Általánosságban a szolgálat bármely területéről elmondható, hogy ha a megfelelő dolgokat mondom, akkor nem számít, hogy a lelkem lángra lobbant-e vagy sem.
- Annyit kell csak tennem, hogy Bahá'u'lláh szeretetére összpontosítok. Ezen túl egy szót sem kell szólnom. Olyannyira lángra fog gyúlni a szívem, hogy az emberek csodálkoznak majd, miért is vagyok olyan, amilyen. Amikor rájönnek, hogy ez azért van, mert bahá'í vagyok, akkor kutatni fognak utána, és maguktól fogadják majd el a Hitet.
- A tanítás a létezés egy állapota. Megtörténik majd magától. Miért is kellene erőfeszítéseket tennem?
- A tanítás a létezés természetes állapota. Nincs szükség szisztematikus tervekre ahhoz, hogy felkutassuk a fogékony lelkeket, és beszélgetést folytassunk velük Bahá'u'lláh személyéről és tanításairól. Csak hagyni kell, hogy magától történjen.

10. RÉSZ

Elfogadtuk tehát, hogy képesek vagyunk Bahá'u'lláh tanításainak másokkal való megosztására és meg is kell osztanunk azokat már az Ő felismerésének pillanatától kezdve. Egy láng hasonlatával éltünk, mely bármily kicsiny is, mégis meleget és fényt ad. Ugyanakkor azzal is tisztában vagyunk, hogy anélkül, hogy a szolgálat terén tett erőfeszítéseink bármikor is lankadnának, folytonosan törekednünk kell lelki életünk gazdagítására, táplálva szívünkben Isten iránti szeretetünk tüzeit és fokozva annak hevét. Álljunk meg most egy pillanatra, és tűnődjünk el azon, mivel is lehet növelni e lángolást!

Az alábbiakban állításokat találunk két oszlopban. A bal oldali oszlopba olyan állítások tartoznak, amelyek amellet, hogy van bennük némi igazság, mégis összezavarhatják gondolatainkat a témát illetően. Kösd össze ezeket a második oszlopban lévő állítások közül azzal, amelyet megfelelőbbnek találsz!

- A tudás egy fátyol. A túl sok tudás büszkeséghez vezet. Ne fektessünk túl nagy hangsúlyt az Írások tanulmányozására! Elegendő Isten és az emberiség szeretetére összpontosítani.
- A lángra lobbanás olyannyira elengedhetetlen, hogy egy időre minden más tevékenységtől tartózkodnunk kell, és kizárólag belső állapotunk javításán kell dolgoznunk.
- Amikor valaki lángra gyúl az Isten iránti szeretet tüztől, minden erőfeszítés nélkül az állandó öröm állapotában él.
- Azért nem sikerül betartanunk Isten törvényeit, mert nem szeretjük eléggé Bahá'u'lláh-t.
- A fellángolás csakis Isten kegyelme által adatik meg. Ezért nem is kell törekednünk arra, hogy fokozzuk a lobogás erősségét.
- Ha egyszer felgyullad valaki szívében az Isten iránti szeretet lángja, azt soha többé nem lehet kioltani. Önmagában is lángolni fog, megtisztítva a szívet az önzéstől és a szenvedélytől.
- a. A tanítás és az Ügy szolgálata nélkülözhetetlen a lelki növekedéshez, és fokozza az egyén lángolását.
- b. A fellángolás végső soron Isten kegyelmétől függ. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nincs szükség erőfeszítésre. A napi imádkozás, a Küszöbénél való könyörgés, az Írások olvasása és az Ő aktív szolgálata – ezek növelik a lélek befogadóképességét, hogy részesüljön Isten kegyelméből és jótéteményeiből.
- c. A tudás táplálja a Bahá'u'lláh iránti szeretet lángját az emberi szívben. Minél jobban megismeri Őt valaki Kinyilatkoztatásának tanulmányozása és az Ő Ügyének szolgálata révén, annál mélységesebben szereti Őt. Amikor valaki megszabadul az egojától, amely büszkeséghez vezet és fátyollá változtatja a tudást, akkor a tudás megszerzése nagyban hozzájárul a fellángolás erősödéséhez.
- d. Miként az ima és az Ügy szolgálata segít felerősíteni az Isten iránti szeretet lángját az ember szívében, úgy az ego és az önző vágyak szele kioltja azt. Ezért ébernek kell lennünk, és meg kell védenünk Isten szeretetének tüztét a szívünkben.
- e. Ahogy az ember kitartóan munkálkodik Isten ösvényén, az én fátylait az Ő szeretetének tüze égeti el, és az embert öröm tölti el, hogy mind közelebb kerülhet Hozzá.
- f. Még akkor is sok hibát követhetünk el, ha szeretjük Bahá'u'lláh-t, hisz' gyengék vagyunk, és folytonosan rászorulunk az Ő Kegyelmére és Megbocsátására. Ha erőfeszítéseket teszünk, hogy engedelmeskedjünk parancsolatainak, az fokozza a lángolást.

Most pedig írjunk saját szavainkkal egy rövid bekezdést arról, hogyan lehet növelni a lángolást!

11. RÉSZ

Miután a lángolás állapotáról elméltünk, egy olyan állapotról, amelyben Isten szeretetétől lángolva szüntelenül igyekszünk terjeszteni Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának fényét, olvassuk el az alábbi idézeteket, és gondolkodjunk el rajtuk:

“Mondd: Az Én segítségem az Ügyem tanítása. Ez az a téma, mellyel egész Táblák foglalkoznak. Ez Isten változatlan parancsolata, örök a múltban, örök a jövőben.”⁶

“Ne csüggedjetek, ó, földnek népei, mikor szépségem napja lenyugszik, és frigsátram mennyországa elrejtetik szemetek elől! Álljatok ki, hogy tovább vigyétek Ügyemet, és magasztaljátok Szavamat az emberek között! Mi véletek vagyunk mindenkor, és erőt adunk néktek az igazság hatalmával.”⁷

“A Legmagasabb Tolla mindenkinek megparancsolta és kötelezővé tette ez Ügy tanítását. ... Isten kétségkívül megihlet mindenkit, aki elszakítja magát minden mástól Rajta kívül, és segíti, hogy a bölcsesség és beszéd tiszta vize bőségesen fakadjon és áradjon szívéből.”⁸

“Isten kötelességül írta elő mindenkinek Ügye tanítását. Aki felemelkedik e feladat teljesítésére, még mielőtt Üzenetét hirdetné, fel kell ékesítenie magát a becsületes és dicséretreméltó jellem díszével, hogy szavai megnyerjék azok szívét, kik fogékonyak hívására.”⁹

“Ó, ti Isten szerettei! Ne pihenjete a díványokon, hanem induljatok el, amint felismertétek Uratokat, a Teremtőt, és meghallottátok a dolgokat, melyek megestek Véle, és siessetek segítségére! Oldjátok meg nyelveteket és hirdessétek szüntelenül Ügyét! Jobb lesz ez néktek a múlt és a jövő minden kincsénél, ha azok közül valók vagytok, kik értik ezt az igazságot.”¹⁰

Érdemes lenne a fenti idézetek közül minél többet kívülről is megtanulni.

12. RÉSZ

Amikor a tanítás kötelességének különböző vonatkozásait tekintjük át, nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy Isten parancsolatai az Ő velünk szembeni kegyelmének jelei. Egy pillanatig sem szabad azt gondolnunk, hogy Istennek teszünk szívességet azzal, hogy követjük intelmeit és utasításait. Egyetlen szavával biztosíthatná Ügyének teljes győzelmét. Az, hogy lehetőséget adott számunkra, hogy Hite bajnokaivá váljunk, felbecsülhetetlen áldás, mely mindannyiunknak megadatott. Bahá'u'lláh azt mondja:

“Ha Nékünk úgy tetszene, győzedelmessé tennénk az Ügyet egyetlen Szavunk erejével. Ő, valóban, a Mindenható, a Mindeneknek Parancsoló. Ha Isten szándéka az volna, az égi hatalom erdejéből előtűnne a rettenthetetlen erejű oroslán, melynek bömbölése a hegyeket megrengető mennydörgéshez hasonlatos. Mivel azonban szerető gondviselésünk mindeneket felülmúl, Mi elrendeltük a teljes győzelem elérését a szavak és beszéd által, hogy szolgálóink mindenütt a világon ez által válhassanak az isteni javak részeseivé. Ez nem más, mint Isten bőkezűségének nekik szánt záloga.”¹¹

Mind a beszélt, mind pedig az írott nyelvben gyakran alkalmazzák a metaforákat egy-egy gondolat közvetítésére, vagyis egy bizonyos képet eszünkbe juttató szót vagy kifejezést arra használnak, hogy valami megfoghatatlant jellemezzenek vele. Ebben a részletben Bahá'u'lláh az oroslán metaforáját használja. Az oroslán a mennyei hatalom erdejéből bukkan elő, bömbölése pedig a hegyekben visszhangzó mennydörgéshez hasonlatos. Ez a kép felvillantja előttünk Isten, a Teremtő erejét. Egyetlen cselekedetével nyilvánvalóvá tehetné számunkra hatalmát, és a föld minden népe térdre borulna Előtte. Csakis szerető kedvességéből engedi meg nekünk, az Ő szolgálóinak, hogy Hite terjesztésének eszközei lehessünk. Egészítsd ki az alábbi mondatokat az idézetben szereplő szavakkal és kifejezésekkel!

1. Ha Istennek úgy tetszene, _____

2. Ha Istennek az volna a szándéka, akkor _____

3. Ennek az oroszlának a bömbölése olyan lenne, mint _____

4. Ám mivel az Ő szerető gondoskodása mindeneket felülmúl, Isten úgy rendelte, hogy

5. Mindezt azért tette, hogy _____

6. Ez nem más, mint _____

13. RÉSZ

Egyáltalán nem szokatlan jelenség, hogy amíg az emberek bizonyos dolgokban hisznek, egyidejűleg azokkal alapvetően ellentétes dolgokat mondanak. Általában véve elmondható, hogy nem könnyű következetesnek lenni. Mindegyikünk gondolkodásának megvannak az életünk során kialakult szokásai, melyek arra készítetnek bennünket, hogy megfontolás nélkül kimondjunk bizonyos dolgokat. Ha kissé elgondolkodnánk rajtuk, világossá válna számunkra, hogy némely állításunkban nem is igazán hiszünk. Ahogy tehát megértésünk fejlődik – mind a tanítások fényében, mind pedig a tapasztalat révén – érdemes időről-időre megállni és megvizsgálni bizonyos kijelentések érvényességét. Döntsd el, hogy az alábbi állítások közül melyek állnak összhangban a tanítás, mint kötelesség fogalmáról kialakított véleményeddel! Jelöld meg őket!

- _____ Aktívan részt veszek a közösségemben a tanítási tevékenységgel kapcsolatos tanácskozásokon, és javaslatokat teszek arra vonatkozóan, hogyan kellene végezni ezt a munkát. Ily módon teszek eleget tanítási kötelességemnek.
- _____ Valahányszor intenzív tanítási kampány van a közösségemben, külön imákat mondok érte. Ezzel teszek eleget tanítási kötelességemnek.
- _____ Amikor csak alkalom adódik rá, felajánlok néhány Bahá'u'lláh tanításaiból merített gondolatot. Ez elég nekem ahhoz, hogy teljesítsem a tanítási kötelességemet.
- _____ Már tanítottam a Hitet egy embernek ebben az évben. Teljesítettem ez évi kötelességemet.
- _____ Mindenki, akit ismerek, tudja, hogy bahá'í vagyok, és azoknak, akiket érdekelt, már meséltem Bahá'u'lláh-ról és az Ő Kinyilatkoztatásáról. Ezzel kimerítettem minden lehetőséget, ami a Hit tanítására nyitva állt előttem.

- _____ Azzal teszek eleget a tanítási kötelezettségemnek, hogy mindenkinek, akivel csak találkozom, elmondom, hogy bahá'í vagyok.
- _____ A legjobb módja annak, hogy teljesítsem a tanítás kötelességét az, ha példamutató életet élek. Szavakra nincs is szükség.
- _____ Megpróbálok engedelmeskedni Bahá'u'lláh valamennyi intelmének és parancsolatának, beleértve az Ügye tanítására vonatkozó parancsolatot is, hiszen csakis így tudok példamutató életet élni.
- _____ Tudom, hogy Bahá'u'lláh minden egyes követőjének kötelességévé tette Ügye tanítását. De nem értett ez alatt valóban "mindenkit". Azokra gondolt, akik nagyon sokat tudnak a Hitről, és rengeteg tapasztalattal rendelkeznek.
- _____ Valahányszor Bahá'u'lláh tanításainak szépségére gondolok, olyannyira eltölt az öröm, hogy lehetetlennek látom nem megosztani az Üzenetét másokkal.
- _____ Azzal, hogy teljesítem az Ügy tanítására vonatkozó kötelességemet, megkapom az isteni megerősítést.
- _____ A Bahá'u'lláh iránti szeretetem és az egész emberiség iránti szeretet miatt, melyet Ő oltott belém, teljesítem az Ügy tanításának kötelességét.
- _____ Számptalan közösségépítő tevékenység van folyamatban a környékünkön, és csak idő kérdése, hogy egyre több egyén és család csatlakozzon a Hithez. Semmi szükség arra, hogy keressük az alkalmat, amikor Bahá'u'lláh-ról és az Ő Kinyilatkoztatásáról beszélhetünk, és segíthetünk megerősíteni a lelkeket az Ő Ügyében.

Tanuljuk meg kívülről az alábbi részletet egy 'Abdu'l-Bahá által kinyilatkoztatott Táblából!

„Ő te, ki Isten Országát keresed! Ha arra vágysz, hogy szavaid és mondandód áthatoljanak a megkeményedett szíveken, szabadulj meg a világhoz való minden ragaszkodásodtól, és fordítsd arcodat Isten Országa felé. Gyűjtsd meg az Ő szeretetének tüzeit a szívedben olyannyira, hogy égő lánggá és az útmutatás világító gyertyájává válj. Akkor beszéded a Szentlélek megerősítése által minden szívet meg fog mozgatni.”¹²

14. RÉSZ

Miután elgondolkodtunk a tanítás, mint kötelesség jelentőségén, most elmélkedjünk e cselekedet szentségéről, amelyre a Védnök a 6. részben tanulmányozott idézetben hívja fel a figyelmünket! Milyen értelemben tekinthető szentnek a tanítás? Természetesen már önmagában az a tény, hogy Istentől származó felszólításról van szó, szentté teszi ezt a kötelességet. De vajon vannak-e a szentségnek más dimenziói is, amelyeket a tanítással kapcsolatban fel kellene tárnunk? Az egyik Táblájában Bahá'u'lláh azt mondja:

“Amit Isten Magának tartott fenn, azok az emberi szívek városai; a kulcsok ezekhez pedig a mai Napon Annak szerettei, Ki a Legfőbb Igazság. Adja Isten, hogy ők mind, egytől-egyig képessé váljanak kinyitni e városok kapuit a Legnagyobb Név hatalmával.”¹³

Más helyütt pedig így szól:

“Amit Ő Magának tartott fenn, azok az emberi szívek városai, hogy megtisztíthassa azokat minden földi mocsoktól, és így ama Szent Hely közelébe juthassanak, melyet a hűtlenek keze soha be nem szennyezhet. Nyissátok ki, ó emberek, az emberi szív városát szavaitok kulcsával. Így írtuk elő néktek kötelességeket egy előre elrendelt mérték szerint.”¹⁴

Az alábbi kérdések megválaszolása segíteni fog bennünket annak megértésében, hogyan is kapcsolódnak ezek a részletek a szentséghez és magához a tanításhoz.

1. Mit tartott fenn magának Isten? _____
2. Kihez tartozik az emberi szív? _____
3. Melyik szót használjuk annak jellemzésére, “amit Isten Magának tartott fenn”? _____
4. Kik azok, akik olyanok, mint az emberi szívek városainak kulcsai? _____
5. Mitől szeretné Isten megtisztítani ezeket a városokat? _____

6. Mihez szeretné, hogy ezek a szívek közelebb kerüljenek? _____

7. Milyen kulccsal kell kinyitnunk az emberi szív városát? _____
8. Milyen kötelességet írnak elő nekünk a fenti idézetekben? _____

15. RÉSZ

A szentségnek van egy másik dimenziója is, amin el kell gondolkodnunk, amikor a tanítással való kapcsolatát igyekszünk vizsgálni. Bahá'u'lláh egyik Táblájában az alábbi szavakkal utal Kinyilatkoztatására:

“Mondd: Ez a lepecsételt és titokzatos Tekercs, Isten megmásíthatatlan Rendelvényének tárháza, mely a Szentség Ujjával írott szavakat hordozza az áthatolhatatlan misztérium fátylába burkolva, és most leküldetett az Ő Kegyelme jeléül, Ki a Mindenható, az Időtlen Úr. Benne rendeltük el a föld és a menny minden lakójának sorsát, és írtuk le minden dolgok tudását, az elsőtől az utolsóig.”¹⁵

A fenti idézetben Bahá'u'lláh úgy jellemzi Kinyilatkoztatását, mint egy lepecsételt és titokzatos Tekercset. A tekercs egy olyan felcsavart papír, amire fontos üzenet íródott. Ez a lepecsételt és titokzatos Tekercs Isten Rendeletének tárháza, vagyis azt hordozza, amit Isten elrendelt, és az megváltoztathatatlan. A következő feladat segítséget nyújt abban, hogy mélyebb betekintést nyerjünk ennek az idézetnek a jelentésébe. Egészítsd ki az üresen hagyott részeket az idézet szavainak felhasználásával, majd olvasd össze a mondatokat!

1. Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása Isten _____ jeleként küldetett le hozzánk.
2. Az, ami leküldetett, egy _____ és _____ Tekercs, amely az _____ burkolózik.
3. Ez Isten _____ tárháza.
4. Ebben rendelte el Isten a föld és a mennyek minden _____ sorsát.
5. Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása magában foglalja minden dolgok _____, az _____ az _____.

16. RÉSZ

Gondolkozzunk most el mindazon, amit az előző részekben megtanultunk! A tanítás minden bahá'í szent kötelessége, mivel Isten ezt írta elő nekünk. Továbbá amikor tanítunk, két rendkívül szent dologgal foglalkozunk. Az egyik az emberi szív, ami lényegében Istené. A tanítást valójában úgy lehetne megfogalmazni, mint egy olyan szellemi cselekedetet, mely az emberi szív városának kitárulását eredményezi Őelőtte. A másik szent dolog, amivel a tanítás foglalkozik, Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása. A tanítás célja, hogy összekapcsoljuk a szívet az Ő Kinyilatkoztatásával, az emberiségnek szánt legnagyobb adományával.

Próbálj meg olyan eseményeket felidézni az életedből, amikor érezted a szentség jelenlétét! Ha jártál már valaha Bahá'u'lláh és a Báb Sírszentélyében, akkor bizonyára élénk emlékeid vannak arról, milyen érzés volt közeledni Szent Küszöbükhöz és leborulni ott. De ha eddig nem is részesültél ebben a kegyelemben, biztosan sok olyan alkalom volt már az életedben, amikor az ima elragadtatásában szívedet és gondolataidat Isten felé fordítottad, és valóban azt érezted, hogy az Ő színe előtt állsz. Milyen érzelmek töltötték el a szívedet az ilyen pillanatokban? Jelöld be őket az alábbi listán!

_____ erőteljes szeretet	_____ alázat	_____ öröm
_____ áhítat	_____ nyugtalanság	_____ méltatlanság
_____ közömbösség	_____ elragadtatás	_____ tisztelet
_____ engedelmisség	_____ hála	_____ nyugalom

17. RÉSZ

Ez az utolsó feladat felidézte bennünk azt az áhítatos, tiszteletteljes magatartást, amit akkor tanúsítunk, amikor olyasmire közelítünk, ami szent, illetve azon nemes érzéseket, amelyek az emberi szívben kavarnak, amikor a szent színe előtt áll. Mindezek tudatában felmerül egy igen fontos kérdés: Vajon a tanítás szent természetének tudatosulása miként ruházza fel cselekedeteidet hatékonysággal? E kérdés megválaszolásához javasoljuk, hogy végezd el az alábbi feladatot, amelyben a tanítás három különböző szemléletmódját ismertetjük, és arra kérünk, gondolkozz el mindegyiknek az eredményein! Ne zavarjon, ha a bemutatott helyzetek valamelyest mesterkéltnak tűnnek! A gyakorlat ezzel együtt is nélkülözhetetlen felismerésekkel szolgál majd számodra.

Mint a Hit aktív támogatói egyre növekvő magjának része, egy olyan csapat tagja vagy, amely közös tanítási programot szervez a szomszédságodban vagy falvadban.

Te és a többi tag együtt látogatjátok meg a háztartásokat, és a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásában foglalt alapvető igazságokról beszélgettek az egyénnel és családokkal – akik közül néhányan így vagy úgy már kapcsolódnak a folyamatban lévő közösségépítő tevékenységekhez –, segítve őket abban, hogy felismerjék Őt, mint Isten korunkra rendelt Megnyilvánulását. Képzeld el egy olyan forgatókönyvet, amelyben a csapatod egy bizonyos idő alatt mintegy harminc embernek segített abban, hogy felkarolja az Ügyet és csatlakozzon a bahá'í közösséghez! Tételezzük fel, hogy a csapat minden egyes tagja a legnagyobb őszinteséggel és kizárólag a Bahá'u'lláh iránti szeretetből végezte a tanítási tevékenységet! Mi van azonban, ha a csapat felfogása arról, amit csinált, nem minden esetben volt állandó?

Tegyük fel, hogy eleinte többé-kevésbé úgy tekintettek magatokra, mint üzletkötőkre! „A tanítás olyan, akár az értékesítés – mondogattátok magatokban. – A Hitnek vannak a legjobb eszméi. Akkor vagyunk jó tanítók, ha hatékonyan tudjuk találni a Hitet, és eladni ezeket a csodás gondolatokat az embereknek”. Tíz lélek így jutott el a Hithez.

Most tegyük fel, hogy egy kicsit később te és a csapat többi tagja úgy láttátok, hogy amit csináltok, az nagyrészt egy haladó társadalmi ügryhöz való toborzás! „A világ szörnyű állapotában – mondtátok magatoknak – arra van szükség, hogy minél több embert toborozunk, amilyen gyorsan csak lehet, méghozzá olyan embereket, akik a tanításokban megtalálják a megoldást az emberiség bajaira, és akik az egység megteremtéséért, az előítéletek felszámolásáért és az igazságosság ügyéért fognak munkálkodni.” Így aztán lelkesen másokat is elkezdtek felkérni, hogy csatlakozzanak hozzátok olyan fontos eszmék előmozdításában, mint a béke, az egység, a nemek egyenlősége és az előítéletek felszámolása. Ezeknek az erőfeszítéseknek köszönhetően tíz ember csatlakozott a Hithez.

Valamivel később természetesen még mindig foglalkoztatott benneteket a világ állapota és annak szükségessége, hogy növeljétek azoknak az embereknek a számát, akik képesek alkalmazni Bahá'u'lláh tanításait a világ átalakítására. Ám a csapatod addigra már jóval mélyebb megértést alakított ki a tanítás szent természetéről. Immáron minden alkalommal, amikor valakinek elmagyaráztátok a Hit igazságait, világosan tudatosult bennetek, hogy egy emberi szívhez szóltok, amely Istenhez tartozik. Emlékeztettétek magatokat arra, hogy nem mást tettetek, mint arra használtátok szavaitok kulcsát, hogy kinyissátok e szív városának kapuit, és

összeköszétek azt Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásával. E körülményektől vezérelve újabb tíz ember nyilvánította ki hitét.

Miután segítettél ennek a harminc barátnak, hogy felkarolja az Űgyet, a csapatod most szisztematikus erőfeszítéseket tesz, hogy elmélyítse az új barátok bahá'í tanításokkal kapcsolatos ismereteit, és minél többüket bátorítson arra, hogy belépjenek az intézeti folyamatba, s így a közösségépítő törekvés bajnokaivá váljanak a falvatokban vagy a szomszédságokban. Mit gondolsz, lesz-e különbség a három csoport között a bahá'í tevékenységekbe való bekapcsolódásuk intenzitásában? Vajon hatékonyabb lesz-e a te munkád bármelyik csoporttal? Természetesen a három csoport bármelyikéből kikerülhetnek olyan egyének, akiket Bahá'u'lláh annyira felkészített, és akik annyira lelkesen merülnek el az Ő Kinyilatkoztatásában, hogy rövid időn belül elmélyülnek és bekapcsolódnak a közösség ügyeibe. Most azonban arra kérünk, hogy mindegyik csoportról, mint egészről gondolkodj! Szerinted vajon összességében lesz-e jelentős különbség a három között? Vitassátok meg ezt a kérdést a csoportban, és írájatok le a következtetéseiteket az alábbi üres helyre!

Ahhoz, hogy továbbgondoljuk az általunk feltett kérdést – vagyis azt, hogy a tanítás szent természetének egyre mélyebb megértése felruházza-e a cselekedeteinket hatékonysággal –, vizsgáljunk meg most egy másik forгатókönyvet! Ahogy már korábban említettük, a faluban vagy a szomszédságban végzett közösségépítő tevékenységek közül sok olyan van, amely során a lelkeket Isten Szavával hozzák kapcsolatba, így tágabb értelemben tanításnak tekinthetők. Tegyük fel, hogy most egy olyan csapat tagja vagy, amelynek az a feladata, hogy egyik csoportot a másik után hívja meg – elsősorban a fiatalokat –, hogy belépjenek az intézeti tanfolyamok fő sorozatába, és elinduljanak a szolgálat útján. Mondjuk, hogy az előzőekben

leírtakhoz hasonló szemléletmódokkal beszélgetésbe elegyedsz három csoportnyi fiatallal, akik elfogadják a meghívásodat. Ismét az egyes csoportokra, mint egészre gondolva, elképzelhető-e, hogy lesznek közöttük különbségek, például a lelki és szellemi fejlődésük iránti elkötelezettségük mértékében, valamint a társadalom átalakulásához való hozzájárulásukban?

18. RÉSZ

Amikor az emberi szív városának kapui feltárnak, és a szív összekapcsolódik Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásával, egy mélyreható átforgató folyamat kezdődik meg. Ez az átalakulás nem azonnal megy végbe, hanem hosszabb idő alatt zajlik, ahogy kitartó elszántsággal tanulunk és szolgálunk. Mindazonáltal soha nem szabad alábecsülnünk, milyen fontos szerepet játszik az átalakulás folyamatában Bahá'u'lláh elfogadásának mozzanata. Felismerni az Igazság Napját, valamint engedni, hogy annak sugarai áthassák és beragyogják a szívünket, egyedülálló és a legfontosabb lépés, amit egy ember életében megtehet. A Bahá'u'lláh felismerését követő átalakulásról elmélkedve jobban megérthetjük, miként segíthetünk másoknak megtenni ezt a döntő lépést. Tudnál írni egy-két mondatot néhány olyan változásról, amely az alább felsoroltak vonatkozásában bekövetkezik, amikor elfogadjuk Bahá'u'lláh-t, és elkezdünk az Ő tanításai szerint cselekedni?

1. Szívünk: _____

2. Elménk: _____

3. Gondolataink: _____

4. Jellemünk: _____

5. Embertársainkkal való kapcsolatunk: _____

6. Életcéljaink: _____

7. A világról alkotott képünk: _____

19. RÉSZ

Az 5. Könyvben röviden foglalkoztunk az erő fogalmával, amikor a lelki megerősítés dinamikájáról elmélkedtünk. Ez a téma további átgondolást érdemel az itt folytatott megbeszélésünk kapcsán. A fizikai világban a változás erő hatására következik be. Ahhoz, hogy egyik pontból a másikba jussunk, hogy egy növény növekedjen, hogy egy lámpa a sötétséget fénné változtassa, hogy a folyók áramoljanak, hogy a vízszint emelkedjen és csökkenjen, erőre van szükség – az emberi test izmai által biztosított erőre, a Nap által termelt erőre, az elektromosságra vagy a gravitációs erőre. Fontos tehát feltenni a kérdést, melyek azok az erők, amelyek az előző fejezetben leírt átalakulást kiváltják? Ez a kérdés olyan központi szerepet játszik a tanítás lelki természetének megértésében, hogy a fejezet hátralévő részét az e kérdésre adandó válasz megtalálásának szenteljük. Először is dönts el, hogy az alábbi erők közül melyik járulhat hozzá az egyén és a társadalom lelki átalakulásához:

- ___ Az ima ereje
- ___ A tiszta és nemes cselekedetek ereje
- ___ Isten Szavának ereje
- ___ Az igazságosság ereje
- ___ A kard ereje
- ___ Az egység ereje
- ___ Az igazság ereje
- ___ A példa ereje
- ___ A kedves szavak ereje
- ___ A meggyőző érvek ereje
- ___ A pénz ereje
- ___ A becsületes jellem ereje
- ___ A Szövetség ereje

- _____ A politikai fölény ereje
- _____ A tiltakozás ereje
- _____ A szeretet ereje
- _____ A meggyőzés ereje
- _____ A hit ereje
- _____ A konstruktív és önzetlen gondolatok ereje
- _____ A fegyver ereje
- _____ Az igaz tudás ereje
- _____ Az értelem ereje
- _____ A megfélemlítés ereje
- _____ Az Ügy alázatos szolgálatának ereje

20. RÉSZ

A lelki átalakuláshoz hozzájáruló összes erő közül egy emelkedik ki egyedülálló módon, mint a többi erő mögött álló alapvető erő. Melyik az?

Évszázadokon keresztül fennállt az a hiedelem, hogy van egy „elixír”-nek nevezett anyag, amelyet hozzáadva a rézhez, ill. gyakorlatilag bármilyen más elemhez, arannyá változtatja azt. Ezt a műveletet, amelyet oly sokan, ám mindvégig hiába kutattak, az „elemek átalakításának” nevezték. Bahá’u’lláh egyik Táblájában ezt a képet használja, hogy felfedje az egyik legmélyebb szellemi igazságot:

„Az emberek Istenbe vetett hitének életereje minden országban kihunyófélben van; csupán az Ő hatékony gyógyírja állíthatja valaha is helyre. Az istentelenség rozsdája belemar az emberi társadalom zsigereibe; mi más tudná megtisztítani és új életre kelteni, mint hatalmas Kinyilatkoztatásának Balzsama? Képes-e az ember, ó Hakím, hogy bármely anyag parányi és oszthatatlan részecskékből összetett alkotó elemeiben olyan tökéletes átalakulást érjen el, hogy azt a legtisztább arannyá változtassa? Amilyen zavarba ejtőnek és nehéznek tűnhet ez, Mi arra a sokkal nagyobb feladatra vagyunk felhatalmazva, hogy a sátáni erőt mennyei hatalommá változtassuk. Az ily átalakításra képes Erő felülmúlja magának a Balzsamnak a képességét. Egyedül Isten Szavának a kiváltsága, hogy olyan képességgel rendelkezik, mely egy ilyen nagy és mélyreható változást elő tud idézni.”¹⁶

Most, hogy elolvastad ezt a részletet, melyik erőről mondanád azt, hogy egyedülállóan kiemelkedik, mint a többi erő háttérében álló alapvető erő? _____

Mit képes véghezvinni ez az erő? _____

21. RÉSZ

A fenti idézetben azt olvashatjuk, hogy bármilyen nehéz is lehet egy elemet tiszta arannyá változtatni, a sátáni erőt mennyei hatalommá alakítani bizonyosan még küzdelmesebb. Mégis, Isten Szava és egyedül csakis Isten Szava képes ilyen alapvető átalakításra. Ám fel kell tennünk azt a kérdést, vajon mi is az „Isten Szava”, mely ilyen óriási teljesítményre képes. Bahá'u'lláh azt mondja:

„Tudd, továbbá, hogy Isten Szava – magasztaltassék a Dicsősége – magasztosabb és messze felette áll annak, ami érzékelhető, mivel minden tulajdonságtól vagy anyagtól mentes. Túllépi az ismert elemek korlátait, és felülmúl minden lényeges és felismert szubsztanciát. Egyetlen szótag vagy hang nélkül nyilvánult meg, és semmi más, csak Isten Parancsa az, ami minden teremtett dolgot áthat. Ezt soha nem vonta meg a lét világától. Isten mindent átható kegyelme az, melyből minden kegyelem fakad. Olyan valóság ez, mely messze meghalad mindent, ami valaha létezett vagy létezni fog.”¹⁷

1. Az Isteni Szó _____ és messze _____ annak, amit az érzékek fel tudnak fogni.
2. Az Isteni Szó _____ minden _____ és _____.
3. Az Isteni Szó _____ az _____ korlátait.
4. Az Isteni Szó _____ minden _____ és _____ szubsztanciát.
5. Az Isteni Szó egyetlen _____ és _____ nélkül nyilvánult meg.
6. Az Isteni Szó Isten _____.
7. Az Isteni Szó, az Ő Parancsa _____ áthat.
8. Az Isteni Szót, az Ő Parancsát soha nem _____.
9. Az Isteni Szó az Ő mindent átható _____, amelyből _____ fakad.
10. Az Isteni Szó olyan valóság, mely _____ mindent, ami valaha _____ vagy _____.

22. RÉSZ

Egy másik, az Isteni Szó erejére némileg rávilágító kép, az L, É és T betűk összekapcsolása. Az Írások azt mondják, hogy Isten összekapcsolta az L, É és T betűket, és kiadta a „LÉT” parancsát. Ily módon kelt életre a teremtés egésze. Bahá’u’lláh egy Általa kinyilatkoztatott imában Istenre, a Teremtőnkre úgy hivatkozik, mint:

„...Az, Kinek ujja egy mozdulatával minden neveket és birodalmukat életre keltett, minden tulajdonságot és uralmukat megteremtett, és Aki, ugyanazon ujj egy másik mozdulatával egyesítette az L, É és T betűket és összekötötte azokat, kinyilvánítván ezáltal azt, mit a Hozzád közelálló kiválasztottaid legmagasabb gondolatai sem képesek felfogni, és amit a legodaadóbb szeretteid legmélyebb bölcsessége sem képes kikutatni.”¹⁸

Egy másik Táblában Bahá’u’lláh kijelenti:

“Szükségszerűen minden dolognak van eredete és minden építménynek egy építője. Valóban, Isten Szava az Ok, mely megelőzte a feltételes világot – egy olyan világot, melyet az Örök Úr tündöklő fénye díszít, mégis állandóan megújul, újjáéled. Mérhetetlenül magasztos a Bölcsesség Istene, Aki ezt a fenséges szerkezetet alkotta.”¹⁹

23. RÉSZ

Megtudtuk, hogy az Isteni Szó az Ő mindent átható parancsolata és kegyelme, nem pedig szótágok és hangok összessége. Ugyanakkor az olvasható és hallható szavak között is léteznek olyan szavak, melyek magukban hordozzák Isten Szavának erejét, nevezetesen a Megnyilvánulás által kimondott szavak. Ezek rendelkeznek teremtő, megújító és átformáló erővel, és emiatt utalnak rájuk úgy, mint a „Teremtő Szó”. Bahá’u’lláh azt mondja:

„Minden szó, mely Isten ajkát elhagyja, oly képességgel van felruházva, hogy új életet tud kelteni minden emberi formában, ha azok közül való vagy, kik megértik ez igazságot.”²⁰

„Ó, én barátom! Az Isteni Szó a szavak királya, és átható befolyása felmérhetetlen. Mindig is uralta és továbbra is uralni fogja a létezés birodalmát. A Magasztos Lény mondja: A Szó a legfőbb kulcs az egész világhoz, minthogy hatása által az emberi szívek kapui, melyek valójában a mennyország kapui, megnyílnak.”²¹

„Isten Szava lángba borította a világ szívét; mily sajnálatos lenne, ha titeket nem gyújtana meg lángja!”²²

Az alábbiakban jónéhány olyan kérdés található, amely ebben, illetve az előző részekben előforduló idézetekre hivatkozik. Bár néhány kérdés csak „igen” vagy „nem” választ kíván, az egész feladatsor elvégzése segítséget nyújt az Isteni Szó erejéről alkotott megértésed letisztulásához.

1. Isten Szava szótagokból és hangokból áll? _____
2. Isten Szava valamiféle ismert anyagból áll? _____
3. Felfogható-e érzékszerveinkkel Isten Szava? _____
4. Mi Isten Szava?
 - a. Nem egyéb, mint _____
 - b. Istennek a _____
5. Mit jelent az, hogy Isten Parancsolata áthat minden teremtett dolgot? _____

6. Létezne-e bármi is a világegyetemben, ha Isten Parancsa nem hívta volna életre? _____

7. Mit jelent az, hogy Isten kegyelme mindent átható? _____

8. Mi történne, ha Isten kegyelmét megtagadnák a létezés világától? _____

9. Minthogy Isten Szava fizikai érzékszerveink által és a képességeink révén fel nem fogható, akkor mégis hogyan ismerjük meg azt? _____
10. Ki „Isten Ajka”, Akin keresztül Isten beszél? _____
11. Mivel van felruházva minden egyes szó, melyet Isten Megnyilvánulása kimond? _____

12. Sorold fel annak az „új életnek” néhány jellemzőjét, amely az Isteni Szó által beléneveltetik minden emberbe? _____

13. Mennyire hatalmas befolyással rendelkezik az Isteni Szó? _____

14. Mi a mesterkulcs az egész világhoz? _____
15. Mit tesz Isten Szava az emberi szívekkel? _____
16. Mi lobbantotta lángra a világ szívét? _____
17. Milyen lánggal kellene lángra lobbannunk? _____

Most pedig tanuljuk meg kívülről az alábbi idézetet:

„Ez az a nap, amikor beszélni kell. Bahá népére hárul, hogy a legnagyobb türelemmel és béketűréssel igyekezzen a világ népeit a Legnagyobb Látóhatárhoz vezetni. Minden test fennhangon kiált egy lélekért. Mennyei lelkeknek kell, az Isteni Szó lehelete által, életre kelteni a holt testeket egy megújult lélekkel.”²³

24. RÉSZ

Vizsgáljuk meg az előző részekben tárgyalt gondolatok közötti kapcsolatot! Bahá'u'lláh arra szólít fel minket, hogy nyissuk ki az emberi szív városát a szó kulcsával. Amikor e város kapui kinyílnak, és a szív összekapcsolódik az Ő Kinyilatkoztatásával, egy csodás átalakulás veszi kezdetét. Az átalakulást irányító erők közül Isten Szavának ereje a legnélkülözhetetlenebb, melyet a Megnyilvánulás szavai közvetítenek. Vajon ez akkor azt jelenti, hogy a tanítás során leghelyesebb, ha saját szavainkat nem is használjuk, csupán Bahá'u'lláh Írásainak részleteit idézzük?

E kérdés megválaszolásakor jusson eszünkbe egyes vallási fanatikusok viselkedése, akik mindig magukkal hordozzák a Szent Könyv egy példányát, amelyből állandóan prédikálnak az embereknek. Minden bizonnyal nem ezt a megoldást szeretnénk választani. A 2. Könyv tanulmányozása során arra kaptunk bátorítást, hogy próbáljuk megtalálni az egyensúlyt a közvetlenül az Írásokból történő idézés, illetve a Hit tanításainak és alapelveinek saját szavainkkal történő magyarázata között. Kétségtelen, hogy azóta már mindnyájan továbbfejlesztettük ezt a képességünket a szomszédságunkban vagy falunkban végzett szolgálatok révén. Olvassuk el Bahá'u'lláh alábbi intelmeit, és gondolkodjunk el még egyszer azon, hogyan tanulhatunk meg a tanítás során Isten Igéjének erejéből meríteni!

„A megszentelt lelkek tűnődjenek el és meditáljanak szívükben a tanítási módszerekről. Tanulják meg a csodálatos mennyei Íratok szövegéből vett kifejezéseket és részleteket a legkülönbözőbb témákról, hogy beszédük során idézhessék az isteni verseket, amikor csak az alkalom megkívánja, minthogy e szent versek képezik a leghatásosabb varázsszert, a legnagyobb és legerősebb talizmánt. Oly erőteljes a hatásuk, hogy a hallgatónak nem lesz oka habozni.”²⁴

1. Bahá'u'lláh azt mondja nekünk, hogy _____ és _____ a szívünkben a _____ illetően.

2. Meg kell _____ és részleteket a legkülönbözőbb témákról a szent Íratok _____.
3. Meg kell tanulnunk részleteket a szent Íratokból, hogy _____, amikor csak az alkalom megkívánja, _____ az isteni verseket.
4. A beszédünk során idéznünk kell az isteni verseket, minthogy ezek a _____ a leghatásosabb _____.
5. Oly _____ a szent versek _____, hogy a _____ semmi oka sem marad a _____.

25. RÉSZ

Bahá'u'lláh azt mondja, hogy tanuljunk meg kívülről kifejezéseket és részleteket a Szentírásból, hogy amikor csak lehetőségünk adódik rá, használhassuk őket beszédünkben. Ez nyilvánvalóan elsősorban az Ő saját Írásaira vonatkozik, hiszen Ő Istennek erre a korszakra rendelt Megnyilvánulása és az Ő kijelentései – akárcsak minden korábbi Megnyilvánulása, például a Bábé – alkotják a Teremtő Szót.

Na de vajon mi a helyzet 'Abdu'l-Bahá szavaival? A csoport többi tagjával együtt gondolkodjatok el azon, milyen erőt gyakorolnak szavai a hallgatóra! Gondoljatok arra, milyen hatással voltak szavai a saját szívetekre, például amikor e sorozat korábbi kötetében tanulmányoztátok őket! Talán emlékeztek arra is, milyen felismeréseket szereztek a 2. Könyv második fejezetének kijelentéseiből, melyek az Ő beszédei és Táblái alapján segítettek nektek kifejleszteni azokat a képességeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy értelmes és felemelő beszélgetésekben vegyetek részt. Bár az Ő Írásai nem tekinthetők isteni kinyilatkoztatású szövegeknek, mégis sajátos rangjuk van. Vajon miből merítik az Ő szavai az erejüket? Vajon nem volna kívánatos, hogy az Ő Írásaiból származó részleteket is beépítsünk a beszédünkbe, ahogyan azt Bahá'u'lláh Írásaiból tesszük?

Most vizsgáljuk meg ugyanezeket a kérdéseket a Védnök írásaival kapcsolatban, felidézve például, miként világították meg a korábbi könyvekből idézett részletek a különféle témákkal kapcsolatos gondolatainkat! Miután ezt megtettük, folytassunk hasonló eszmecserét az Igazságosság Egyetemes Háza útmutatásait illetően is!

26. RÉSZ

Láttuk, hogy az Írásokból vett részek memorizálása mennyire fontos az Ügy tanítására irányuló erőfeszítéseink szempontjából. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy Bahá'u'lláh tanításainak magyarázatakor saját szavainkat is használnunk kell, hiszen nem idézhetünk az embereknek egyszerűen csak passzusról-passzusra a Hit írásaiból. Az idézeteket természetes módon kell beleszőni a beszélgetéseinkbe és vitáinkba. A kérdés tehát a következő: Miként tudjuk biztosítani, hogy szavaink megérintsék azoknak a szívét, akikkel beszélgetünk, és hogyan segíthetjük őket abban, hogy közelebb kerüljenek Bahá'u'lláh-hoz, és elérjék az Ő Kinyilatkoztatása óceánjának partjait?

A válasz egyértelműen az, hogy bár saját szavainkat használjuk, mondandónknak teljes összhangban kell lennie a tanításokkal. Nem a saját elképzeléseinket kell átadnunk, hanem Bahá'u'lláh Üzenetét a lehető legtisztább formában. Ez természetesen megköveteli, hogy elmerüljünk az Írásokban, és állandóan mélyítsük tudásunkat és megértésünket a Hitről. Ezzel kapcsolatban a Védnök a következőket tanácsolja:

„A tanítás ideális módja kétségkívül az, ha mondandónkat Bahá'u'lláh és a Mester tényleges szavaira való folytonos hivatkozással támasztjuk alá. Ez megmenti az Ügyet az egyéni félreértelmezésektől. Amit ezek az isteni Lámpások mondanak, az az igazság, ezért Ők kell, hogy legyenek kijelentéseink irányadói.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy korlátozva lennénk a kifejezés szabadságában. Mindig található új megközelítési módokat az adott igazsághoz, vagy elmagyarázhatjuk, miként befolyásolják azok életünket és állapotunkat. Minél mélyrehatóbbak tanulmányozásaink, annál jobban megértjük a Tanítások jelentőségét.”²⁵

„Az Ügyben való elmélyülés Bahá'u'lláh és a Mester Írásainak oly alapos olvasását jelenti, amely képessé tesz arra, hogy azt a legtisztább formájában adjuk át másoknak. Sokan vannak, akiknek valamiféle felszínes elgondolásuk van arról, amit az Ügy képvisel. Ezért mindenféle olyan gondolattal együtt mutatják be azt, amely a sajátjuk. Mivel az Ügy még mindig kezdeti szakaszában van, a legnagyobb óvatossággal kell lennünk, nehogy ebbe a hibába essünk, és kárt okozzunk annak a Mozgalomnak, amelyet olyannyira imádunk.

Az Ügy tanulmányozásának nincsenek határai. Minél többet olvassuk az Írásokat, annál több igazságot találunk azokban, és annál jobban meglátjuk, hogy korábbi elképzeléseink tévesek voltak.”²⁶

Most olvasd el az alábbi állításokat, és dönts el, melyik igaz közülük! Ne elégedj meg egyszerűen a válaszok bejelölésével! E gondolatsor segítséget nyújt majd abban, hogy elgondolkozz az Írások rendszeres tanulmányozásának fontosságán.

_____ Az Írások tanulmányozása csak a magasan képzetteknek való. Másoknak csupán arra van szükségük, hogy néhány alap gondolatot egyszerű kifejezésekkel elmagyarázzanak nekik.

_____ Mindannyiunknak tanulmányoznia kellene az Írásokat. Még az olvasáshoz nem szokott emberek is tanulmányozhatnak alkalmanként egy-egy szövegrészletet mások segítségével.

- Az Írások tanulmányozásával egyre jobban elmélyül megértésünk a Hitről, így hűbben tudjuk kifejezni a Kinyilatkoztatásban rejlő igazságokat, ezáltal szavaink nagyobb hatással lesznek a hallgatóságra.
- Azzal, hogy megpróbálunk hűek maradni az Írásokhoz az Ügy tanítása során, saját szabadságunkat korlátozzuk a gondolkodás és a kifejezés terén.
- Ha az Ügy tanítása során hűek maradunk az Írásokhoz, akkor gondolataink magasabb szintre emelkednek; nem leszünk rabjai mások véleményének, és nem korlátoz minket a beszűkült gondolkodás.
- Ha az Ügy tanítása során hűek maradunk az Írásokhoz, inspirációt kapunk, és olyan felismerések és válaszok fogalmazódnak meg bennünk, amelyekre korábban soha nem is gondoltunk volna.
- Ha már egyszer elolvastunk egy a Hit egyik központi alakja által kinyilatkoztatott könyvet vagy Táblát, nincs értelme azt újraolvasni.
- Függetlenül attól, hogy hányszor olvassuk el az Írások valamely részletét, mindig új értelmet nyer és új felismerésekre teszünk szert belőle.
- Nem azért tanulmányozzuk az Írásokat, hogy egyszerűen csak felhalmozzuk a Hitről szóló információk tömkelegét. Ami igazán számít, az az, hogy valaki mennyit elmélkedik az Írásokon, és mennyire igyekszik megérteni az azokban rejlő jelentést.
- Amikor az Ügyet tanítjuk, nem szabad elhomályosítanunk az Írásokból kiolvasható igazságokat azzal, hogy összemoszuk őket mindenféle felszínes eszmével, amelyek egy-egy időre népszerűsége tesznek szert.
- Amikor a tanításokból származó meglátásokat beépítjük egy kötetlen beszélgetésbe, vagy amikor egy barát, illetve szomszéd otthonában tett látogatás során egy lelki jelentőségű témát tanulmányozunk, nem csak azok részesei a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjában található bölcsesség gyöngyszemeiből, akikkel beszélgetést folytatunk. Mi magunk is elmélyítjük megértésünket az Ő Írásaiban foglalt mélységes igazságokról.
- Ahogy haladunk előre az intézet tanfolyamain és elvégezzük a bennük javasolt szolgálati tevékenységeket, folyamatosan elmélyítjük a Hitről való ismereteinket, és egyben fejlesztjük a közösség szolgálatára irányuló képességeinket.

27. RÉSZ

Azzal, hogy szavainkat összhangba hozzuk Bahá'u'lláh tanításaival 'Abdu'l-Bahá és a Védnök értelmezései szerint, valamint az Igazságosság Egyetem Házától kapott útmutatással, hatalmas erővel ruháztatnak fel. Ez az erő megsokszorozódik, ha valóban meg is tanulunk részleteket az Írásokból, s kellő természetességgel és bölcsességgel beleszójuk azokat a beszédünkbe. Szavainknak azonban más feltételeknek is meg kell felelniük, amennyiben szeretnék megérinteni azok szívét, akikkel beszélgetést folytatunk. Különösképpen a szeretet

erejét kell magukban hordozniuk, az érezhetően őszinte szeretetét, nem pedig csupán annak látszatát. ‘Abdu’l-Bahá egyik beszédében kijelenti:

„Ha szeretlek, nem kell állandóan a szeretetemről beszélnem – tudni fogod azt minden szó nélkül. Ugyanakkor, ha nem szeretlek, azt is tudni fogod – és nem hinnéd el nekem, még ha szavakkal ezerszer is elmondanám, hogy szeretlek.”²⁷

A szeretet nem csupán valamiféle elvont alapelv, amiről az ember beszél. A szeretet valóságos dolog, és amikor valaki őszintén szereti a másikat, akkor olyan kötelék jön létre szíveik között, amelyen keresztül nemes érzések és magasröptű gondolatok áramolnak. Az egyik lélek felemeli a másikat, és mindkettőjüket öröm tölti el.

Mírzá Abu’l-Fadl, egy elkötelezett bahá’í volt, aki ‘Abdu’l-Bahá teljes bizalmát élvezte, és aki egy alkalommal az emberiség iránti szeretet fogalmát elemezte a barátok egy csoportjának tartott beszédében. Elmagyarázta, hogy milyen kényelmes is bármelyikünk számára egy szép kertes házban ülni és azt mondani, hogy „Szeretem az emberiséget”. De ahogy Mírzá Abu’l-Fadl rámutatott, a szeretet csak akkor válik valóságossá, ha próbának van kitéve. Csak ha megvívjuk a szeretet csatáit, és újra meg újra sebeket ejt rajtunk a szeretet, mondhatjuk ki hitelesen és biztonsággal azt a mondatot, hogy „Szeretem”. Majd azzal folytatta, hogy annak, aki azt állítja, hogy szeretet van a szívében, próbára kell tennie magát, és meg kell vizsgálnia, hogy eleget tesz-e az igaz szeretet minden feltételének.

Melyek is ezek a feltételek? Nyilvánvalóan magukba foglalják az őszinteséget és igazmondást, nagylelkűséget és jószívűséget, a megbocsátást és a megbízhatóságot. Könnyen belátható, hogy ezek mindegyike szükséges ahhoz, hogy létezhesen a szeretet. Mert mi a látszatszeretet, ha nem képmutatás? Mi annak a szeretetnek a végkifejlete, amelyet a féltékenység és ellenőrzés ural, nem pedig a nyíltszívűség és a nagylelkűség? Miféle szeretet társul bosszúval a megbocsátás helyett? Hogyan bízhat bárki is a szeretetünkben, ha nem vagyunk megbízhatóak?

A szeretet ilyenképpen történő megértésével most fordítsuk figyelmünket a tanítás dinamikájára! Amikor az Ügyet tanítod, egy embertársaddal kommunikálsz. Nem csak elvont módon tanítasz. Gondolj azokra az érzésekre, amelyeket azok iránt érzel, akiket szeretsz – egy barátod, az édesanyád vagy édesapád, testvéreid, házastársad, gyermekeid iránt! Ezek az érzések nagyon is valóságosak. Természetesen értelmetlen lenne azt hinni, hogy egy idegent ugyanolyan erősen tudnánk szeretni, mint a hozzánk közel állókat. Azt azonban fontos megértenünk, hogy a tanítással az emberiség iránti szeretetünket fejezzük ki, egy olyan szeretetet, amit az emberi faj egyes tagjai iránti konkrét szeretetté kell átváltanunk. Nem elég csupán elvontan szeretni egy elvont módon elképzelt emberiséget.

Ezzel kapcsolatosan fontos feltenni egy kérdést, mégpedig azt, hogy milyen okunk lehetne arra, hogy ne szeressük azt az embert, még ha idegen is, aki végsősoron kellő vonzalmat érez ahhoz, hogy meghallgassa Bahá’u’lláh üzenetét. E kérdésen elmélkedve gondoljunk ‘Abdu’l-Bahá-ra, és arra, ahogyan Ő szerette az emberiséget! Nem szórta-e szeretetét és kedvességét minden egyes emberre, akivel csak kapcsolatba került?

Hogy jobban megértsd a szeretet erejét az Ügy tanításában, dönts el, vajon igazak-e a következő állítások:

_____ A szavak csak szavak. Ugyanolyan hatást gyakorolnak, akár szeretettel a szívünkben ejtjük ki őket, akár nem.

- ___ Amikor a szavak szeretetteljesek, nagyobb hatással vannak a hallgató szívére.
- ___ Csak azt tudjuk szeretni, akit ismerünk, mint például az édesanyánkat, az édesapánkat, vagy egy kedves barátot.
- ___ Lehet egy olyan embert is szeretni, akit alig ismerünk.
- ___ Lehetetlen minden ember iránt szeretetet mutatni, hacsak nem valamiféle szentek vagyunk.
- ___ Az emberiség szeretete azt jelenti, hogy minden egyes embert ugyanannyira szeretünk.
- ___ Az, hogy egy olyan ember, akit nem ismersz, időt szán arra, hogy a Hitről beszélgesse veled, már önmagában szeretetet ébreszt a szívedben iránta.
- ___ Ellentmondásos azt mondani, hogy „Szeretem az emberiséget, de nem foglalkozom azzal, hogy bárkit is tanítsak, és felajánljam azon nagyszerű jótéteményeket, amelyek abból származnak, hogy elfogadja Bahá'u'lláh-t mint Isten korunkra rendelt Megnyilvánulását.”.
- ___ Ha nem tanítjuk az Ügyet, az azért van, mert nincs bennünk elég szeretet az emberiség iránt.
- ___ Nem arról van szó, hogy azok, akik vonakodnak az Ügy tanításától, nem szeretik az emberiséget. Létezhetnek egyéb tényezők is, mint például a félelem, az önbizalom hiánya vagy a féltékenység, amely visszatart egy szeretettel teli embert attól, hogy tanítson.
- ___ Csak a barátainkat kell tanítanunk, a számunkra ismeretleneket pedig nem.
- ___ Mindazokat szeretnünk kell, akiket tanítunk.
- ___ Ha úgy érezzük, hogy nem szeretjük eléggé az emberiséget, nem szabad tanítanunk.
- ___ Maga a tanítás erősíti bennünk az embertársaink iránti szeretetet. Ezért a nem elégséges szeretet nem lehet kifogás arra, hogy ne tanítsunk.
- ___ Isten iránti szeretetünk készítet bennünket arra, hogy vállaljuk a Hit tanításának szent kötelességét, és az Iránta érzett szeretet teremt szívünkben szeretetet az emberiség iránt.

28. RÉSZ

Azt mondtuk, hogy amikor tanítunk, az emberiség iránti szeretetünket az emberiség egy vagy több tagja iránti szeretetre fordítjuk. A szeretet ereje akkor nyilvánul meg, amikor valami vagy valaki felé irányul. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy magának a szeretetnek nincsenek korlátai. A szeretet korlátlan, határtalan, végtelen. Ez a végtelen szeretet azonban nem juthat megfelelően kifejeződésre, ha beszűkült és korlátozó szándékok

akadályozzák. Amikor szeretünk valakit, ‘Abdu’l-Bahá arra kér minket, „tedd azt a Végtelen Szeretet sugarával! Szereteted legyen az Istenben és Istenért!” Az Isten iránti szeretet „megszentelődik, az emberek fogalmain és képzeletén túl”. ‘Abdu’l-Bahá azt kéri tőlünk, hogy „ontsuk a határtalan szeretet fényét minden emberi lényre”, akivel találkozunk. Tanuljuk meg kívülről az alábbi idézetet:

„Ó, Isten szeretetének lángja! A fénysugárnak fényt kell árasztania, és a napnak fel kell kelnie; a teliholdnak ragyognia, a csillagnak pedig tündökölnie kell. Mivel te is fénysugár vagy, könyörögj az Úrhoz, hogy képessé tegyen téged arra, hogy világosságot és megvilágosodást adj, hogy felragyogtasd a horizontokat és Isten szeretetének tüzével elemészd a világot. Remélem, hogy elérheted, sőt, túl is szárnyalhatod ezt az állapotot.”

29. RÉSZ

E fejezet befejezéseként emlékezzünk arra a fontos tényre, amit mindannyian megtanultunk életünk során: nevezetesen, hogy isteni segítség nélkül semmi sem érhető el. Ezért az Ügy tanításakor, mindig legyünk tudatában az isteni segítségnek, és merítsünk erőt a Magasságbéli Gyülekezet seregeitől. Az alábbiakban csupán néhány részletet találunk az e témához kapcsolódó Írások sokaságából. Meg is tanulhatjuk ezeket kívülről, ha még nem tettük volna meg a korábbi alkalmak során.

„Isten Igazságosságára! Aki e Napon szólásra nyitja ajkát s megemlíti Ura nevét, az Isteni sugallat seregei fognak reá szállni a Nevem, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs mennyországából. Reá száll a magasságbéli Gyülekezet is, mindegyikük egy tiszta fényű kelyhet a magasba tartva. Így rendeltetett el a Mindenek Felett Dicső, a Leghatalmasabb parancsa által az Isteni Kinyilatkoztatás birodalmában.”²⁹

„Bizony, Ő megsegít mindenkit, aki Őt segíti és senkit sem felejt el, aki Őt el nem felejtí. Erről tanúskodik ez a Tábla, mely Urad, a Mindenek Felett Dicső, a Mindeneknek Parancsoló szerető jóságának ragyogását sugározza szét.”³⁰

„Mondd: Óvakodj, ó Bahá népe, nehogy a föld hatalmasai megfosszanak erőtöktől, vagy a világ urai félelemmel töltsenek el titeket. Helyezzétek bizodalmatokat Istenbe, és bízzátok dolgaitokat az Ő gondjára. Ő bizony, az igazság hatalmával győzedelmessé tesz titeket, s valóban hatalmában áll, hogy azt tegye, amit csak akar, és Kezében tartja a korlátlan hatalom gyeplőit.”³¹

„Istenre, Kin kívül nincsen más Isten! Ha bárki kiáll Ügyünk diadaláért, azt Isten győzedelmessé teszi, szövetkezzen össze ellene bár sok tízezer ellenség. És ha az Irántam érzett szeretete még erősebben tör fel, Isten uralomra juttatja őt a föld és a menny minden erői fölött. Emígyen leheltük Mi bele az erő szellemét minden vidékbe.”³²

„Segítségetekre jön Ő láthatatlan seregekkel, és megtámogat titeket a mennybéli Gyülekezetből származó ihlet hadseregével. Édes illatokat bocsát majd rátok a legmagasabb Paradicsomból, és felétek sodorja a tiszta illatokat a Magasságbéliek

rózsakertjéből. A szívetekbe fogja lehelni az élet lelkét, arra késztet titeket, hogy belépjetek az üdvösség Bárkájába, és kinyilatkoztatja nektek világos jelképeit és jeleit. Ez bizony bőséges kegyelem. Valóban, olyan győzelem ez, amit senki sem tagadhat.”³³

„Ó, ti a Szent Küszöb szolgálói! A Mennyei Gyülekezet diadalmas seregei felálltak és felsorakoztak a magasságbéli Birodalomban, készen állva és arra várva, hogy megsegítsék és győzelemre vezessék azt a vitéz lovast, aki bizakodva vágat be paripáján a szolgálát küzdőterére. Jó annak a félelmet nem ismerő harcosnak, aki az igaz Tudás hatalmával felfegyverkezve beront a csatatérre, szétveri a tudatlanság hadait, és szétesztatja a tévelygés seregeit, magasba emeli az Isteni Útmutatás Zászlaját, s megfújja a Győzelmi Harsonát. Az Úr igazságosságára! Dicsőséges diadalt arat ő, és megszerzi az igazi győzelmet.”³⁴

Az idézetek forrásainak jegyzéke

1. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 nyomtatásban), 177.1 sz., 283. oldal.
2. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 nyomtatásban), 2. kötet, 473. oldal. (hivatalos fordítás)
3. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 142.9 sz., 232–233. oldal.
4. A Shoghi Effendi nevében 1933. március 27-én egy Helyi Szellemi Tanácshoz írott levélből, mely megjelent a *Bahá'í News* c. kiadványban 73. sz. (1933. május), 2. oldal.
5. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 nyomtatásban), 3. kötet, 716–717. oldal (hivatalos fordítás)
6. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1988, 2021 nyomtatásban), 13.4 sz., 241. oldal.
7. Idézet Bahá'u'lláh-tól a *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* c. könyvben (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1993, 2021 nyomtatásban), 38. bek., 36. oldal; továbbá a *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* c. könyvben (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 nyomtatásban), LXXI, 1. bek., 155. oldal.
8. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLIV, 1. bek., 355. oldal.
9. Ugyanott, CLVIII, 1. bek., 380. oldal.
10. Ugyanott., CLIV, 2. bek., 374. oldal.
11. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, 13.9 sz., 242–243. oldal.
12. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 nyomtatásban), 1. kötet, 194. oldal. (hivatalos fordítás)
13. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXV, 3. bek., 273. oldal.
14. Ugyanott, CXXXIX, 5. bek., 344. oldal.
15. Ugyanott, CXXIX, 6. bek., 318–319. oldal.
16. Ugyanott, XCIX, 1. bek., 226–227. oldal.
17. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, 9.10 sz., 173. oldal.
18. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008 nyomtatásban), CLXXIX, 5. bek., 303. oldal.
19. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, 9.12 sz., 174. oldal.
20. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXXIV, 1. bek., 160. oldal.

21. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, 11.30 sz., 214. oldal.
22. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLVII, 2. bek., 358. oldal.
23. Bahá'u'lláh-t idézi Shoghi Effendi a *The Advent of Divine Justice* c. könyvben (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 nyomtatásban), 114. bek., 125. oldal.
24. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, 13.18 sz., 246. oldal.
25. A Shoghi Effendi nevében 1932. február 16-án egy egyéni bahá'í hívőhöz írott levélből, mely megjelent a *The Importance of Deepening Our Knowledge and Understanding of the Faith: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice* c. kötetben, melyet az Igazságosság Egyetemes Háza Kutatási Osztálya állított össze (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2021), 103. sz., 48–49. oldal.
26. A Shoghi Effendi nevében 1926. április 25-én egy egyéni bahá'í hívőhöz írott levélből, mely megjelent ugyanott, 93. sz., 44. oldal; valamint a “The Universal House of Justice: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice” c. kiadványban (2021. február), 58.13. bek.
27. Egy 1911. október 16-17-i beszédből, mely megjelent a *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 nyomtatásban), 1.13 sz., 7. oldal.
28. ‘Abdu'l-Bahá egyik Táblájából. (hivatalos fordítás)
29. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXIX, 3. bek., 317. oldal.
30. Bahá'u'lláh-t idézi Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, 109. bek., 115. oldal.
31. Ugyanott, 113. bek., 124. oldal.
32. Bahá'u'lláh-t idézi Shoghi Effendi, a *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 nyomtatásban), 106. oldal.
33. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 157.4 sz., 259–260. oldal.
34. Ugyanott, 208.1 sz., 365–366. oldal.

A tanításhoz nélkülözhetetlen tulajdonságok és attitűdök

Cél

A Hit hatékony tanításához szükséges tulajdonságok
és magatartásformák átgondolása.

1. RÉSZ

A tanfolyamok sorozata által kijelölt szolgálati úton járva nemcsak az ehhez szükséges tudást, készségeket és képességeket szereztél meg, hanem képet kaptál néhány olyan lelki tulajdonságról és hozzáállásról is, amelyek a folyamatos fejlődéshez szükségesek. A korábbi tanfolyamokon már foglalkoztunk néhány ilyen tulajdonsággal és attitűddel, de itt most néhány konkrét jellemvonásról fogunk elmélkedni, hiszen ezek a tanítás szent feladatahoz kapcsolódnak. Ennek során soha nem szabad megfélemednünk arról, amit az előző fejezetben is hangsúlyoztunk, hogy a „létezés” és a „cselekvés” a lelki élet egymást kiegészítő és egymástól elválaszthatatlan elemei. A belső állapotunk tökéletesítésére és a lelki tulajdonságok fejlesztésére irányuló erőfeszítéseinknek, melyek lelkiállapotunk meghatározó tényezői, a szolgálat mezején kell megnyilvánulniuk. Tanításra kell tehát emelkednünk, bízva abban, hogy ezáltal tovább erősödnek bennünk azok a lelki tulajdonságok, amelyek e szent cselekedetet kitüntetik. Ennek fényében sorolj fel néhányat azok közül a tulajdonságok közül, amelyekre szerinted egyre nagyobb mértékben kell törekednünk, ha mind hatékonyabb eszközeivé akarunk válni a Hit terjesztésének!

A következő részekben rövid idézeteket fogsz találni több lelki tulajdonsággal kapcsolatban, amelyek közül néhányat minden bizonnyal te is megemlégtél a fentiekben. Az egyes részekben található kérdések és feladatok segítenek megvizsgálni, miként növeli egy adott tulajdonság fejlesztése az Ügy tanításának hatékonyságát. Fontos ezen a ponton leszögezni, hogy itt nem a tökéletesség eléréséről, hanem a tökéletességre való törekvésről lesz szó. A következő részben például arról fogunk gondolkodni, hogy a szív tisztaságának fokozása miképpen növeli a tanítás terén tett erőfeszítéseket; ami persze nem azt jelenti, hogy ha valaki nem a tisztaság megtestesítője, akkor tanítani sem tud. Természetesen az Írások a tökéletesség felé terelnek bennünket, hiszen ha nem lennénk tisztában a céllal, hogyan is törekedhetnénk annak elérésére.

2. RÉSZ

Egyik Táblájában, amelyben a tanítások terjesztésére szólít fel minket, ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„A cél ez: A tanító szándéka legyen tiszta, szíve független, lelke vonzalommal teli, gondolata békés, elszántsága szilárd, nemesszívűsége magasztos és Isten iránti szeretetében egy ragyogó fáklya.”¹

Egy másik Táblában erre int bennünket:

„... váljatok megszenteltté és tisztuljatok meg e világtól és annak lakóitól; engedjétek szándékaitokat mindenki javára munkálkodni; vágjátok el a földhöz való kötődéseket, és mint a lélek lényege, váljatok könnyeddé és kifinomulttá. Ezután szilárd elhatározással, tiszta szívvel, örvendező lélekkel és ékesszóló nyelvvel szenteljétek időtöket az isteni alapelvek hirdetésére...”²

Mit gondolsz, miért oly lényeges a szív és a szándék tisztasága a tanításban? Mi történik akkor, ha szándékaink nem tiszták, de remekül tudjuk ezt palástolni, és másokat meggyőzni annak ellenkezőjéről? Néhány tisztátalanság, amely a tanítással kapcsolatosan gyakran eszünkbe jut: a felsőbbrendűség érzése, az elismerés utáni vágy és a nagyravágás. Meg tudnád egyenként magyarázni, miképpen hatnak ezek magára a tanításra?

1. A felsőbbrendűség érzése: _____

2. Az elismerés utáni vágy: _____

3. A nagyravágás: _____

3. RÉSZ

A Védnök nevében írt egyik levélben ez áll:

„A Mester biztosított bennünket arról, hogy ha elfeledjük önmagunkat, és minden erőnkkel arra törekszünk, hogy a Hitet szolgáljuk és tanítsuk, isteni segítségben részesülünk. A munkát nem mi végezzük el; mi csupán eszközök vagyunk arra a bizonyos időre Ügyének tanítása céljából.”³

Egy másik levélben elmagyarázza:

„Akár egyetlen érett, szellemi megértéssel és a Hit mély ismeretével rendelkező lélek is képes arra, hogy egy egész országot lángra lobbantson – ily hatalmas az Ügy ereje, amikor egy tiszta és önzetlen csatornán keresztül munkálkodik.”⁴

Miközben azon igyekszünk, hogy életünket a tanítások szelleméhez igazítsuk, mindannyian megpróbálunk megszabadulni az egónktól, és önzetlenségre törekszünk. Fontos azonban felismernünk, hogy az önzetlenség felé vezető úton könnyen beleeshetünk az énközpontúság csapdájába még akkor is, ha indítékaink tiszták. Lehetséges, hogy valakit őszintén érdekel mások fejlődése és jóléte, ugyanakkor mégis az a vágy vezérli, hogy minden helyzetben ő legyen a középpontban. Az a személy, aki belesik ebbe a csapdába, az „én segíték másoknak” gondolatát illetően az „énre”, és nem a „másokra” vagy a segítségnyújtásra helyezi a hangsúlyt. Képzeld el azt, hogy épp egy barátoddal beszélgetsz a Hitről! Az alábbiak közül melyik állítás fejezné ki a gondolataidat és érzéseidet, ha tudatosan igyekeznél elkerülni az énközpontúságot, vagyis azt, hogy mindennek te állj a középpontjában?

- _____ Isten nyissa meg a szívét, és ruházza fel igaz megértéssel!
- _____ Remélem, hogy az én hibáim nem jelentenek majd számára akadályt abban, hogy felismerje a Hit igazságát.
- _____ Jó érzés tanítani. Remekül érzem magam, amikor meggyőzők valakit az igazságról.
- _____ Mindazok után, amit érte tettem és azután, hogy ilyen alaposan elmagyaráztam neki a dolgokat, igazán bahá'í lehetne.
- _____ Remélem, hogy a barátom felismeri majd Bahá'u'lláh-t, és Ügyének szolgálata során ugyanazt az örömet fogja érezni, amit én érzek.
- _____ Ó, Istenem, kérlek, töltsd el elmémet helyes gondolatokkal, és add számba a megfelelő szavakat, hogy úgy oszthassam meg a tanításokat, hogy az megérintse a szívét!

4. RÉSZ

‘Abdu’l-Bahá azt mondja nekünk:

„Emeljétek szíveteket a jelen fölé és a hit szemével tekintetek a jövőbe! Ma a mag elszóratik, s a vetőmag a földre hull, de íme, eljő a nap, amikor pompás fa lesz belőle, melynek ágai gyümölcsöktől roskadoznak majd. Örvendjétek és vigadjatok, hogy ez a nap végre felvirradt, próbáljátok felfogni erejét, mert az valóban csodálatos! Isten ezzel a tisztességgel koronázott meg benneteket, és szívetekbe egy fényes csillagot helyezett; valóban, ennek fénye beragyogja majd az egész világot!”⁵

A Védnök tanácsa pedig ez:

„Így hát mindent el kell követnetek azért, hogy a hit fáklyáját lobogva hordozzátok magatokban, mivel általa bizonyosan útmutatásra, erőre és végül sikerre lelték.”⁶

Minden bizonnyal egyetértés abban, hogy amint valaki felismeri Bahá'u'lláh-t, mint Isten erre a korra rendelt Megnyilvánulását, a hit szikrája lángra lobban a szívében. Abban is egyetértés tehát, hogy azoknak, akik tanítanak, olyan eszközöknek kell lenniük, amelyeken keresztül ez a szikra fellobban. De mi a helyzet akkor, ha a hit lángja nem ég a saját szívében? Mivel gyújtjuk meg akkor a szikrát a hallgató szívében? Belemerülhetünk a lelebilincselőbb beszélgetésekbe, és megfogalmazhatjuk a legfrappánsabb kijelentéseket, de hit nélkül ezeknek vajmi csekély hatása lesz. A hallgató ugyanis megérzi, hogy valóban hiszünk-e abban, amit mondunk, vagy sem. Továbbá minél fényesebben ragyog a hit fáklyája szívében, annál jobb lehetőség nyílik arra, hogy segítsünk másoknak felismerni Bahá'u'lláh-t. Igen ám, de miben is kell hinnünk, amikor a tanítás mezejére lépünk? Fel tudnál sorolni néhány dolgot? Egy-egy példát segítségképpen mi is megadtunk.

1. Az isteni segítség erejébe vetett hit
2. A hit, hogy Bahá'u'lláh tanításai azok, amire az emberiségnek igazából szüksége van
3. A hit, hogy minden lélek rendelkezik azzal a képességgel, hogy felismerje Bahá'u'lláh-t
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

5. RÉSZ

‘Abdu’l-Bahá így biztat minket:

„Beszélj hát; nagy bátorsággal szólalj fel minden összejöveten. Mielőtt beszélni kezdenél, először fordulj Bahá'u'lláh-hoz és kérd a Szentlélek megerősítését, majd nyisd szólásra ajkad és mondd azt, amit a szívednek sugalmaz; s tedd mindezt a legnagyobb bátorsággal, méltósággal és meggyőződéssel.”⁷

A Védnök nevében írt egyik levélben ezt olvashatjuk:

„A bahá'í tanító legyen magabiztos. Ebben rejlik ereje és sikerének titka. Még ha segítség nélkül vagy is, és bármekkora is körülötted az emberek közönye, hinned kell abban, hogy a Királyság seregei a te oldaladon állnak, és segítségükkel legyőzöd az Isten Ügyével szembenező sötétség erőit. Így hát légy kitartó, vidám és bizakodó.”⁸

Ahhoz, hogy új helyzetekkel nézzünk szembe, hogy ne törődjünk saját korlátainkkal, hogy beszéljünk a Hitről olyanokkal, akikkel épp csak most találkoztunk, hogy megosszuk embertársainkkal azt, amit a legértékesebbnek tartunk, annak tudatában, hogy esetleg elutasítják azt – mindehhez bátorságra van szükség. Bátorságra természetesen akkor lelünk, ha bízunk Istenben, és teljes bizalmunkat Belé helyezzük. A tudat, hogy Ő vezérel és segít majd bennünket, erőt ad nekünk olyan dolgok véghezviteléhez is, amelyektől egyébként tartanánk. Mi történik akkor, ha az Ügy tanítása közben nem vagyunk bátrak? Elszalasztunk-e vajon lehetőségeket? Írj néhány példát arra, hogy miért van szükség bátorságra tanítás közben!

Azt kell felismernünk, hogy miközben a tanításhoz bátorságra van szükségünk, maga a tanítás növeli a bátorságunkat. Hogy könnyebben megjegyezzük ezt, érdemes lenne kívülről megtanulni a következő idézetet, ha még eddig nem tettük volna meg:

„A bátorság és erő forrása Isten Szavának hirdetése és állhatatosság az Őiránta való szeretetben.”⁹

6. RÉSZ

‘Abdu’l-Bahá ezt mondja:

„A hívek a tanítást minden körülmények között buzgón folytassák, mert ezen múlik az isteni megerősítés. Amennyiben egy bahá’í tartózkodik attól, hogy teljes mértékben, minden erejét összeszedve és odaadással vegye ki részét a tanításból, akkor kétségkívül megfosztatik az Abhá Királyság áldásaitól. Ugyanakkor ezt a tevékenységet bölcsességgel kell ötvözni – nem olyannal, amely azt várja el az embertől, hogy csöndben maradjon és megfélelkezzen egy ilyen kötelességről, hanem inkább olyannal, amely megköveteli tőle az isteni türelmet, szeretetet, kedvességet, béketűrést, jóságos jellemet és szent cselekedeteket.”¹⁰

Egy másik helyen pedig ezt írja:

„Nem minden, amit az ember tud, közölhető, nem is minden, amit közölni képes, tekinthető időszerűnek, és nem minden időszerű megnyilatkozás megfelelő az azt hallgatók befogadóképessége szempontjából. Ez a tömör bölcsesség, amelyet munkálkodásod során be kell tartanod. Ne feledkezz meg erről, ha minden körülmények között a tettek embere kívánsz maradni. Először állapítsd meg a kórt és azonosítsd a betegséget, majd ezután írd fel az orvosságot, hiszen ez a képzett orvos tökéletes eljárása.”¹¹

A bátorságot a bölcsességnek kell helyes mederbe terelnie. Ez nem azt jelenti, hogy a bölcsesség feladata a bátorság visszatartása lenne. E kettő kéz a kézben kell haladjon. Ha bátorsággal és bölcsességgel egyaránt rendelkezünk, akkor elszántan lépünk a tettek mezejére, és józan értékítélettel és világos gondolkodással haladunk előre. Hogy mit mondjunk és mit ne mondjunk, hogyan kezeljük a kényes helyzeteket, illetve, hogy miként válaszoljunk a kérdésekre – mindezeket a döntéseket bölcsességgel kell meghoznunk. A bölcsesség azonban nem lehet mentség a cselekvés elmulasztására. Nem szabad, hogy szokásunkká váljon folytonosan azt hajtogatni, hogy: „Nem lenne bölcs dolog ezt tenni. Nem lenne bölcs dolog azt tenni”. Az alábbiakban néhány olyan helyzet szerepel, amelyekkel gyakorta szembesülhetünk. Véleményed szerint, hogyan lehetne a legbölcsebben kezelni ezeket?

1. Két emberrel beszélgetsz a Hitről. A beszélgetés előrehaladtával nyilvánvalóvá válik, hogy egyikük érdeklődést tanúsít a Hit iránt, a másik viszont nem. Mit teszel ekkor?

2. Egy összejövetel alkalmával találkozol valakivel, és beszédbe elegyedtek a Hitről. Figyelmesen hallgat téged, de nem sokat beszél, és nem is kérdez semmit. Mit teszel?

3. Valaki, aki különös érdeklődést mutat a Hit iránt, meghív az otthonába, hogy többet megtudhasson róla. A tanításokat különböző oldalról mutatod be neki, és úgy tűnik, a látogatásod sikerrel jár. Azt mondja, hogy nagyon tetszik neki mindaz, amit eddig hallott, és úgy gondolja, hogy a Hit választ ad az emberiség problémáira. Ezután arra kér, adjál neki egy köteg szórólapot a Hitről, hogy majd kioszthassa azokat másnap a politikai nagygyűlésen, amelyen ő is részt vesz. Mit teszel ebben az esetben?

4. Részt veszel egy kéthetes tanítási kampányban a falvadban. A cél növelni a közösségépítő tevékenységekben résztvevők számát, és meghívni a fogékony lelkeket az Ügy felkarolására. Természetesen sok család már ismeri a faluban folyó bahá'í tevékenységeket, sőt, valamilyen módon kapcsolatban is áll velük, így a kampány napjait azzal töltitek, hogy felkeresitek őket otthonukban, és a családtagokkal a fogékonyságuknak megfelelően különféle témákról beszélgettek. Esténként a falu minden lakója számára nyitott összejöveteleket tartotok, amelyeken a Hit tanításainak különböző aspektusait és azok közösségi életre gyakorolt hatását vitatjátok meg.

Egyik este valaki, aki részt vesz a találkozón, feltesz egy kérdést egy konkrét bahá'í törvénnyel kapcsolatban. Te válaszolsz neki, de ő nem fogadja el a magyarázatodat. Ezután a kampány néhány más résztvevője is megpróbál válaszolni a kérdésére, de egy idő után világossá válik, hogy egyetlen célja, hogy a jelenlévők szemében megpróbálja lejáratni a Hitet. Mit teszel?

5. Egy olyan csapat tagja vagy, amely azért keresi fel a környékbeli otthonokat, hogy növelje a gyermekek lelki nevelését szolgáló foglalkozások résztvevőinek számát. A legtöbb család ismeri a már működő csoportokat, kedvezően ítélik meg ezt a fejleményt a környéken, és szívesen megtudnának róla többet is. A látogatások során nagyrészt a bahá'í írásokban található nevelési elvekre helyezed a hangsúlyt, ami élénk beszélgetéseket eredményez a szülőkkel. Az egyik családnál azonban egy éppen náluk vendégeskedő rokon aggódalmának ad hangot, és azt állítja, hogy a foglalkozásokon megpróbáljátok áttéríteni a gyerekeket a Hitre. Mit teszel?

6. Egy fiatalember, aki már jó ideje részt vesz az intézet kurzusain és egy ifjúsági csoport animátoraként is szolgál, úgy döntött, hogy beáll a Hit követőinek sorába. A szüleit azonban nyugtalanítja fiuk döntése. Mit teszel ilyenkor?

7. RÉSZ

Bahá'u'lláh azt mondja:

„Ha valaki közületek képtelen felfogni, vagy vonakodik megérteni egy bizonyos igazságot, beszéljetelek vele végtelen kedvességgel és jóakarattal! Segítsétek, hogy meglássa és felismerje az igazságot anélkül, hogy magatokat a legkisebb mértékben is különbnek vagy bölcsőbbnek képelnétek!”¹²

Egy másik részletben a következőkre int minket:

„Érintkezzetek, ó Bahá népe, minden emberrel a jóakarattal és a barátság szellemében! Ha ismertek egy bizonyos igazságot, ha birtokában vagytok egy drágakőnek, amelytől mások meg vannak fosztva, osszátok meg velük azt a legnagyobb kedvesség és jóindulat nyelvén! Ha az elfogadásra talál, ha betölti szerepét, akkor elértétek célotokat. De ha bárki is elutasítaná azt, úgy hagyjátok őt magára, és könyörögjetelek Istenhez, hogy vezesse őt! Óvakodjatok, nehogy barátságtalanul bánjatok vele! A kedvesen szóló nyelv az emberi szív mágnesese. Ez a lélek kenyerese, ez ruházza fel a szavakat jelentéssel, ez a bölcsesség és megértés fényének forrása.”¹³

Mindannyian arra törekszünk, hogy szerető kedvességet és türelmet tanúsítsunk az emberekkel való érintkezéseink során. Ám a kedvességet ne keverjük össze egyéb dolgokkal! Néha például, ami kedvességnek tűnik, lehet, hogy valójában atyáskodás. Az a személy, aki az emberek képességeit nehezen ismeri fel, és kedvesen kezeli őket, de gyakran úgy, mintha gyermekek lennének, az atyáskodó. A képmutatás szintén jelentkezhet kedvesség formájában; még ha az a valaki a legnagyobb szerető kedvességet is mutatja, valójában a saját érdeke jár a fejében. A kedvességhez hasonlóan a türelemmel is vissza lehet élni. A türelem, például, mentségül szolgálhat a hanyagságra. Ezeknek a fogalmaknak az átgondolásához végezd el az alábbi gyakorlatokat!

1. Valakinek nagy szeretettel beszélsz a Hitről. Ám amikor végül kifejti, hogy bizonyos dolgokban nem ért egyet veled, haragra gerjedsz. Vajon őszinte volt a kedvességed?

2. Amikor a Hitet nálad kevésbé iskolázott embereknek mutatod be, és egyfolytában azt kérdezed, „Érted, amit mondok?“, ez kedvesség vagy atyáskodás? _____
3. Olyasvalakinek tanítod a Hitet, aki rendkívül alacsony iskolázottságú. Úgy érzed, hogy a legtöbb bahá'í eszme megértése túl nehéz lenne a számára, így aztán Bahá'u'lláh üzenetét néhány egyszerű gondolatra redukálod. Ez vajon kedvesség vagy atyáskodás? _____
4. Olyasvalakinek tanítod a Hitet, aki rendkívül alacsony iskolázottságú. Noha sok időbe telik, mégis részletesen ismerteted vele az alapvető igazságokat úgy, hogy felolvasod neki az ide vonatkozó részeket az Írásokból, és elmagyarázod számára azok jelentőségét. Vajon ez türelem vagy atyáskodás? _____
5. Az egyik szomszédod fogékonynak tűnik a Hit iránt, ezért úgy döntesz, hogy rendszeresen beszélgetéseket folytatsz vele. A beszélgetések során nagyon kedvesen segítesz neki, hogy megismerje a bahá'í tanítások jelentőségét, és foglalkozol vele, míg csak fel nem ismeri Bahá'u'lláh-t. Miután a közösség tagjává vált, továbbra is segíted és támogatod őt, miközben egyre jobban megismeri a tanításokat, és ő maga is elkezdi megosztani azokat másokkal. Vajon ez atyáskodás? _____
6. A szomszédságodban folytatott otthonlátogatási program alkalmával találkozol egy édesapával, aki úgy tűnik, szívesen tanulna a Hitről. Rövid beszélgetés után elmondja neked, hogy tetszik neki mindaz, amit tőled hallott, és kér tőled némi kis irodalmat, hogy elolvashassa. Adsz neki egy kis bevezető könyvet, és úgy döntesz, hogy mivel elfoglaltnak tűnik, vársz néhány hónapot, mielőtt újra meglátogatod. Vajon ez türelem vagy hanyagság? _____

El tudsz-e képzelni más helyzeteket is, ahol a kedvesség alakjában megjelenhet némi atyáskodás vagy képmutatás, illetve a türelem alakjában hanyagság?

8. RÉSZ

Bahá'u'lláh kijelenti:

„Ha felkelnek, hogy Ügyemet tanítsák, engedniük kell, hogy a Korlátlan Úr lehelete megélessze őket, és az egész földön terjeszteniük kell ezt nagy elszánt-sággal, teljesen Őreá irányult elmével, minden dolgoktól független és tökéletesen elszakadt szívvel, s a világtól és hiúságaitól megszabadult lélekkel. Illendő nekik, hogy legjobb útravalónak az Istenbe vetett bizalmat válasszák, és Uruk, a Legmagasztosabb, a Mindenek Felett Dicső szeretetébe öltözzenek. Ha így cselekednek, szavaik hatással lesznek hallgatóikra.”¹⁴

‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Ők pedig éjt nappallá téve szüntelen munkálkodni fognak, nem törődve sem megpróbáltatással, sem bánattal, nem túrva halasztást erőfeszítéseikben, megpihenést sem keresve, semmibe véve jólétet és kényelmet, és életük valamennyi röpke pillanatát mindentől elszakadva és makulátlanul az isteni illatok szétárasztásának és Isten szent Szava felmagasztalásának fogják szentelni.”¹⁵

A 2. Könyvből már megtanulhattuk, hogy a mindentől való elszakadás alapfeltétele az örömteli tanításnak. Közben reméljük, hogy az általunk végzett szolgálat méltó eredményeket hoz, tisztában vagyunk azzal, hogy ha túlságosan ragaszkodunk az eredményekhez, ha túlságosan befolyásol minket a dicséret vagy a kritika, elveszítjük azt az örömet, mely lépteinket felgyorsítja. Az alábbi mondatok kiegészítése segít tovább gondolkodni azon, mit jelent a mindentől való elszakadás, amikor a tanítás mezejére lépünk.

1. Amikor felemelkedünk, hogy az Ügyet tanítsuk, engednünk kell, hogy _____ megélesszen bennünket.
2. Amikor felemelkedünk, hogy az Ügyet tanítsuk, elménket _____.
3. Amikor felemelkedünk, hogy az Ügyet tanítsuk, szívünk _____ független és _____ kell, hogy legyen.
4. Amikor felemelkedünk, hogy az Ügyet tanítsuk, akkor azt a _____ lélekkel kell tennünk.
5. A legjobb útravalónak az _____ kell választanunk.
6. _____, a _____, a _____ kell öltöznünk.
7. Miután a szolgálat mezejére léptünk, éjt nappallá téve _____ kell munkálkodnunk.
8. Nem szabad törődnünk sem _____, sem _____, nem szabad keresnünk a _____, és semmibe kell vennünk a _____.
9. Mindentől elszakadva és makulátlanul, életünk minden _____ az _____ és az _____ kell szentelnünk.

9. RÉSZ

Bahá'u'lláh azt mondja nekünk:

„Kiálts hangosan, és szólítsd az embereket Óhozzá, Ki minden világok Korlátlan Ura, oly hévvel és buzgalommal, hogy általad minden ember lángra gyúljon.”¹⁶

Shoghi Effendi így buzdít minket:

„... álljunk ki Ügyének tanítására becsülettel, meggyőződéssel, megértéssel és lendülettel! Legyen ez minden bahá'í elsődleges és legsürgetőbb kötelessége! Tegyük ezt életünk meghatározó szenvedélyévé!”¹⁷

Ha azt akarjuk, hogy erőfeszítéseink, melyekkel sokakat kívánunk elvezetni Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjához, sikerrel járjanak, akkor a Hit tanításának szenvedélye kell vezessen bennünket. Szívünket lelkesedéssel kell feltüzelni, hiszen hogyan is tudnánk átadni a bahá'í lét örömét, ha mi magunk nem vagyunk örömteli és lelkes emberek? Ám lelkesedésünkben, mellyel Bahá'u'lláh Üzenetét kívánjuk megosztani másokkal, vigyáznunk kell arra, hogy ne lépjük át az illendőség határát, és ne tántorítsuk el azokat, akiket tanítás céljából megkeresünk. Ezzel kapcsolatban gyakran hallhatjuk a „hittérítés” kifejezést, ami nem más, mint túlzott nyomás gyakorlása valakire annak érdekében, hogy megváltoztassa a hitét. A bahá'í-oknak a térítés szigorúan tilos. Mégis, miközben kerüljük a térítést, nem szabad oly mértékben passzívnak, és oly kevéssé meggyőzőnek lennünk, hogy tanítási erőfeszítéseink végül eredménytelenül járjanak.

Annak érdekében, hogy világosan lásd a különbséget a lelkes tanítás és a hittérítés között, olvasd el az alábbi állításokat, és dönts el, mely esetekben lépnéd át az illendőség határát! Ezeket jelöld meg egy „Á” betűvel! Mely esetekben lennél annyira passzív, hogy a tanításod nem vezetne eredményre? Ezeket az állításokat „P” betűvel jelöld! Mely esetekben lenne a hozzáállásod lelkes, mégis az illendőség határain belül maradna? Ezeket „L” betűvel jelöld!

- _____ Olyannyira a Hit szerelmese vagy, hogy minden adandó alkalommal természetes módon és bölcsességgel teszed beszélgetéseid részévé a bahá'í elveket és tanításokat. A kellő időben pedig megemlíted, hogy a gondolataid forrását Bahá'u'lláh tanításai képezik.
- _____ Annyira lelkes vagy, hogy még ha nem is akarnak figyelni a Hitről szóló előadásodra, te gyakorlatilag akkor is kieroszakolod, hogy rád figyeljenek.
- _____ Nem szeretnéd, hogy azt gondolják rólad, hogy fanatikus vagy a vallással kapcsolatban, így aztán még ha kérdeznék is a Hitről, akkor is csak rövid válaszokat adsz. Ha továbbra is kितartóan érdeklődnek, akkor végül adsz nekik egy könyvet azzal, hogy olvassák el maguk.
- _____ Kampányt szerveztek a Hit tanítására azokban a falvakban, ahol az emberek kellőképpen nyitottak és fogékonyak bizonyultak. A csapatod úgy dönt, hogy a legjobb megközelítés az, ha házról-házra járva mutatjátok be a Hitet, hiszen sokakban felháborodást keltene, ha a szomszédjukat meglátogatnátok, őket viszont nem.

- Egy szomszédos faluban nemrégiben intenzív kampány indult, hogy a Hithez újonnan csatlakozókkal együtt vizsgáljanak bizonyos témákat, s ezáltal elmélyítsék a tanításokkal kapcsolatos ismereteiket. Felkerestek néhány családot, de minden alkalommal azt mondja nektek a többi családtag, hogy akiket kerestek, azok épp nem tartózkodnak otthon. Csalódottan távoztok.
- Egy szomszédos faluban nemrégiben intenzív kampány indult, hogy a Hithez újonnan csatlakozókkal együtt vizsgáljanak bizonyos témákat, s ezáltal elmélyítsék a tanításokkal kapcsolatos ismereteiket. Bár a legtöbb keresett személyt nem találjátok otthon, üdvözlitek a többi családtagot, akikkel találkoztok, és mivel tudjátok, hogy a faluban az emberek nyitottak és fogékonyak, megkérdezitek, szeretnének-e beszélgetést folytatni a Hitről.
- A csapat tagjaként egy olyan szomszédos faluban tanítasz, ahol az emberek alig jutnak hozzá a formális oktatáshoz és az egészségügyi szolgáltatásokhoz. A csapat ezért úgy dönt, hogy a legjobb megközelítés az, ha hangsúlyozzátok mindazokat a jó dolgokat, amelyeket a Hit nyújthat számukra. Megígéritek, hogy ha bahá'í-ok lesznek, segítetek majd nekik iskolát alapítani a gyermekeik számára és egy kis egészségügyi klinikát is létesíteni fogtok.
- A csapat tagjaként egy olyan szomszédos faluban tanítasz, ahol az emberek alig jutnak hozzá a formális oktatáshoz. Mégis hiszel a szellemi képességeikben, és nem zárkózol el attól, hogy mélyreható beszélgetéseket folytass velük Bahá'u'lláh tanításairól. Elmagyarázod a falusi tanács tagjainak, miként segíthetnek az intézeti tanfolyamok – amelyek ezeken a tanításokon alapulnak – a közösség jobbításához szükséges képességek kialakításában. Felajánlod, hogy visszatérsz, és segítesz a fiatalok egy kis csoportjának az első tanfolyam elvégzésében.
- Minden találkozót azzal kezdesz, hogy a Hit iránt érdeklődőknek deklarációs kártyákat osztogatsz, és meghívod őket, hogy csatlakozzanak a bahá'í közösséghez, amikor úgy érzik.
- A Hit iránt érdeklődőknek szervezett találkozót gyakran kezded azzal, hogy elmondod, Bahá'u'lláh üzenete az egész emberiségnek szól, és örömdre szolgál megosztani velük néhányat az Ő tanításaiból. Azt is megemlíted, hogy nyugodtan tegyenek fel bármilyen kérdést, ami csak az eszükbe jut, és te igyekszel majd a legjobb tudásod szerint válaszolni azokra. A találkozó vége felé, ha ez helyénvalónak tűnik, elmagyarázod, mit jelent a Hithez való csatlakozás, természetesen azt is megjegyezve, hogy ez egy személyes ügy, amelyet minden egyénnek nyomás gyakorlása nélkül kell átgondolnia.
- A Hit iránt érdeklődőknek minden találkozó kezdetén elmagyarázod, hogy az összeövetel célja nem az ő megtérítésük. Csupán néhány gondolatot szeretnél megosztani velük. Fontos, hogy időt szenteljenek az igazságkeresésre, és alaposan átgondolják a Hit állításait, mielőtt fontolóra vennék annak a lehetőségét, hogy a bahá'í közösséghez csatlakozzanak.
- Már jó ideje tanítod egyik ismerősödöt, és látod, hogy a hit szikrája felcsillan a szívében, ezért egy napon meghívod, hogy csatlakozzon a bahá'í közösséghez.

- _____ Már jó ideje tanítod egyik ismerősödet, és látod, hogy a hit szikrája felcsillant a szívében, ezért meghívod több bahá'í programra, gondolván, hogy egy napon majd bahá'í lesz.
- _____ Egy olyan csoport tagja vagy, amely részt vesz a Hit tanítását célzó kampányban a környékeden. Nem igazán járulsz hozzá a megbeszélésekhez és a tervezéshez, mivel az időd nagy részét a mobiltelefonod bámulásával töltöd. Amikor a kampány elkezdődik, időnként felnézel a telefonodról, hogy megnézd, mi zajlik éppen, és egyetértően bólogass a csapat többi tagjával, akik a környéken élő emberekkel beszélgetnek.
- _____ Egy olyan csoport tagja vagy, amely részt vesz a Hit tanítását célzó kampányban a környékeden. A csoportod egy nyilvános helyre megy, ahol mindenkit megállít, aki csak arra jár, és megkérdezi őket, hogy hallottak-e már Bahá'u'lláh-ról.
- _____ Egy olyan kampányban veszel részt, amelynek célja a közösségépítő erőfeszítések fokozása egy szomszédságban. A kampány kezdeti szakaszának részeként a csoportod – amely elsősorban néhány barátodból áll, akik még csak nemrég költöztek oda – tanulmányozza a környéket, és olyan helyekkel ismerkedik, mint a parkok, iskolák és közösségi központok, ahol azokkal a fiatalokkal találkozhattok, akik kifejezetten vágnak az emberiség szolgálatára. Az így szerzett információk birtokában a csoport tervet dolgoz ki egy sor tevékenységre. Szeretnének időt tölteni ezeken a tereken, előadásokat tartani a helyi középiskolában, esti összejöveteleket szervezni és meglátogatni azoknak az embereknek az otthonát, akik érdeklődést mutatnak az intézet által támogatott oktatási folyamat iránt. A fiatalokkal való találkozás során megbeszélitek velük az ifjúkor sajátos jellemzőit, valamint a szolgálat ösvényének jelentőségét, amelyen megtanulhatják, hogyan segítsenek másoknak, különösen a náluk fiatalabbaknak a tudás, a készségek és a lelki tulajdonságok elsajátításában. Mindenkit, aki többet szeretne megtudni, meghívtok, hogy folytassák a beszélgetést az estére tervezett összejöveteleken. Felkészültök rá, hogy segítsetek mindenkit, aki csak szeretné elkezdni a fő tanfolyamok tanulmányozását, és hogy elkísérjétek őket az általuk vállalt szolgálati tevékenységekben. Tisztában vagytok azzal is, hogy néhányan közülük esetleg hamar elfogadják a Hitet, és nem fogtok ódzkodni attól, hogy meghívjátok őket a bahá'í közösséghez való csatlakozásra.
- _____ Egy olyan kampányban veszel részt, amelynek célja a közösségépítő erőfeszítések fokozása az egyik szomszédságban. A kampány kezdeti szakaszának részeként a csoportod – amely elsősorban néhány barátodból áll, akik még csak nemrég költöztek oda – jelentős időt tölt a parkokban, iskolákban és közösségi központokban, ahol fiatalokkal beszélgettek, és meghívjátok őket az esti összejövetelekre. Feltétlenül hangsúlyozzátok, hogy sok idő jut majd éneklésre és társas együttlésre, félig-meddig elhallgatva az összejövetel célját, nevezetesen, hogy megbeszéljétek velük, hogyan tudják energiáikat a közösségük szolgálatába állítani. Meg vagytok győződve arról, hogy ha ily módon meg tudjátok ragadni az érdeklődésüket, és baráti kötelékeket tudtok kialakítani, akkor könnyű lesz beszélgetést kezdeményezni velük a fiatalkor sajátosságairól és a szolgálat útjára lépés jelentőségéről. Ha az esti összejöveteleken résztvevőknek csak kis része marad ott azok után, hogy megértették, mire is hívták meg őket, úgy döntötök, hogy nagyobb létszámot kell megmozgatnotok ahhoz, hogy elérjétek az elképzelt célokat.

- Rész vesz el egy egyhetes kampányban, hogy felkeressétek azokat a családokat a falvadban, ahol a fiatalok gyermekfoglalkozásra vagy serdülőprogramra járnak. A csapatod azt tervezi, hogy számos otthont meglátogat, és meghívja azokat a családokat, amelyek fogékonyak tűnnek, hogy csatlakozzanak a bahá'í közösséghez. Úgy határoztok, hogy a legjobb megközelítés az, ha csak néhány olyan gondolatot említetek meg, amelyekről tudjátok, hogy vonzóak lehetnek a helyi lakosság számára, és kerülitek az olyan témákat, amelyek bár fontosak, de esetleg kérdéseket vethetnek fel. Ezután minden háztartás minden tagját felkéritek, hogy regisztráljanak.

- Rész vesz el egy egyhetes kampányban, hogy felkeressétek azokat a családokat a falvadban, ahol a fiatalok gyermekfoglalkozásra vagy serdülőprogramra járnak, és meghívjátok közülük a fogékonyt mutató személyeket, hogy csatlakozzanak a bahá'í közösséghez. A csoportod azt tapasztalja, hogy a legtöbb felkeresett család szívesen beszélget a bahá'í tanításokról. Egyesek gyorsan elfogadják az Ügyet, mások pedig olyan kérdéseket vetnek fel, amelyekkel kapcsolatban tovább szeretnének vizsgálni. Tisztában vagytok azzal, hogy ez a kampány egy folyamatos, hosszú távú terjeszkedési és megszilárdítási folyamat része, ezért minden családdal elegendő időt töltötök, hogy megválaszoljátok a felmerülő kérdéseket, és segítsétek őket a Hit tanításainak megértésében. Ily módon minden egyes látogatás – azon túl, hogy hozzájárul a számbeli növekedéshez és a tevékenységek megsokszorozódásához – elmélyíti a Hit gyökereit a közösségben.

10. RÉSZ

Ahogy azt már korábban említettük, az, hogy a tanításra vonatkozó beszélgetéseink során a lelki tulajdonságokra helyezük a hangsúlyt, nem azt jelenti, hogy tökéletesnek kell lennünk ahhoz, hogy taníthassuk az Ügyet. Inkább arra szólítanak fel minket, hogy a tettek mezejére lépve szolgáljuk a Hitet, közben folyamatosan reflektálva belső állapotunkról, és törekedjünk arra, hogy egyre magasabb fokon nyilvánuljanak meg bennünk olyan tulajdonságok, mint a szív tisztasága, az önzetlenség, a hit, a bátorság, a bölcsesség, a szerető kedvesség és a mindentől való elszakadás. Természetesen sok más tulajdonság is figyelmet érdemel, többek között a bőkezűség, a nagylelkűség és az állhatatosság, hogy csak néhányat említsünk. Ám az itteni vizsgálódásaink hiányosak lennének, ha nem beszélünk az alázatosságról, mint jellemvonásról.

Az alázatosság módzatai természetesen nehezen megfoghatóak. Ahogy szívünk szerelemmel telik meg Isten iránt, megfeledkezünk „önmagunkról”, és alávetjük magunkat az Ő akaratának, szavainkat és cselekedeteinket különös erő hatja át.

‘Abdu’l-Bahá ezt mondja:

„Amikor tanít, a tanítónak magának is teljesen lángra kell lobbannia, hogy beszéde, mint a tűz lángja, fejthesse ki hatását és elégethesse az önzés és a szenvedély fátylát. Szintúgy legyen a legteljesebb mértékben alázatos és szerény, hogy mások léphessenek előre, továbbá teljesen feledkezzen el és tudomást se vegyen saját magáról, hogy a Magasságbéli Gyülekezet dallamával taníthasson – máskülönbén tanításának nem lesz hatása.”¹⁸

Ami pedig az arra irányuló erőfeszítéseinket illeti, hogy segítsünk másoknak felismerni az Ügy igazságát, ‘Abdu’l-Bahá ezt mondja nekünk:

„Ebben a dicső törvénykorszakban az isteni tanítások szerint senkit sem szabad lekicsinyelnünk és tudatlannak neveznünk mondván, hogy „te ezt nem tudod, bezzeg én igen.” Inkább tisztelettel kell másokra tekintenünk, és miközben igyekszünk valamit elmagyarázni és bemutatni, úgy beszéljünk, mintha mi magunk is az igazságot keresnénk, azt mondván: „Ezek a dolgok itt vannak előttünk. Vizsgáljuk meg őket, és állapítsuk meg, vajon hol és milyen formában bukkanhatunk az igazságra.” A tanító ne úgy tekintsen magára, mint tanultra, másokra pedig mint tudatlanokra. Az ilyen gondolat gőgöt szül, a gőg pedig nem kedvez a kívánt hatásnak. Nem szabad, hogy a tanító bármiféle magasabbrendűséget lásson magában; a legnagyobb kedvességgel, alázattal és szerénységgel kell beszéljen, mert az ilyen beszéd fejt ki hatást és tanítja a lelkeket.”¹⁹

Mi a különbség az első idézetben említett szenvedély és az azt megelőző fejezetben tárgyalt szenvedély között?

A csoport többi tagjával együtt beszéljétek meg, miként növeli az alázat a szavaink által kifejtett hatást! Írj le néhány gondolatot ezzel kapcsolatban!

11. RÉSZ

Az előző részben leírtak felvetnek egy másik, az alázatossággal kapcsolatos kérdést, amely figyelmet érdemel. Igaz ugyan, hogy folyamatosan törekednünk kell jellemünk tökéletesítésére és belső állapotunk javítására annak tudatában, hogy tanítási erőfeszítéseink hatékonysága a bennünk megnyilvánuló lelki tulajdonságoktól függ. Mégsem szabad egy pillanatra sem azt feltételeznünk, hogy a tanítás terén elért sikereink a mi saját érdemeink. Az alázat megóv bennünket attól, hogy az önhittség elhatalmasodjon rajtunk.

Az Ügy tanításában elért teljesítményünket mindig külön kell választanunk önmagunktól. Bármilyen szerepet töltünk is be abban, hogy egy lélek felismeri Bahá’u’lláh-t, az egy Istentől kapott ajándék. Isten kiválasztja azokat, akiken keresztül munkálkodni fog. Pusztán csak reménykedhetünk abban, hogy olyan csatornává válunk, amelyen keresztül majd Ő tevékenykedik, és legfeljebb törekedhetünk arra, hogy szert tegyünk a tulajdonságokra, amelyek segítségével az Ő eszközeivé válhatunk. A „Rejtett szavak”-ban ezt olvashatjuk:

„Alázkodj meg Előttem, hogy kegyesen meglátogathassalak! Szállj síkra az Én ügyemért, hogy még itt a földön győzelmet arathass!”²⁰

Az alábbi, Shoghi Effendi nevében írt levél a következő figyelmeztetéssel lát el bennünket:

„Annak, hogy a tanítás terén még nem sikerült túl sokat elérned, talán az az oka, hogy túlzottan figyeltél saját gyengeségeidre és tehetetlenségeidre az Üzenet terjesztésében. Mind Bahá'u'lláh, mind pedig a Mester arra biztat bennünket újra meg újra, hogy hagyjuk figyelmen kívül saját hiányosságainkat, és vessük teljes bizodal munkát Istenbe. A segítségünkre fog sietni Ő, csupán fel kell emelkednünk és Isten kegyelmének aktív csatornájává válnunk. Azt hiszed, hogy a tanító téríti és változtatja meg az emberi szíveket? Nem, egészen bizonyosan nem. Ők pusztán tiszta lelkek, akik megteszik az első lépést, majd pedig engedik, hogy Bahá'u'lláh szelleme megindítsa és használja őket. Ha bármelyikük is csak egy másodpercig úgy tekint az elért eredményre, mint saját képességének következményére, akkor a munkája véget ér és hanyatlani kezd. Tulajdonképpen ez az oka annak, hogy oly sok hozzáértő lélek ragyogó szolgálat után hirtelen teljesen tehetetlennek, sőt talán még az Ügy Szelleme által mellőzöttnek is érzi magát, mintha haszontalan lélek volna. A lényeg abban rejlik, hogy mennyire vagyunk készek hagyni Isten akaratát működni rajtunk keresztül.

Így hát ne törődj többé esendőségeddel; bízd magad tökéletesen Istenre; engedd, hogy szíved égjen a vágytól, hogy az Ő küldetését szolgálj és hirdesd az Ő hívását; és meglátod majd, milyen természetesen jó el az ékesszólás és az emberi szívek megváltoztatásának ereje.

Shoghi Effendi bizonyosan imádkozni fog sikereidért, csak fel kell kerekedned és belekezdeni a tanításba. Valójában már a pusztá tény, hogy felemelkedsz a tanításra, meghozza majd számodra Isten segítségét és áldásait.”²¹

Tudnál néhány példát mondani arra, hogyan rombolja le a büszkeség és az arrogancia az Ügy tanításának hatékonyságát?

Most pedig ahhoz, hogy végiggondold, hányféle különböző formában merülhet fel a büszkeség a tanítás kapcsán, végezd el az alábbi gyakorlatot!

1. Közös erőfeszítés zajlik a Hit tanítására olyan egyének és családok számára, akik csatlakoztak a közösségépítő tevékenységekhez egy-egy szomszédságban. A résztvevőket csapatokra osztják, és arra kérik őket, hogy egy olyan módszert alkalmazzanak, amely már korábban is hatékonynak bizonyult. Az egyik résztvevő azonban úgy érzi, hogy ez a módszer nem teszi lehetővé számára, hogy kihasználja az általa legkiemelkedőbbnek ítélt képességét. Az alábbi reakciók közül melyik mutatja részéről a büszkeség hiányát?
- _____ Ha visszautasítja a projekten való részvételt, mert az nem teszi lehetővé, hogy úgy használja a tehetségét, ahogy azt ő szeretné.
 - _____ Ha örömmel részt vesz a projekten, és mindenben együttműködik a többi résztvevővel, ahogy azt a szükség megkívánja, és igyekszik a többi képességét hasznosítani.
 - _____ Ha megpróbál hibát keresni a projektben, és azt állítja, hogy az nem igazán jó, mivel nem használja ki teljesen a barátok minden tehetségét és képességét.
2. A barátok egy csoportja, akik ugyanazon a környéken szolgálnak, értesül egy olyan tanítási módszerről, amellyel a régió egy másik szomszédságában kiváló eredményeket értek el. Az alábbiak közül melyik lenne a legmegfelelőbb válasz a csoport részéről, amely nem tükrözi sem a büszkeséget, sem a bölcsesség hiányát?
- _____ A módszer vizsgálata nélkül arra a következtetésre jutni, hogy az ebben a szomszédságban valószínűleg nem működne, mivel itt mások a körülmények.
 - _____ Arra a következtetésre jutni, hogy ha a módszer az egyik helyen működött, akkor annak máshol is működnie kell, ezért azt mindennemű változtatás nélkül azonnal át kell venni.
 - _____ Alaposan megvizsgálni, hogy a módszer egészében vagy részben működne-e egy új környezetben, majd ennek megfelelően alkalmazni, illetve elvégezni azokat a változtatásokat, amelyek a tapasztalatok szerint szükségesek lehetnek.
3. Valaki egy olyan környékről, ahol a közösségépítés folyamata már jelentősen előrehaladt, a Hit intézményeinek felkérésére ellátogat egy közeli szomszédságba. Az ottani munka ugyan halad, de még nem jutott igazán messzire, így megkéri őt, hogy segítse a barátok erőfeszítéseit. Az alábbiak közül melyik bizonyítja a büszkeség hiányát a részéről?
- _____ Világossá teszi a környékbeli barátok számára, hogy őt az intézmények küldték, és az utasítások hosszú listájával áll elő, amelyeket majd követniük kell.
 - _____ Folyamatosan és áradozva beszél a lakóhelyén elért haladásról, és lehetőséget sem ad a meglátogatott szomszédságban élőknek, hogy megosszák a saját környezetükből származó tapasztalataikat.
 - _____ Meghallgatja, hogyan számolnak be a szomszédságban élő barátai a tapasztalataikról, részt vesz velük a tervezésben és a cselekvésben, és szükség szerint megosztja velük azt, amit a saját szomszédságában tanult, és ami hasznos lehet számukra a következő lépések meghatározásában.

4. Hamarosan elindul egy kampány az egyik környéken, amelynek célja, hogy egyre több fiatallal kezdeményezzen beszélgetést arról, hogyan fejleszthetik tehetségüket és képességeiket, amelyekkel hozzájárulhatnak közösségük jobbá tételéhez. Az érdeklődőket meghívják majd az intézet kurzusaira, melynek révén segítik kibontakoztatni képességeiket a szolgálatra. A kampány minden résztvevőjét kétfős csapatokba osztják be. Az egyik csapatban egy nagyon tapasztalt személy egy kevésbé tapasztalt személlyel áll párba, akinek még bátorságot és önbizalmat kell szereznie ezen a téren. Az alábbiak közül melyik mutatja a büszkeség hiányát a csapat tapasztaltabb tagjának részéről?
- _____ Gyakran félbeszakítja a beszélgetést, amikor a csapat kevésbé tapasztalt tagja beszélget a fiatalokkal, és végül átveszi a beszélgetés irányítását.
 - _____ Hagyja, hogy főként a kevésbé tapasztalt tag szólaljon meg a fiatalokkal folytatott beszélgetések során, miközben jegyzeteli a megítélése szerint elkövetett hibákat, hogy később elmondhassa neki a hiányosságait, és megtaníthassa neki, hogyan kell az ilyen beszélgetéseket levezetni.
 - _____ A legtöbb beszélgetést ő kezdeményezi, de gyorsan bevonja a másik tagot is, és segíti őt, hogy jobban eligazodjon a fiatalokkal való társalgásban.

12. RÉSZ

Az előző részben az alázatot egyrészt úgy vizsgáltuk, mint egy olyan tulajdonság, amely szavainknak hatást kölcsönöz, másrészt pedig megóv minket a buktatóktól, melyekkel lelki fejlődésünkre irányuló erőfeszítéseink során találkozhatunk. Ezenkívül azonban van még valami, amivel az alázat hozzájárul életünkhöz, és ami a tanítást különösen érinti. Az alázat lehetővé teszi számunkra, hogy minden tevékenységünkhöz, különösen az Ügy szolgálatában végzett erőfeszítéseinkhez a tanulás igényével álljunk hozzá. Az effajta hozzáállás hiányában hajlamosak vagyunk vakságot mutatni saját tudatlanságunkkal szemben, és azt hisszük, hogy tudjuk azt, amit pedig nem is tudunk. Az Isten útján alázatosan járók egyik legdicsehetőbb tulajdonsága, hogy hajlandóak tanulni.

Felmerülhet a kérdés, vajon miért olyan fontos pozitív hozzáállással viszonyulni a tanuláshoz azok számára, akik az Ügy hatékony tanítóivá kívánnak válni? E kérdés megválaszolásához gondolkozz el mindazon, amit a tanításról tudsz! Mindig tudod, hogy melyik a legmegfelelőbb módszer? Minden felmerülő helyzetben tudod, hogy mit és hogyan mondjál? Gondolod, hogy egy-két tanfolyam alatt meg lehet tanulni mindent, amit egy ilyen szent cselekedetről tudni kell? Lehet-e a tanítást egyetlen sémára redukálni? Bizonyára egyetértesz azzal, hogy a válasz ezekre a kérdésekre „nem”, valamint azzal is, hogy a tanítási módszerek fejlesztésének egyetlen ésszerű módja, ha valaki ahhoz a tanulás igényével áll hozzá.

Miközben arra törekszünk, hogy egyre hatékonyabbá váljunk az Ügy tanításában, vigyáznunk kell, nehogy abba a csapdába essünk, hogy a közösség többi tagjával vitába szállunk a tanítási módszereket és megközelítéseket illetően. Ha nem vagyunk elég óvatosak, könnyen bocsátkozhatunk ilyen vitákba. Ilyenkor mindnyájan azt hisszük, hogy megtaláltuk a megfelelő „receptet”, és hacsak nem a mi módszerünkkel tanítunk, a „siker” teljességgel lehetetlen.

Ezt a fajta viselkedést úgy kerülhetjük el, ha felismerjük, hogy az Ügy tanítása olyasvalami, amit bizony meg kell tanulni. Felszabadulhatunk az önmagunk által felállított korlátok alól, ha minden tanítási kísérletben lehetőséget látunk arra, hogy nagyobb rálátásra tegyünk szert, és elmélyítsük a kapcsolódó lelki folyamatok megértését. Bahá'í barátainkkal folytatott beszélgetéseink akkor a leggyümölcsözőbbek, amikor eszmét cserélünk, megosztjuk a tapasztalatainkat és elemezzük, mi az, ami hozzájárul a hatékony tanításhoz. Minden ember arra kap bátorítást, hogy

“rendszeresen gondolkodjanak el azon, hogy milyen hatékony módszerekkel taníthatják a Hitet a környezetükben.... Azoknak a lelkeknek, akik részesültek a hit áldásában, természetes vágyuk, hogy megosszák ezt az ajándékot a rokonokkal, barátokkal, osztálytársakkal, munkatársakkal és addig ismeretlenekkel folytatott beszélgetéseken keresztül, minden helyen és minden pillanatban halló fülek után kutatva. A különböző helyszínek és körülmények különböző megközelítéseket tesznek lehetővé, ezért a barátoknak egy folytonos tanulási folyamatban kell részt venniük annak érdekében, hogy megtudják, mi a leghatékonyabb azon a helyen, ahol épp tartózkodnak.”²²

Olvasd el az alábbiakban bemutatott helyzeteket! Hogyan viselkednél az egyes esetekben, ha eltökélt szándékod lenne, hogy minden tanítási tevékenységben a tanulás lehetőségét lásd?

1. Elhatározod, hogy heti rendszerességgel összejöveteleket tartasz otthonodban, hogy a Hitről beszélgetsetek. Körülbelül tíz olyan embert hívsz meg, akik különböző alkalmak során már érdeklődést tanúsítottak a Hit iránt. Minden egyes találkozóra kiválasztasz egy témát, felkészülsz belőle és egy rövid előadást tartasz, majd ezt követően lehetőséget biztosítasz a kérdések feltevésére. Ezek után vendégül látod őket, amelynek során alkalom adódik a kötetlen beszélgetésre és a közös éneklésre. Néhány hét múlva már csak két ember jár el hozzád. Ezért aztán te így döntesz:

_____ Szórakoztatóbbá és közvetlenebbé kell tenned a találkozókat.

_____ Ki kell iktatnod a heti találkozókat a tanítási terveidből; különben sem bizonyult túl jó ötletnek.

_____ Az elkövetkezendő néhány találkozó alkalmával egy más módszer alkalmazását kellene megpróbálnod: talán egy téma kapcsán az Írásokból válogatott néhány rövid idézet közös tanulmányozását, mely lehetőséget nyújtana vendégeid számára a Szent Szavakkal való ismerkedésre, és majd erre a tapasztalatra építenél a továbbiakban.

_____ Fel kellene keresned azokat az embereket, akik már nem járnak el hozzád, és megkérdezned őket, miért nem vesznek részt a találkozókon.

2. Amikor a Hitről tanultál, volt néhány alapelv, amely a leginkább megragadott, ezért úgy gondolod, hogy az emberek tanításának az a legjobb módja, ha ugyanezeket az elveket mutatod be nekik is. Általában azonban azt tapasztalod, hogy az emberek, akikkel beszélsz, nem lelkesednek különösebben az általad kifejtett eszmékért. Ezért aztán te így döntesz:

_____ Több gyakorlatra van szükséged az elvek bemutatása terén.

_____ Magadhoz hasonló embereket kell keresned, és csak őket tanítani.

- _____ Nincs Isten adta tehetséged a tanításhoz, ezért a Hit szolgálatának más módját kell választanod.
 - _____ A jövőben meg kell próbálnod megérteni azokat az aggályokat, amelyek foglalkoztatják azokat, akikkel találkozol, és a velük folytatott beszélgetéseidbe be kell építened a Hit idevágó tanításait.
3. Tagja vagy egy csapatnak, amely elhatározta, hogy egy bizonyos populációra összpontosítja erőfeszítéseit, és megosztja velük Bahá'u'lláh üzenetét. Kis idő elteltével az általuk feltett kérdésekből azt veszed észre, hogy szemlátómaszt mindannyiuknak problémájuk van az Istenről alkotott uralkodó felfogással. A csapat erre így dönt:
- _____ Jobb, ha nem beszélünk erről a témáról. Ha az emberek felhozzák ezt a beszélgetések során, gyorsan áttérsz egy másik témára.
 - _____ Azok az emberek, akiknek problémáik vannak az Isten fogalmával, nem fogékonyak a Hitre, ezért nem szabad időt töltened azzal, hogy tanítani próbálsz őket.
 - _____ Megkérdsz valakit, akinek több tapasztalata van, hogy kísérjen el téged, és beszéljessen Isten létezéséről azokkal, akiket meglátogatsz. Ha ez sem működik, akkor otthagysz őket, és nem erősködsz tovább velük.
 - _____ Az írássok néhány vonatkozó részének tanulmányozása után a csapatod együtt készít egy rövid ismertetőt, hogy segítsen a felkeresett személyeknek megérteni, mit tanít Bahá'u'lláh Istenről. Meghallgatjátok a reakcióikat, elgondolkodtok az eredményeken, fellapozzátok az írássokat, hogy választ keressetek a felmerült kérdésekre, majd módosítjátok az ismertetőt a tapasztalatokból és a közösen tanulmányozott részekből nyert felismerések fényében. Mindezt addig folytatjátok, amíg erőfeszítéseitek nem kezdenek kielégítő eredményeket hozni.
4. Egy olyan csapat tagja vagy, amely több rendkívül hatékony tanítási kampányban vett részt egy szomszédságban. A családok jó része felkarolta az Ügyet. Felismerve, hogy mennyire fontos számukra a hitbéli ismereteik elmélyítése, a csapatod rendszeresen látogatta otthonaik többségét, és a családtagokkal megbeszélte a 2. Könyv harmadik fejezetében tárgyalt témákat. A csapat most azon töri a fejét, vajon hogyan járjon el úgy, hogy egyrészt növelje a Hit iránti elkötelezettségüket, másrészt lehetővé tegye számukra, hogy másokkal is megosszák Bahá'u'lláh tanításait. A csapat így határoz:
- _____ Egy harminc előadásból álló listát készíttetek, amelyek a témák széles skáláját ölelik fel. Minden látogatásotok alkalmával bemutattok egy-egy újabb témát, és hűen követitek a listát, hogy egy se maradjon ki a kiválasztott témakörök közül.
 - _____ Átnyújtotok minden családnak egy kis könyvecskét a Hitről, és megkérítitek őket, hogy a látogatásaitok között olvassanak el belőle néhány oldalt. A látogatások alkalmával pedig megbeszélitek, ha bármi kérdés felmerül bennük.

- Ez a megközelítés nem célravezető, ráadásul időigényes is. Ahelyett, hogy a családokat egyenként látogatnátok, hetente mindnyájukat meghívjátok valakinek az otthonába, hogy a Hitről beszélgetsetek. Azt gondoljátok, hogy akik igazán érdeklődnek a Hit iránt, úgyis el fognak jönni.
- Kiválasztotok egy a Hithez kapcsolódó alaptémát, amiről szeretnének többet megtudni, és az adott témához illő idézeteket kerestek az írásokban. Ezt követően meglátogatjátok az egyik családot, hogy megosszátok velük a kiválasztott idézeteket, és megbeszélitek az abban foglalt gondolatokat. Ezután elgondolkoztok a találkozó eredményén, ismét az írásokhoz fordultok, szükség szerint módosítjátok a kiválasztott idézeteket, és ezeket használjátok egy másik család meglátogatásakor. Eközben az első látogatás során nyert hozzászólások fényében egy más gondolatsort, illetve idézeteket választotok ki tanulmányozás céljára. Ezt használjátok fel az első családnál tett második látogatás során. Ezt az eljárást addig folytatjátok, amíg ki nem alakítjátok a rendszeres látogatások mintáját, amelyek egy sor téma köré összpontosulnak. Ezzel párhuzamosan a családokkal együtt megvizsgáljátok, hogyan lehetne ugyanazokat a témákat a szomszédokkal, rokonokkal és barátokkal is megvitatni.

13. RÉSZ

Az előző részben szereplő gyakorlatok segítségével láhattuk, hogy akár egyéni tanítási tevékenységet folytatunk, akár kollektív erőfeszítésekben veszünk részt, fontos kérdések merülnek fel, miközben cselekszünk és mérlegeljük tetteink eredményeit. A kérdések egyik csoportja, amely újra és újra felmerül, ha egy ilyen tanulási magatartást veszünk fel, azzal kapcsolatos, hogyan közelítjük meg a tanítást, és milyen hozzáállással végezzük e szent cselekedetet. Legyünk nagyon bátrak? Legyünk óvatosak és konzervatívak? Ajánljuk fel Bahá'u'lláh üzenetét azonnal minden embernek, akivel találkozunk, vagy szelektáljunk? Beszéljünk-e közvetlenül a Hitről, mint az emberiség jelen korra szánt vallásáról, vagy korlátozzuk beszélgetéseinket az emberek számára könnyen elfogadható elvek általános megvitatására? Megemlítsük-e a Tanításoknak azokat az oldalait, amelyekről tudjuk, hogy kihívást jelentenek a hallgató számára, vagy hagyjunk minden ilyen témát későbbre, amikor már az illető személy elfogadta a Hitet? Ahhoz, hogy meggyőzőek legyünk, vajon az előadásunk erőteljes és elsöprő legyen, vagy a lehető legkevesebb szenvedéllyel beszéljünk?

Az alábbi részben a Védnök felbecsülhetetlen értékű tanácsot ad erre vonatkozóan. Előfordulhat, hogy egyes szavak ismeretlenek számodra, ezért mielőtt tanulmányoznád az idézetet, érdemes átnézned a definíciók alábbi listáját!

provokatív:	haragot és erős ellenkezést kiváltó
erőtlen:	lankadt
fanatikus:	túlzott vagy téves lelkesedéssel teli
túlzott:	túl van azon, ami normális vagy helyénvaló
liberális:	széles látókörű; nem kötik a hagyományok vagy szabályok
ismertetés:	egy cél vagy jelentés magyarázata; egy téma bemutatása

körültekintő:	óvatos
békülékeny:	megegyezést kereső
világi ember:	olyan személy, aki nem tartozik a papság intézményéhez
lenéző:	tiszteletlenséget vagy megvetést tanúsító; lekicsinylő
lefarigcsál:	apránként lecsökkent
felajánl:	felkínál elfogadásra
megingathatatlan:	nem megalkuvó; hajthatatlan; szilárd

Most olvasd el a Védnök írásaiból származó részletet:

„Nem szabad sem provokatívnak, sem szenvtelennek lenniük, sem fanatikusnak, sem pedig túlzottan liberálisnak a Hit alapvető és megkülönböztető vonásainak ismertetése során. Legyenek körültekintőek vagy merészek, gyorsan cselekedjenek vagy időzzenek el, közvetett vagy közvetlen módszert használjanak, legyenek kihívóak vagy békülékenyek, de szigorú összhangban kell lenniük annak a léleknek a szellemi fogékonyságával, akivel kapcsolatba lépnek, legyen az akár nemes ember vagy polgár, északi vagy déli, világi vagy pap, kapitalista vagy szocialista, államférfi vagy herceg, művész vagy pedig koldus. Bahá'u'lláh Üzenetének bemutatásában nem szabad sem habozni, sem pedig tétovázni. Nem szabad lenézőnek lenniük a szegényekkel szemben, sem pedig félneknek a nagyok előtt. Igazságaik magyarázata során nem szabad sem túlhangsúlyozni, sem pedig lefarigcsálni az igazságot, melyet védelmeznek, legyen bár a hallgatójuk akár a királyi családhoz tartozó, akár egyházi előljáró vagy politikus, akár kereskedő vagy az utca embere is. Mindenki számára egyaránt – legyen az magas vagy alacsony rangú, gazdag vagy szegény – fel kell ajánlaniuk nyitott kézzel, sugárzó szívvel, ékesszóló nyelvvel, végtelen türelemmel, megingathatatlan hűséggel, nagy bölcsességgel, rendíthetetlen bátorsággal a Megváltás Kelyhét egy ilyen kritikus órában...”²³

1. Shoghi Effendi azt mondja nekünk, hogy amikor az Ügyet tanítjuk, nem szabad sem _____, sem _____ lenniük a Hit _____ és _____ vonásainak _____ során.
2. És nem szabad sem _____, sem pedig _____ lenniük a magyarázatunk során.
3. _____ vagy _____ kell lenniük, _____ kell cselekednünk vagy _____, _____ vagy _____ módszert kell használnunk, _____ vagy _____ kell lenniük, szigorú összhangban annak a léleknek a _____, akivel kapcsolatba lépünk.

4. Amikor az Ügyet tanítjuk, szigorú _____ kell cselekednünk annak a léleknek a _____, akivel kapcsolatba lépünk, legyen az akár nemes ember vagy _____, északi vagy _____, világi vagy _____, kapitalista vagy _____, államférfi vagy _____, művész vagy pedig _____.
5. Bahá'u'lláh Üzenetének bemutatásában nem szabad sem _____, sem pedig _____.
6. Nem szabad _____ lennünk a szegényekkel szemben, sem pedig _____ a nagyok előtt.
7. A Hit igazságainak ismertetése során nem szabad sem _____, sem _____ az igazságot, melyet védelmezünk, még ha a hallgatónk akár a _____ tartozik, akár _____ vagy _____, akár _____ vagy az _____ is.
8. Mindenki számára egyaránt fel kell ajánlanunk _____ kézzel, _____ szívvel, _____ nyelvvel, _____ türelemmel, _____ hűséggel, _____ bölcsességgel, _____ bátorsággal a Megváltás Kelyhét egy ilyen kritikus órában.

14. RÉSZ

Vizsgáljuk most meg a fenti idézetet közelebbről, és próbáljuk meg felfedni néhány gyakorlati vonatkozását!

1. Az idézetben az áll, hogy amikor az Ügyet tanítjuk, nem szabad provokatívnak lennünk az ismertetőnk során. Az alábbiakban néhány helyzetet mutatunk be. Tegyéél „P” betűt azok mellé, amelyekben az ismertetőd provokatív!

_____ Annak érdekében, hogy egy másik hitvallás odaadó hívőjének bebizonyítsd, hogy az emberiségnek szüksége van egy új Megnyilvánulásra, azzal kezded az ismertetődet, hogy felhívod a figyelmét mindarra, ami az ő vallásában félresiklott.

_____ Elmagyarázod egy másik hitvallás odaadó hívőjének, hogy Isten Megnyilvánulásai olyanok, mint a tükrök, melyek visszatükrözik a nap fényét. Ők Isten tulajdonságait tükrözik vissza, és az Ő isteni jellemvonásait tárják fel. Bár a Tükrök különbözhetnek egymástól, Ők mindannyian ugyanazon Nap Fényét tükrözik vissza. Ily módon segítesz neki fokozatosan megérteni, hogy Bahá'u'lláh elfogadása nem jelenti az Előtte eljött Megnyilvánulások elutasítását.

- Olyasvalakit tanítasz, aki nem biztos abban, hogy hisz-e Istenben. Azzal a kijelentéssel kezded, hogy Bahá'u'lláh Isten Legmagasztosabb Megnyilvánulása.
- Egy kis csoport gyűlt össze otthonodban. A jelenlévők többsége eddig még nem mutatott különösebb érdeklődést a Hit iránt, de reméled, hogy úgy tudod bemutatni nekik a tanításokat, hogy az felkeltse a kíváncsiságukat. A beszélgetéseitek során nyomatékosan kijelented, hogy a jövőben mindenki bahá'í lesz.
- Azzal kezded az ismertetődet valakinek, aki az élet minden kényelmét élvezzi, hogy a gazdagság fátyol az ember és Isten között.
- Találkozol egy pappal, aki őszinte érdeklődést mutat, hogy megismerkedjen a Hittel, és megkér, hogy magyarázd el neki Bahá'u'lláh néhány tanítását. Az első dolog, amit megemlítesz neki az, hogy ebben a korszakban Isten eltörölte a papságot.
2. Amikor a Hitet tanítjuk, nem szabad szenttelennek lennünk. A következő helyzetek közül melyikben vagy túlságosan szenttelen vagy hanyag? Jelöld meg őket „H”-val („H” mint hanyag)!
- Valaki megkérdezi tőled, mi különleges van a bahá'í hitben. Azt válaszolod, hogy „a Hit olyan, mint az összes többi vallás. A lényege az, hogy legyünk kedvesek, és szeressük egymást.”
- A te módszered mások tanítására az, hogy megpróbálsz megmutatni nekik, hogy a Hit valójában nemes elvek gyűjteménye, amelyet bárki elfogadhat. „A béke megteremtése – mondod például –, ugyan ki ne hinne ebben?” Miután ily módon vonzódní kezdnek a Hithez, magukra hagyod őket, és néha megjegyzed, hogy kaphatnak egy könyvet, ha szeretnék elolvasni. Ennél tovább soha nem mész.
- Valaki, aki közel áll ahhoz, hogy elfogadja a Hitet, a pénzügyekről és az adományozásról kérdez téged. A teljes válaszod: „Hogyne, mint az élet minden más területén, némi pénzre is szükség van, ha csinálni akarunk valamit. De csak akkor adományozol, ha akarsz.”
- Valaki, aki közel áll ahhoz, hogy elfogadja a Hitet, a pénzügyekről és adományozásról kérdez téged. Elmondod neki, hogy a Hit alapjaihoz való hozzájárulás minden hívő szent kötelessége, és elmagyarázod neki az áldozat lelki jelentőségét, ami annyit jelent, hogy lemondunk valami alacsonyabb rendű dologról azért, hogy valami magasabb rendűben részesüljünk. „Az alapokhoz történő hozzájárulás – mondod – szerves része a világ jobbításáért végzett munkánknak.”
- Egy barát, aki már jó ideje tanulmányozza a Hitet, megkér, hogy magyarázd el neki az Örök Szövetség fogalmát. Elmagyarázod neki, hogy ez valójában nagyon egyszerű: „Létezik egy egyezés Isten és ember között. Isten időről-időre elküldi a Megnyilvánulását, mi pedig felismerjük Őt, és megpróbálunk a tőlünk telhető legtöbbet megvalósítani abból, amit Ő mond.”

- Egy barát, aki már jó ideje tanulmányozza a Hitet, megkér, hogy magyarázd el neki az Örök Szövetség fogalmát. Röviden elmagyarázod, hogy mivel Isten az irántunk érzett szeretetéből teremtette az emberiséget, megígérte, hogy soha nem hagy minket magunkra, hanem időről-időre a Megnyilvánulásain keresztül ismerteti velünk Akaratát és Célját; mi pedig cserébe megígérjük, hogy felismerjük az adott Korra küldött Megnyilvánulást, és követjük az Ő tanításait.
3. Amikor az Ügyet tanítjuk, nem szabad fanatikusnak lennünk az ismertetőnk során. Az alábbiakban jó néhány szituáció található. Írj „F” betűt azok mellé, ahol az ismertetőnk fanatikus!
- Valaki, aki a Hitet vizsgálja, megkérdezi tőled, hogy milyen bahá’í-nak lenni. Te erre elmondod neki, hogy bahá’í-nak lenni bizony nem kis dolog. „Mindent fel kell adnod a Hitért – magyarázod. – Mindent vagy semmit.”
- Találkozót szervezel az otthonodban olyanoknak, akik azért jöttek, hogy életükben először halljanak a Hitről. Azzal kezded a találkozót, hogy megkérsz mindenkit, hogy egymás kezét fogva formáljanak egy kört és énekeljék az „Alláh-u-Abhá-t”.
- Egy másik hit odaadó hívőjének tanítását azzal kezded, hogy elmondod neki, az ő vallásának ideje lejárt és már a múlté. El kell hagynia a vallását. „Eljött Bahá’u’lláh, Isten e korszakra rendelt Küldötte – mondod neki. – El kell hajtanod a múltat!”
- A Hitről magyarázol valakinek, aki nem ért egyet az általad felvetett gondolatok egyikével. Elkezdesz vele vitatkozni, mondván, hogy a saját vallásának a Szentírásaiból fogod neki bebizonyítani, hogy téved.
- A Hitről magyarázol valakinek, aki nem ért egyet az általad felvetett gondolatok egyikével. Látszik rajta, hogy rendkívül szenvedélyesen viszonyul a témához. Tudomásul veszed az aggodalmát, és így szólsz: „Megbeszélhetjük ezt a kérdést egy másik alkalommal, ha akarod. Viszont sok olyan dolog van, amiben egyetértünk. Ma vizsgáljuk meg együtt ezeket a dolgokat!”
- A Hit törvényeit magyarázod egy barátodnak. „Az Isten törvényeinek való engedelmesség a vallás lényege – mondod. – A világ ma azért van ilyen borzasztó állapotban, mert az emberiség nem tartja be Bahá’u’lláh törvényeit. A túlvilágon mindenki megítéltetik majd, aki nem engedelmeskedik az Ő törvényeinek.”
- A Hit törvényeit magyarázod egy barátodnak. „Bahá’u’lláh azt mondja nekünk, hogy az Ő törvényei, az Ő szerető gondviselésének lámpásai – mondod. – Törvényei megvilágosítják utunkat, és az igaz boldogsághoz vezetnek el minket. Ennek ellenére nem vagyunk tökéletesek, és néha hibát is elkövetünk. Ám amikor elfogadjuk Bahá’u’lláh-t, és imádkozunk Hozzá, Ő Maga segít nekünk felülkerekedni gyengeségeinken, és erőt ad, hogy engedelmeskedjünk Törvényeinek.
4. Amikor a Hitet tanítjuk, nem szabad szélsőségesen liberálisnak lennünk. Döntsd el, hogy a következők közül mely helyzetekben vagy túl liberális! Jelöld őket „L”-lel!

- _____ Valaki, aki Hitet vizsgálja, megkérdezi, hogy vannak-e vezetői a bahá'í közösségnek. A válaszod így hangzik: „Nincsenek papjaink, egyházi méltóságaink, akik közöttünk és Isten között állnának. Mi mindannyian saját lelkiismeretünk szerint élünk. Senki nem mondja meg, hogy mit tegyünk.”
- _____ Valaki, aki Hitet tanulmányozza, megkérdezi, hogy vannak-e vezetői a bahá'í közösségnek. Elmagyarázod: „A közösség egy világméretű igazgatási rendszer segítségével intézi az ügyeit, amelybe országos és helyi szinten demokratikusan megválasztott tanácskozó testületek tartoznak. Ezeket Országos, illetve Helyi Szellemi Tanácsoknak hívjuk. Van továbbá a kiemelkedő hívőknek egy csoportja, akiket tanácsadóként neveznek ki a szellemi tanácsok segítésére, illetve hívőtársaik bátorítására és lelkesítésére. Mindezek az intézmények a bahá'í hit nemzetközi irányító testülete alá tartoznak, amit az Igazságosság Egyetemes Házának neveznek.”
- _____ Valaki, aki Hitet tanulmányozza, megkérdezi, hogyan kell az egyénnek viszonyulnia a bahá'í adminisztrációhoz. Te így válaszolsz: „Nos, tudod, a bahá'í hitnek rendelkeznie kell valamilyen adminisztrációs rendszerrel, ezért vannak az úgynevezett Szellemi Tanácsok, amelyek mindegyike kilenc tagból áll. Ezek a választott testületek intézik a Hit ügyeit helyi és országos szinten, de neked csak annyiban kell engedelmeskedned nekik, amennyit a lelkiismereted diktál.”
- _____ Egy olyan embernek tanítod a Hitet, aki azt mondja, minden tetszik neki, amit hallott, kivéve az, hogy a bahá'í-ok nem hisznek a reinkarnációban. Azt mondod: „Ez tökéletesen rendben van, mivel a bahá'í-ok a sokféleség egységében hisznek. Ez a vélemények sokféleségét is jelenti.”
- _____ Valaki megkérdezi tőled, hogyan terjesztik a bahá'í-ok a Hitüket. Egyszerűen azt válaszolod, hogy a bahá'í-ok nem térítenek. „Mi csak 'éljük az életünket', és ha az emberek kérdéseket tesznek fel nekünk, beszélünk nekik a Hitről.”
- _____ Valaki, aki olvasott a Hitről, és érdeklődik iránta, arra kér, hogy magyarázd el, mit várnak el azoktól, akik csatlakoznak a bahá'í közösséghez. „A vallás személyes dolog – mondod. – Ez egy életmód. Olyasvalami, amit csak a szívedben érezhetsz. A bahá'í hitben természetesen van egynéhány törvény, de csak annyira szükséges betartani őket, amennyire a lelkiismereted diktálja.”
- _____ Valaki, aki olvasott a Hitről, és érdeklődik iránta, arra kér, hogy magyarázd el, mit várnak el azoktól, akik csatlakoznak a bahá'í közösséghez. Ezt válaszolod: „A vallás lényege megismerni Istent az Ő Megnyilvánulásán keresztül, szilárdan kitartani az Ő szeretetében, és követni az Ő tanításait. Isten iránti szeretetünk kiterjed az Ő teremtett világára is; szeretjük az emberiséget, és a társadalom jobbításán munkálkodva teljesítjük a Hit iránt vállalt felelősségünket.”
- _____ Néhány barátoddal a gyermeknevelésről beszélgetsz. Egyszer csak így szólsz: „A bahá'í hit azt tanítja, hogy a gyerekek jónak születnek, és ha szereted őket, és segíted nekik kibontakoztatni, amit Isten beléjük helyezett, akkor minden rendben lesz velük.”
- _____ Néhány barátoddal a gyermeknevelésről beszélgetsz. Egyszer csak így szólsz: „A bahá'í hit azt mondja, hogy a gyerekek rendelkeznek azzal a képességgel,

hogy jók legyenek, de vannak olyan hajlamaik is, melyeket ellenőrzés alatt kell tartani. Nevelésre van szükségük, hogy a helyes utat válasszák, és kibontakoztathassák a bennük rejlő nagyszerű lehetőségeket.”

5. Döntsd el, hogy az alábbi helyzetekben mely válaszok lennének megfelelőek, amikor épp arról döntesz, hogyan is kezdj neki a Hit tanításának! Minden esetben egy vagy több válasz is lehetséges.

a. Körültekintőnek lenni	e. Közvetlen módszert használni
b. Merésznek lenni	f. Közvetett módszert használni
c. Gyorsan cselekedni	g. Provokatívnak lenni
d. Kivárni	h. Békülékenynek lenni

_____ Valaki roppant izgatottan felkeresi a helyi bahá'í központot. Elmondja, hogy olvasott valamit a Hitről az interneten, és szeretne többet megtudni Bahá'u'lláh-ról. Kifejti, hogy ő a szíve mélyén mindig is érezte, hogy Isten soha nem fogja magára hagyni az emberiséget, és küldeni fog nekünk egy újabb Megnyilvánulást.

_____ Te és a családod olyan faluba költöztök, ahol senkit nem ismertek. Egy napon, nem sokkal megérkezésed után, a szomszédok átjön, hogy üdvözljön benneteket és bemutatkozzon. Eközben világossá teszi, hogy vallását tekintve a falu összes lakója nagyon egységes, és nem szeretik azt, ahogyan ezek a „másféle” vallások megjelennek és próbálják megosztani az embereket.

_____ Te és a családod olyan faluba költöztök, ahol senkit sem ismertek. Egy napon, nem sokkal a megérkezésed után, a szomszédok átjön, hogy üdvözljön benneteket és bemutatkozzon. Észrevesz néhány bahá'í könyvet az asztalon, és megkérdezi: „Mi az a bahá'í vallás”?

_____ Csatlakoztál egy olyan szervezethez, amely a béke elősegítése iránt érdeklődőket tömöríti. Az egyik résztvevő, aki különösen vonzónak találja az általad kifejtett gondolatokat, szilárdan hiszi, hogy az egyetlen módja annak, hogy a társadalomban érdemi változást lehessen elérni, az a pártpolitikai tevékenység. Úgy intézi, hogy beszélhessen veled minden alkalommal, amikor a szervezet találkozót tart.

_____ Az egyik munkatársad már több alkalommal elmondta neked, hogy nem hisz Istenben. Mégis vonzónak talál sok általad említett gondolatot a társadalmi kérdéseket illetően, például a férfiak és nők egyenjogúságát, valamint az egyetemes oktatás szükségességét.

_____ Egy falugyűlésen, amelyen a térség több elöljárója is részt vesz, előállsz a gyermekek nevelésével kapcsolatos néhány gondolattal. Ezt követően a falu egyik elöljárója odajön hozzád beszélgetni. Azt mondja, tudja, hogy bahá'í vagy, és tetszik neki több javaslatod is. Érdekli a lehetőség, hogy jobban megismerje a Hitet.

_____ Egy barát, aki nemrég csatlakozott a közösséghez, elvisz az otthonába, hogy találkozz a családjával. Ők ellenzik, hogy bahá'í lett, és megpróbálják rávenni a Hit elhagyására.

_____ Egy barát, aki nemrég csatlakozott a közösséghez, elvisz az otthonába, hogy találkozz a családjával. Elmondja, hogy mindannyian nagyon izgatottak a Hittel kapcsolatban, és alig várják, hogy többet halljanak róla.

6. Próbálj meg elgondolkodni azon, milyen magatartásformák lehetnek jelen, és milyen lelki tulajdonságok hiányoznak, ha valaki

– megveti a szegényeket: _____

– félének a nagyok előtt: _____

7. Mondj egy példát arra, hogy a Hit alapigazságainak ismertetése során hogyan lehet

– túlhangsúlyozni az igazságot: _____

– megnyirbálni az igazságot: _____

15. RÉSZ

A Védnökök következő útmutatása arra emlékeztet bennünket, hogy mint mindenkor, akkor is 'Abdu'l-Bahá-ra kell tekintenünk, amikor megpróbáljuk kiválasztani a tanítást illetően a legmegfelelőbb megközelítést, bármilyen helyzetről legyen is szó:

„Tartsuk észben azt is, amilyen példát szeretett Mesterünk állított oly tisztán elénk! Bölcs és tapintatos a megközelítésében, körültekintő és figyelmes a kapcsolatteremtés kezdetén, nagyvonalú és liberális minden nyilvános megnyilatkozásában, elővigyázatos és fokozatos az Ügy alapvető igazságainak feltárásában, szenvedélyes a felhívásban, ám higgadt az érvelésben, magabiztos hangvételében, rendíthetetlen meggyőződésében, méltóságteljes viselkedésében – ezek voltak megkülönböztető sajátosságai Szerettünk nemes előadásának Bahá'u'lláh Ügyéről.”²⁴

1. Amikor 'Abdu'l-Bahá példáját igyekszel követni, milyen lesz majd a tanításhoz való hozzáállásod? _____
2. Milyen próbálsz majd lenni, amikor először kerülsz valakivel kapcsolatba? _____

3. Mi jellemzi majd az általad használt szavakat, amikor a Hitről beszélsz a nyilvánosság előtt? _____

4. Hogyan fogod felhívni az emberek figyelmét az Ügy igazságaira? _____

5. Milyen igyekszel majd lenni
 - felhívásodban? _____
 - érvelésedben? _____
 - hangvételedben? _____
 - meggyőződésedben? _____
 - viselkedésedben? _____

Most tanuld meg kívülről a fenti idézetet!

16. RÉSZ

Annak felidézésével kezdtük e fejezetet, hogy a „létezés” és a „cselekvés” a lelki élet egymást kiegészítő és egymástól elválaszthatatlan aspektusai. Ezután több fejezetrészt is annak szenteltünk, hogy megvizsgáljunk néhányat azok közül a lelki tulajdonságok közül, amelyek fejlesztésére mindannyiunknak törekednie kell, amikor rendszeres és szisztematikus tanítási tevékenységbe fogunk. Az alázatosság tárgyalása elvezetett minket a tanuláshoz való hozzáállásunk vizsgálatához, mely a Hit tanításakor elengedhetetlen. Arról is képet kaptunk, hogyan befolyásolhatják más attitűdök azt, ahogyan a tanításhoz közelítünk. Most pedig lépünk egy kicsit tovább, és vizsgáljuk meg a kapcsolatunk jellegét azokkal, akiket tanítunk! Milyennek kell lennie e kapcsolatnak? Mit mondanak erről az írások?

Az első eszünkbe ötlő fogalom feltehetőleg a barátság lesz. Egyértelmű, hogy az egyéni tanítási tervek vonatkozásában a baráti kötelek kialakításának képessége létfontosságú. Ugyanez a képesség döntő fontosságú a kollektív kampányokban való részvételünk szempontjából is – például amikor fiatalokat hívunk meg az intézeti kurzusokra, hogy növeljük képességeiket a szolgálat terén, amikor új csoportokat alakítunk a gyermekek lelki nevelésére illetve a serdülők lelki megerősítésére, amikor a környékünkön és a falvainkban felkeressük a Hithez újonnan csatlakozottak otthonát, hogy különféle témákat járjunk körül velük, és amikor közvetlen tanítási tevékenységet folytatunk a Bahá'u'lláh üzenetére fogékony népesség körében. Minden ilyen esetben a szeretetteljes kapcsolat kialakítására való képességünk határozza meg, hogyan közeledünk azokhoz, akikkel találkozunk, hogyan kommunikálunk velük, és hogy vajon képesek vagyunk-e megérinteni a szívüket.

A kérdés, amelyet fel kell tennünk magunknak az, hogy miként fejlesszük ki ezt az alapvető képességet. Vérmérsékletünkben természetesen különbözőek vagyunk. Néhányan közülünk, neveltetésünkől vagy természetes adottságainkból fakadóan, könnyűnek találják a barátkozást. Van, aki vadidegenekkel is képes társalgásba kezdeni. Mások félénkek és ezt nagyobb kihívásnak találják. Mégis jellemünktől függetlenül fel kell ismernünk, hogy tudatos erőfeszítéssel megtanulhatunk a barátság szellemében érintkezni az emberekkel. Az írások számtalan értékes tanácsot adnak ehhez, amelyekből az alábbiakban pusztán néhányat említünk. Az idézőjelben szereplő részek közvetlenül az Írásokból származnak. Javasoljuk, hogy többször is olvassátok át a gondolatokat, és beszéljétek meg őket a csoport többi tagjával is!

Azt kéri tőlünk, hogy oszlassuk el az „elidegenedés sötétjét” és „mindenkire szövetségesként tekintsünk”. Elvárják tőlünk, hogy „minden emberrel egyek legyünk”. Szemünket „az ősi dicsőség mennye felé” kell fordítanunk, és minden egyes teremtményt „Isten jelének” kell tekintenünk, hiszen az Ő kegyelméből és erejéből „lépett mindenki e világba”.

Arra vagyunk hivatottak, hogy „szeretteljes szövetségben társuljunk idegennel és baráttal egyaránt”, mindenkinek „végtelen szerető kedvességet” mutatva, és nem törődve „képességeik szintjével”, soha nem megkérdőjelezve, hogy „érdemesek-e a szeretetre”.

Ha valaki „csúfolódna és gúnyolódna” rajtunk, nekünk „szeretettel kell válaszolnunk rá”. Ha „szemrehányásokkal sújtana” minket, nekünk „dicsérnünk” kell őt. Ha „halálos méreggel” kínálna bennünket, adjuk neki „cserébe a legfinomabb mézet”. Ha az életünket „fenyegeti”, adjunk neki „gyógyírt, mely örökre meggyógyítja”. Ha ő „maga lesz a fájdalom”, nekünk kell az „orvosságává” lennünk. S ha ő „töviséhez” lesz hasonlatos, nekünk „rózsákká és édes füvekké” kell válnunk.

Hatalmas erőfeszítésre buzdítanak minket, hogy „a világ minden népe és nemzetsége, még az ellenségek is”, „bizodalmukat, bizonyosságukat és reményüket” belénk helyezték. Ha egy lélek „százezer vétet” követ el, akkor is tudjon „reménykedni a megbocsátásban”, hogy ne legyen „csüggedt és szomorú”.

„Erőtlenül támogatnunk kell egymást, és az örökkévaló életet kell kutassuk”, valamint az Isten által „elküldött jótéteményekké és áldásokká” kell válnunk.

Azt kéri tőlünk, hogy mutassunk „kedvességet és barátságot, együttérzést és szívéllyességet” mindenki iránt, hogy olyanok legyünk, mint „a frissítő víz minden szomjazónak” és mint „a mennyei kenyér minden éhezőnek”. „Olyan gyöngédséget kell mutatnunk, amely nem e világból való”. „A szeretetre és a jó barátságra úgy kell tekintenünk, mint a mennyország gyönyöreire”, „az ellenségeskedésre és a gyűlöletre” pedig úgy, mint a „pokol gyötrelmeire”.

Vigyáznunk kell, nehogy „ártsunk bármely léleknek is, vagy megszorítsunk bármely szívet”. Nem szabad „megbántanunk egy másik ember érzéseit”, még akkor sem, ha az illető „gonosztevő” és „rosszat” akar nekünk. Arra biztatnak minket, hogy ne a „teremtményekre” tekintsünk, hanem forduljunk „Teremtőjük” felé.

Arra vagyunk hivatottak, hogy „feláldozzuk” magunkat a „közjóért”, és „éjjel-nappal azon munkálkodjunk”, hogy „helyreállítsuk az emberiség jólétét”. Meg kell siratnunk az Isten teremtményei által „hullatott könnyeket”, és meggyászolnunk Isten gyermekeinek „nyomorúságát”. „Fel kell adnunk nyugalunkat és kényelmünket”, hogy a „világ nyugalmanak előidézőivé” válhassunk.

Azt kéri tőlünk, hogy legyünk „szerető atyái az árvának, s menedéke az gyámoltalanoknak, kincstára a szegénynek és gyógyítója a betegeknek”. Legyünk „az elnyomás minden áldozatának megsegítője, a hátrányt szenvedőnek támogatója”. „Minden időben” azon kell gondolkoznunk, hogy „valamilyen szolgálatot tegyünk az emberi faj minden tagjának”.

„Mindent” meg kell tennünk azért, hogy „megtisztítsuk az emberek szívét és elméjét”, és igyekeznünk kell, hogy „minden lelket megörvendeztessünk”. „Tegyünk jót mindenkivel, kinek útját keresszük”, és törekedjünk rá, hogy „valamiben a hasznára legyünk”. Azon kell munkálkodnunk, hogy „minden egyes embernek fejlesszük a jellemét és átformáljuk gondolkodását”. A mi feladatunk, hogy Istenhez „szólítsuk” az embereket, és arra „hívjuk” az emberiséget, hogy „kövessék a Magasságbéli Gyülekezet példáját”.

Arra kaptunk meghívást, hogy „a kirekesztetteket is bevonjuk a bensőséges baráti körbe”. „Meg kell ébresztenünk a szunnyadókat” és „figyelmessé kell tennünk a figyelmetleneket”. A „világ sötétségében” „ragyogó lángokká” kell lennünk. „A kárhozat homoktengerében” legyünk „az élet vizének forrása” és „az Úristentől jövő útmutatás”.

Talán érdemes lenne kívülről megtanulnod a következő idézetet ‘Abdu’l-Bahá Írásaiból:

„Ami titeket illet, ó, Istennek szerelmesei, tegyétek határozottá lépteitek az Ő Ügyében, oly eltökéltséggel, hogy még az se rázzon meg benneteket, ha a leg-szörnyűbb csapások érik is a világot. Semmi semmilyen körülmények között ne zaklasson fel titeket. Legyetek rendíthetetlenül szilárdak, mint a magas hegyek,

legyetek az élet láthatárán felkelő csillagok, legyetek fénylő lámpások az egység összejövetelein, legyetek alázatos és szerény lelkek a barátok között, legyetek szeplőtelen szívűek. Legyetek az útmutatás jelképei és a jámborság fényei, a világtól elszakadtak, akik a biztos és erős fogódzóba kapaszkodnak, az élet szellemét terjesztik szerte a világon, s akik a megváltás Bárkájában hajóznak. Legyetek a nagylelkűség pirkadatai, a létezés misztériumainak hajnalpontjai, helyek, melyekből ihlet kél, a tündöklő ragyogás hajnalhelyei, olyan lelkek, kiket a Szentlélek tart meg, az Úr szerelmesei, akik semmihez sem ragaszkodnak Rajta kívül, megszenteltek az emberiség jellemvonásaitól, a menny angyalainak tulajdonságaiba öltözöttek, hogy megnyerjétek magatoknak minden adományok legmagasabbikát ezen új időben, eme csodálatos korban.”²⁵

17. RÉSZ

Azáltal, hogy minden emberrel a barátság szellemében érintkezünk, és a tanításoknak megfelelő életet élünk, másokat is vonzani fogunk az Ügyhöz. Természetesen nem várható el, hogy tökéletesek legyünk, és azt sem állítjuk, hogy mentesek lennénk a hiányosságoktól. Mégis, amilyen mértékben tükrözzük a tanításokban meghatározott tulajdonságokat, olyan mértékben válunk hatékony csatornáivá az isteni illatok terjesztésének. Ilyen értelemben beszélünk gyakorta a példa útján történő tanításról. Ugyanakkor vigyáznunk kell, hogy a „példa útján történő tanítás” kifejezés ne szolgáljon mentségül a tanítás elmaradására. Igaz ugyan, hogy nagy figyelmet kell fordítanunk belső állapotunkra, jellemünkre, cselekedeteinkre és viselkedésünk feddhetetlenségére, azonban nem szabad szem elől tévesztenünk azt aényt, hogy az emberi szív városának kapuit szavaink kulcsával kell kinyitnunk. Hogy ezt a kérdést tisztázzuk, nézzünk meg két idézetsoportot az írásokból, és próbáljuk meg együtt megérteni őket! Először olvassuk el a következő idézeteket:

„Aki kiáll közületek, hogy Ura Ügyét tanítsa, mindenekelőtt tanítsa saját magát, hogy beszédével megnyerhesse hallgatói szívét. Önmaga tanítása nélkül az ajkáról elhangzó szavak nem fognak hatni a kereső szívére.”²⁶

„Egyetlen és csakis egyetlen dolog fogja sikeresen és egyedül biztosítani e megszentelt Ügy kétségtelen győzelmét, nevezetesen annak mértéke, hogy mennyire tükrözi sokféle vonatkozásában saját belső életünk és egyéni jellemünk a Bahá'u'lláh által hirdetett örökérvényű alapelvek ragyogását.”²⁷

„Aki e Napon felkel, hogy szolgálja Ügyünket, és segítségül hívja a dicséretre méltó jellem és egyenes viselkedés seregeit, az ilyen cselekedet hatása bizonyosan érezhető lesz az egész világon.”²⁸

„Harsogják tetteitek a világnak, hogy valóban bahá'í-ok vagytok, mert a *tettek* szólnak a világhoz, és eredményezik az emberiség fejlődését!

Ha igazi bahá'í-ok vagyunk, akkor a beszéd szükségtelen. Tetteink segítik majd a világot, terjesztik a civilizációt, elősegítik a tudományok haladását és a művészet fejlődését. Tettek nélkül semmit sem lehet elérni az anyagi világban, és a puszt szavak nem képesek az embert előrevinni a szellemi birodalomban. Nem a szájuk jártatásával érték el Isten választottjai a szentséget, hanem a cselekvő szolgálattal töltött türelmes étellel hoztak fényt a világba.”²⁹

Tanulmányozzuk most a következő idézetcsoportot!

„Isten barátai az ilyen időkben kihasználják az alkalmat, megragadják a lehetőséget, előretörnek és elnyerik a jutalmat. Ha a feladatuk a jó magaviseleltre és felvilágosításra korlátozódna, semmit nem érnének el. Nyíltan kell beszélniük, kifejtetniük a bizonyítékokat, világos érveket kell felmutatniuk, megcáfolhatatlan következtetéseket kell levonniuk, hogy elfogadtasson a Valóság Napja megnyilvánulásának igazsága.”³⁰

„Ne nézd hát képességed mértékét, nézd Bahá’u’lláh határtalan kegyét; mindent átfogó az Ő nagylelkűsége és teljes az Ő kegyelme.”³¹

„Fordítsd arcodat Isten Királysága felé, kérd a Szentlélek adományait, beszélj, és megerkeznek a Lélek megerősítései.”³²

“Ő, ti Isten szerettei! Ne pihenjete a díványokon, hanem induljatok el, amint felismertétek Uratokat, a Teremtőt, és meghallottátok a dolgokat, melyek megestek Véle, és siessetek segítségére. Oldjátok meg nyelveteket és hirdessétek szüntelenül Ügyét. Jobb lesz ez néktek a múlt és a jövő minden kincsénél, ha azok közül valók vagytok, kik értik ezt az igazságot.”³³

„Ha a barátok mindig addig várnának, amíg tökéletesen alkalmasak lesznek egy adott feladatra, akkor az Ügyért végzett munka szinte megtorpanna! Pedig maga a szolgálatra való törekvés, bármennyire méltatlannak is érzi magát az ember, vonzza Isten áldásait, melyek által alkalmasabbá válik a feladat elvégzésére.

Ma oly nagy az emberiség szüksége, hogy meghallja az Isteni Üzenetet, hogy a hívőknek bele kell vetniük magukat a munkába – ahol és ahogyan csak lehet – nem saját hiányosságaikkal törődve, hanem állandóan embertársaik égbekiáltó szükségére gondolva, hogy hallhassanak a Tanításokról vajúdásuk legsötétebb óráján.”³⁴

Ha az első idézetcsoportot elkülönítjük a tanítással kapcsolatos összes többi szövegrészlettől – amelyekből a második csoportban csak néhány példát találunk –, és kizárólag ezekre koncentrálunk, előfordulhat, hogy a végén mentséggént használjuk őket arra, hogy ne tanítsunk. Akkor esünk bele ebbe a csapdába, ha tévesen arra a következtetésre jutunk, hogy elsődleges feladatunk saját belső állapotunk javítása, és hogy egyre jobb embereké váljunk mindaddig, amíg el nem érjük azt a pontot, amikor már olyan tökéletesek leszünk, hogy nincs is szükségünk szavakra a tanításhoz, mert mások vonzódnak majd hozzánk, és önállóan útra kelnek, hogy saját maguk tanulmányozzák a Hitet. Mégis tudjuk, hogy ‘Abdu’l-Bahá, aki a tettek életét élte példamutatóbban, mint bármelyikünk, használta Szavainak erejét, és minden adandó alkalommal beszélt a Hitről.

Fontos felismerni azt is, hogy az első idézetcsoport fő témája nem az, hogy hogyan tanítsuk a Hitet. Ezek a szövegrészek alapvető lelki igazságokat tárnak elénk belső állapotunk jelentőségéről. Emlékeztetnek bennünket arra, hogy a dicséretes jellem és a tisztességes viselkedés erővel ruházza fel tetteinket, és arra is figyelmeztetnek, hogy tetteink nem mondhatnak ellent szavainknak. Ha például valaki a becsületességről tanít, akkor annak őszintén törekednie kell arra, hogy becsületes legyen.

Általánosságban elmondható, hogy nem bölcs dolog úgy kiválasztani egy olyan hatalmas és alapvető témát, mint a tanítás, hogy a vele kapcsolatos következtetéseinket csupán egy vagy két idézet alapján vonjuk le.

Ezeket a gondolatokat szem előtt tartva térjünk vissza a fenti idézetekhez, gondolkozunk el rajtuk, s közben próbáljuk meg kiegészíteni az alábbi mondatokat a megfelelő szavakkal!

1. Aki felemelkedik, hogy Urának Ügyét tanítsa, mindeneelőtt _____

_____.
2. Önmaga tanítása nélkül _____
_____.
3. Egyetlen és csakis egyetlen dolog fogja sikeresen és egyedül biztosítani az Ügy kétségtelen győzelmét, nevezetesen _____

_____.
4. Aki e Napon felkel, hogy Isten Ügyét szolgálja, és segítségül hívja _____,
az ilyen cselekedet hatása bizonyosan _____.
5. A tettek azok, amik _____, és azok eredményezik _____.
6. Ha igaz bahá'í-ok vagyunk, _____.
Cselekedeteinknek kell szólniuk a világhoz, _____
_____.
7. A tetteinknek kell _____, azoknak kell _____
_____, azoknak kell _____
_____ és _____.
8. Tettek nélkül, _____,
puszta szavak nem képesek _____
_____.
9. Nem szép szavakon keresztül tettek szert szentségre azok, akik Istenhez közel vannak, hanem _____
_____.

10. Ha a feladatunk a jó magaviseletre és felvilágosításra korlátozódna, _____
_____. Nyíltan kell _____, bizonyítékokat kell _____
_____, világos érveket _____, _____
_____ a Valóság
Napja megnyilvánulásának igazságát megalapozandó.
11. Ne képességeink mértékét nézzük, hanem _____
_____.
12. Arcunkat Isten Királysága felé kell fordítanunk, _____
_____, beszélünk, és _____
_____.
13. Nem pihenhetünk fekhelyünkön, hanem _____ kell, amint felismertük
Urunkat, a Teremtőt, és hallottunk a dolgokról, melyek megestek Véle, és
_____.
14. Meg kell oldanunk nyelvünket és _____
_____. Jobb lesz ez nekünk a _____
_____.
15. Ha mindig addig várnánk, amíg teljesen alkalmasak leszünk egy adott feladatra, akkor

_____.
16. Pedig maga a szolgálatra való törekvés, bármennyire méltatlannak is érezzük
magunkat, _____
_____.
17. Ma oly nagy az emberiség szüksége, hogy meghallja az Isteni Üzenetet, hogy nekünk
bele kell _____, ahol és ahogyan csak
lehet, nem _____ törődve,
hanem állandóan _____,
_____ vajúdásuk legsötétebb
óráján.

18. RÉSZ

Zárjuk le ezt a fejezetet, mely azokról a lelki tulajdonságokról és attitűdökről szól, amelyeknek a tanítással kapcsolatos erőfeszítéseinket kell jellemezniük, emlékezve arra a példára, amelyet ‘Abdu’l-Bahá állított elénk Nyugaton tett utazásai során! A Védnök által írt alábbi idézet, amely leírja, hogyan ajánlotta fel ‘Abdu’l-Bahá Atyja üzenetét azoknak, akikkel találkozott, felkészít bennünket a következő fejezetre, amelyben magát a tanítást fogjuk megvizsgálni.

„Ezen utazások során ‘Abdu’l-Bahá olyan életerővel, bátorsággal, céltudatossággal és a feladat iránti elkötelezettséggel rendelkezett, amely csodálatot és elismerést váltott ki azokból, akiknek megadatott a kiváltság, hogy közelről figyelhették mindennapi cselekedeteit. Közömbös volt azok iránt a látnivalók és érdekességek iránt, amelyek rendre felkeltették az utazók figyelmét, és amelyeket kíséretének tagjai sok esetben szerettek volna, ha meglátogat; nem törődött sem a kényelmével, sem az egészségével; nap mint nap hajnaltól késő estig minden erejét mozgósította; következetesen elutasított minden ajándékot vagy hozzájárulást utazása költségeihez; fáradhatatlan volt a betegek, a bánkódók és az elnyomottak iránti törődésében; megalkuvást nem ismerő a hátrányos helyzetű népek és rétegek védelmében; bőkezű, akár az eső, a szegények iránti nagylelkűségében; semmibe vette az ortodoxia és a szektarianizmus éber és fanatikus képviselői által ellene indított támadásokat; bámulatos őszinteséggel mutatta be a pódiumról és a szószékről Jézus Krisztus prófétai küldetését a zsidóknak, az iszlám isteni eredetét a templomokban és zsinagógákban, vagy az isteni kinyilatkoztatás igazságát és a vallás szükségességét a materialistáknak, ateistáknak vagy agnosztikusoknak; egyértelműen dicsőítette Bahá’u’lláh-t mindenkor és a különféle szekták és felekezetek szentélyeiben; többször is hajthatatlanul visszautasította, hogy Angliában és az Egyesült Államokban is a rangos és gazdag emberek kegyeit keresse; és végül, de nem utolsósorban összehasonlíthatatlanul spontán, őszinte és meleg együttérzése és szerető kedvessége, amelyet barát és idegen, hívő és hitetlen, gazdag és szegény, magas és alacsony rangú ember iránt egyaránt tanúsított, akivel akár bizalmasan, akár véletlenül találkozott, akár a hajó fedélzetén, akár az utcán, parkokban vagy köztereken, fogadáson vagy ünnepségen sétálgatva, nyomornegyedekben vagy kúriákban, hívei összejövetelein vagy a tudósok körében, Ő, minden bahá’í erény életre keltője és minden bahá’í eszmény megtestesítője, három eseménydús éven át folytatta, hogy az anyagiasságba süllyedt és már a háború árnyékában lévő világnak harsogja a gyógyulást, az Atyja Kinyilatkoztatásában foglalt, Istentől való igazságokat.”³⁵

Miután még egyszer végigolvastuk a fenti bekezdést, írjunk néhány mondatot, ami leírja ‘Abdu’l-Bahá tulajdonságait és hozzáállását, amely akkor jellemezte őt, amikor kapcsolatba került az emberekkel, illetve azt, ahogyan a Hitről társalgott velük! Például: „Életerő, bátorság és céltudatosság jellemezte.”

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Az idézetek forrásainak jegyzéke

35. *Tablets of the Divine Plan: Revealed by 'Abdu'l-Bahá to the North American Bahá'ís* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2006 nyomtatásban), 8.13 sz., 54. oldal.
36. Ugyanott, 10.10 sz., 72. oldal.
37. A Shoghi Effendi nevében 1956. november 8-án egy egyéni bahá'í hívőhöz írott levélből, mely megjelent a *Teaching the Bahá'í Faith: Compilations and a Statement Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* c. kiadványban (Mona Vale: Bahá'í Publications Australia, 1995), 156. sz., 84–85. oldal.
38. A Shoghi Effendi nevében 1949. november 6-án egy egyéni bahá'í hívőhöz írott levélből, mely megjelent a *The Power of Divine Assistance: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice* c. kiadványban, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Részlege állított össze (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020), 80. sz., 40. oldal.
39. Egy 1911. november 4-i beszédből, mely megjelent a *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 nyomtatásban), 21.6 sz., 76. oldal.
40. A Shoghi Effendi nevében 1933. szeptember 1-én egy egyéni bahá'í hívőhöz írott levélből, mely megjelent a *Teaching the Bahá'í Faith*: c. kiadványban, 92. sz., 69. oldal.
41. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 nyomtatásban), 216.1 sz., 372. oldal.
42. A Shoghi Effendi nevében 1937. június 30-án egy egyéni bahá'í hívőhöz írott levélből, mely megjelent a *The Power of Divine Assistance* c. könyvben, 70. sz., 37. oldal.
43. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1988, 2021 nyomtatásban), 10.10 sz., 192. oldal.
44. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 213.1 sz., 371. oldal.
45. Ugyanott, 214.2 sz., 372. oldal.
46. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 nyomtatásban), V, 3. bekezdés, 7. oldal.
47. Ugyanott, CXXXII, 5. bekezdés, 326–327. oldal.
48. Ugyanott, C, 1. bekezdés, 227–228. oldal.
49. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 204.2 sz., 347. oldal.
50. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLII, 5. bekezdés, 351. oldal.

51. A Shoghi Effendi által 1924. november 24-én az amerikai bahá'í-okhoz írott levélből, mely megjelent a *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 1998 nyomtatásban), 69. oldal.
52. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 217.1 sz., 373. oldal.
53. Ugyanott, 15.3 sz., 46–47. oldal.
54. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2003, 2022 nyomtatásban), arab rész 42. sz., 13. oldal.
55. A Shoghi Effendi nevében 1932. március 31-én egy egyéni bahá'í hívőhöz írott levélből, mely megjelent a *The Power of Divine Assistance* c. könyvben, 66. sz., 35-36. oldal.
56. Egy 2021. december 30-án a Tanácsosok Kontinentális Testületeinek konferenciájára írott üzenetből, mely megjelent a *The Nine Year Plan, 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), 6.10 sz., 48. oldal.
57. A Shoghi Effendi által 1947. június 5-én írott levélből, mely megjelent a *Citadel of Faith: Messages to America, 1947–1957* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014 nyomtatásban), 25-26. oldal.
58. A Shoghi Effendi által 1924. november 24-én az amerikai bahá'í-okhoz írott levélből, mely megjelent a *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932* c. kiadványban, 69–70. oldal.
59. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 199.6 sz., 334–335. oldal.
60. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXVIII, 6. bekezdés, 313. oldal.
61. A Shoghi Effendi által 1924. szeptember 24-én az amerikai bahá'í-okhoz írott levélből, mely megjelent a *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932* c. kiadványban, 66. oldal.
62. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXI, 4. bekezdés, 325. oldal.
63. Egy 1911. november 8-i beszédből, mely megjelent a *Paris Talks* c. kiadványban, 26.5–6 sz., 94. oldal.
64. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 212.1 sz., 370. oldal.
65. Ugyanott, 153.3 sz., 249. oldal.
66. Ugyanott, 153.4 sz., 250. oldal.
67. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLIV, 2. bekezdés, 374. oldal.
68. A Shoghi Effendi nevében 1942. május 4-én egy egyéni bahá'í hívőhöz írott levélből, mely megjelent a *Teaching the Bahá'í Faith* c. kiadványban, 104. sz., 72. oldal.
69. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1974, 2022 nyomtatásban), 446–448. oldal.

A tanítás, mint tevékenység

Cél

Erősíteni a fogékonyság felismerésének és fenntartásának képességét, valamint fejleszteni a hit meggyőző, a körülményeknek megfelelő bemutatására való képességet, akár az egyéni tanítási tevékenység részeként, akár egy kollektív kampány keretében.

1. RÉSZ

Miután az első fejezetben a tanítás lelki természetét, a másodikban pedig a tanításban résztvevők számára nélkülözhetetlen tulajdonságokat és attitűdöket vizsgáltuk, fordítsuk most figyelmünket magára a tanításra! Ezt a szent cselekedetet általában kétféle összefüggésben hajtjuk végre: egyéni tevékenységünk során, illetve kollektív, alulról építkező kezdeményezések folyamán. Természetesen a szomszédságunkban és a falvainkban élő barátoknak az élettől duzzadó közösségek építésére irányuló tevékenységekben résztvevő egyre növekvő magjának részeként számos különböző háttérrel rendelkező személlyel kerültünk kapcsolatba – középiskolásokkal és egyetemistákkal, az intézet oktatási programjaiban részt vevő gyermekek és serdülők szüleivel és rokonaival, tanárokkal, gazdákkal, falusi előjárókkal és más helyi vezetőkkel, hogy csak néhányat említsünk –, és láttuk, hogy néhányan közülük érdeklődést mutatnak a Hit megismerése iránt. Az intézeti folyamatban való részvételünk hasonlóképpen azt szolgálta, hogy megerősödjenek bennünk azok a képességek, amelyek révén elvezethetjük a lelkeket Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjához, legfőképpen azok, amelyek segítségével képesek leszünk a mély értelmű fogalmak általunk történő értelmezését megfogalmazni, és a szellemi valóságot érdemi beszélgetésekben feltárni. E képességek mellett van még egy másik is, amelyet elengedhetetlenül fontos fejlesztenünk mind az egyéni tanítási tevékenységünk folyamán, mind pedig a kollektív erőfeszítésekben való részvételünk alkalmával – nevezetesen a Bahá'u'lláh üzenete iránti fogékonyság felismerésének és fenntartásának képességét. A következő fejezetrészekben e képesség kiépítésének fontosságát fogjuk megvizsgálni. Elsőként azonban gondolkodjunk el Bahá'u'lláh alábbi szavain, melyeket talán kívülről is érdemes lehet megtanulni:

„Ahol szomjazó lélekkel találkozol, adj néki inni az örök élet kelyhéből; és ahol halló fülre lelsz, zengd el néki Isten, az Erős, a Hatalmas, a Könyörületes verseit. Oldd meg nyelvedet kedves szavakkal, s ha úgy találsz, hogy az emberek Isten Szentélye felé hajlanak, hívd meg őket az igazsághoz...”¹

2. RÉSZ

Egy fontos gondolat, amelyet meg kell érteniük mindazoknak, akik szeretnék fejleszteni a fogékonyság felismerésének és fenntartásának képességét, hogy a tanítás túlmutat a Hit pusztá hirdetésén.

A Hit hirdetése egy rendkívül elismerésre méltó és elengedhetetlen tevékenység, melyet az egyének, a közösségek és intézményeik különböző mértékű formalitással végeznek. Az ilyen jellegű tevékenység arra szolgál, hogy megismertesse az emberekkel az Ügy nemes céljait és eszményeit, és segítsen megerősíteni a Hithez való pozitív hozzáállást. A tanítás magában foglalja a Hit hirdetését is, de a fő célja, hogy segítsen a lelkeknek felismerni Bahá'u'lláh-t, mint korunk Isteni Megnyilvánulását, elmélyíteni a Kinyilatkoztatásról szerzett ismereteiket, és megszilárdítani őket újonnan elfogadott hitükben. Lehetséges természetesen az is, hogy a Hit hirdetése révén egy rendkívül fogékony lélek beleszeret a Hitbe, és némi vizsgálódás után úgy dönt, hogy csatlakozik hozzá. Azonban nem várhatjuk el, legalábbis az emberiség történelmének ezen a fokán, hogy pusztán a Hit hirdetése – ha mégoly gondosan is terveznek meg egy projektet, vagy mégoly hozzáértéssel valósítanak is meg egy eseményt – seregnyi ember szívét megnyissa Bahá'u'lláh előtt. A tanítás túlmutat azon, hogy információkat adunk át az embereknek, majd magukra hagyjuk őket. A tanításnak részét képezi a párbeszéd. Beszélgetésre van szükség a szilárd hitű hívek és azok között, akik készen állnak meghallgatni és megvizsgálni Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának igazságát. E kérdés további vizsgálata érdekében nézzünk most meg egy példát!

A Hit tanításának egyik leghatékonyabb módja a „fireside”. A „fireside” meleg léghörű, bensőséges találkozó, amit valakinek az otthonában tartanak, és amelyre a Hit iránt érdeklődőket hívják meg. Kiváló alkalmat nyújtanak eszmecsere és gyümölcsöző társalgásra, amely elvezetheti az embereket Bahá’u’lláh elfogadásához. Ugyanakkor, ha nem vigyázunk, a „fireside” könnyen hithirdető eseménnyé válhat.

Nos, a példánál maradva tegyük fel, hogy hetente tartasz „fireside”-ot otthonodban! Minden találkozót a vendégek üdvözlésével kezdesz, és megkéred az egyik jelenlévő bahá’í-t, hogy mondjon el egy imát. Ezután a meghívott előadó egy harminc-negyven perces beszédet mond egy a Hithez kapcsolódó témáról. A végén megkérded, hogy van-e valakinek kérdése. Általában akad egy-két kérdés, amire az előadó megpróbál válaszolni. Ezt követően frissítők kerülnek felszolgálásra, majd a vendégeid távoznak. Egyet értesz-e azzal, hogy egy ilyen találkozó – amelynek nyilvánvalóan megvannak a maga értékei – leginkább egy hithirdető eseményként jellemezhető?

Tegyük fel, hogy egy idő után úgy döntesz, megváltoztatod a találkozók jellegét. Így tehát minden „fireside”-ra meghívsz egy-két tehetséges barátot, hogy a beszédet követően rövid zenei előadást tartson, joggal remélve, hogy a zenei betét emelni fogja az esemény szellemiségét. Gondolod, hogy ezzel sikerült átváltoztatnod a „fireside”-ot hithirdető eseményről tanítási eseménnyé?

Milyen egyéb módokon tudnád a „fireside”-ot inkább tanítási tevékenységgé alakítani?

3. RÉSZ

Most pedig a tanítás és a Hit hirdetése közötti különbséget szem előtt tartva, gondolkodjunk el azon, hogyan ismerhetjük fel a fogékony lelkeket, azokat, akiknek szíve az igazságot keresi! Természetesen folyamatosan imádkoznunk kell, hogy Isten elvezessen minket azokhoz, akiket már felkészített Üzenetének befogadására. Ám ezután nekünk kell képesnek lennünk felismerni őket, amikor találkozunk velük. Ez nem mindig könnyű. Még egy rendkívül fogékony népesség körében folytatott kollektív kampány esetében sem akar majd mindenki hallani az Üzenetről, és elfogadni annak igazságát. A mi feladatunk tehát, hogy megtaláljuk azokat a lelkeket, akik készek válaszolni Bahá’u’lláh hívására.

Egy fogékony személy nem feltétlenül tűnik úgy, mintha kutatna a Hit után, vagy mint aki különösen érdeklődne a vallás iránt. Valójában fontos felismerni, hogy a fogékonyság és a vallásosság nem ugyanaz. Olyan állapotra van szükség, amelyben az illető hajlandó tájékozódni a Tanításokról, és bizonyos fokú nyitottsággal megvizsgálni azok igazságát. Ahogy

tapasztalatot szerzünk a tanításban, és lelki készségeink egyre kifinomultabbá válnak, úgy fejlődik a képességünk, hogy érzékelnünk tudjuk ezt az állapotot.

Bár lehetetlen szigorú és merev szabályokat alkotni azzal kapcsolatban, hogy mi tesz valakit fogékonyra, azért mégis meg tudunk nevezni néhány meghatározó tényezőt. Ezek bizonyos időre fogékonyabbá tehetik az embereket életük egyes szakaszaiban. Ez ugyanúgy igaz egyénekre, mint egész népességcsoportokra. Beszélj meg ezt a témát a csoportod többi tagjával, és írd le néhány tényezőt, amely szerinted befolyásolja az emberek fogékonytársát, akár csak a következő példa:

Tudatára ébredni a világban mindenütt jelenlévő igazságtalanságnak.

Mielőtt rátérnénk a következő részre, tanácsos lenne elgondolkodni a Shoghi Effenditől származó alábbi idézeten. Ez a világban jelenleg fennálló zavarodottság és az embereknek az Ügy iránti fogékonytársuk közötti viszonyról beszél.

„A lehetőségeket, amelyeket jelen korunk zűrzavara kínál – minden szomorúságával, amit életre hív, félelmével, amit táplál, kiábrándultságával, amit okoz, tanácsatlanságával, amit teremt, ingerültségével, amit kivált, forrongásával, amit feltűzel, fájdalommal, amit szül, az izgatott kutatás szellemével, amit felébreszt – mindezeket hasonló módon ki kell aknázni a cél érdekében, hogy mindenütt terjesszük Bahá'u'lláh Hite megváltó erejének ismeretét, és hogy új tagokat nyerjünk meg az Ő követőinek egyre gyarapodó seregébe.”²

Nagyon is világosan látjuk, hogy a Védnök által évtizedekkel ezelőtt leírt világméretű zűrzavar az idő múlásával egyre csak fokozódik, ahogy a régi rend tovább omladozik. Az alábbiakban felsorolunk néhány olyan állapotot, amelyeket ez a zűrzavar előidéz. Beszélj meg a csoportoddal, milyen vonatkozásai lehetnek ezeknek a tanítási tevékenységünkre nézve!

- A szomorúság, amit életre hív
- A félelem, amit táplál
- A kiábrándultság, amit okoz
- A tanácsatlanság, amit teremt
- Az ingerültség, amit kivált
- A forrongás, amit feltűzel
- A fájdalom, amit szül
- Az izgatott kutatás szelleme, amit felébreszt

4. RÉSZ

Amikor fogékony emberekkel találkozunk, elkezdünk velük társalogni – néha viszonylag röviden, máskor pedig hosszasan –, amelynek célja az, hogy segítsünk nekik felismerni Bahá'u'lláh Állását. De vajon mi legyen ezeknek a társalgásoknak a tartalma? Mit kell mondanunk azoknak, akiket tanítunk?

A válasz erre a kérdésre korántsem egyszerű. Az eddigi tapasztalatokból, amelyeket a Hit tanításainak és alapelveinek a barátaiddal és a közösségben élő családokkal való megosztása során szereztél, már tudod, hogy nincs olyan recept, amelyet megtanulhatnál és mindenkinek, minden helyzetben elismételhetnél. Minden egyes személy, akivel ilyen bensőséges társalgást folytatunk, sajátos lelkiállapotban van, a legkülönbözőbb szükségletekkel és kérdésekkel. Amikor az Ügy tanítására teszünk erőfeszítéseket, folyamatosan gondolkoznunk kell azon, miként magyarázzuk el annak igazságait minden keresőnek – mit mondjunk, és gondolatainkat milyen sorrendben adjuk át.

Ugyanakkor, miközben tudatában kell lennünk az egyéni különbségeknek, nem szabad elkövetnünk azt a hibát, hogy túlhangsúlyozzuk azokat annyira, hogy szem elől té vesszük az emberi lét alapvető egységét. Az, ahogyan az emberek Bahá'u'lláh Üzenetére válaszolnak, bizonyos mintákat követ, és e minták különösen észrevehetőkké válnak az azonos kultúrához és háttérhez tartozók között. Ha például diák vagy, és elkezded tanítani a társaid között, fokozatosan rátalálsz majd a Hit egy olyan bevezető ismertetésére, ami a legtöbb barátod esetében hatékonyan bizonyul. Az elmondottak részletei változni fognak, mivel minden egyes alkalommal más-más kérdéseket tesznek fel, és más-más iránt mutatnak érdeklődést. Ám az alapvető minta ugyanaz marad.

Ahogy elkezded szisztematikusan gondolkodni azon, mi módon fogod elmagyarázni a Hitet másoknak, hasznos lehet, ha megvizsgálod az átadandó üzenet két aspektusát. Az első az információ. A hallgató természetesen tudni akar majd jó néhány tény a Hittel kapcsolatban. Mikor kezdődött? Mekkora a bahá'í közösség? Mennyire elterjedt? Hisznek-e a bahá'í-ok a túlvilági életben? Mik a bahá'í hit alapelvei? Képzelted, milyen óriási mennyiségű tény kapcsolódik a Hithez! Az, hogy egy adott alkalommal milyen információkat fogsz átadni egy személynek, az a társalgás természetétől függ. Ugyanakkor van néhány olyan tény, amit egy keresőnek általában meg kell tudnia már a vizsgálódása kezdeti szakaszában, és roppant tanulságos ezeken elgondolkodni. Az alábbi üresen hagyott helyre írd le néhányat azok közül az információk közül, amelyeket esetleg közölni szeretnél! Ne legyél túlságosan aprólékos a lista összeállításánál! Arra kérünk, hogy a későbbiekben majd, miután néhány további kérdést megtárgyaltunk, nézd át újra és módosítsd a listát.

7. RÉSZ

Annak érdekében, hogy segítsünk tovább gondolkodnod azokon az eszméken és információkon, amelyeket tartalmazni fog majd az első ismertetőd a Hitről valakinek, most egy képzeletbeli helyzetet veszünk példaként és elemezzük az elhangzottakat.

Anna egy tizenhét éves fiatal lány, aki egy kis faluban lakik a családjával, és egy közeli kisvárosba jár iskolába. Katolikusként nevelkedett, és négy évvel ezelőtt a bátyjától hallott a Hitről. Azóta rendszeresen végez intézeti tanfolyamokat, szolgálati tevékenységekben vesz részt, többek között egy fiatal anyuka segítségével hetente egyszer bahá'í gyermekfoglalkozásokat is tart a falujában.

Emília egy iskolába jár Annával. Őt is katolikusnak nevelték. Korábban már hallott a bahá'í hitről, de nagyon keveset tud róla. Ami a saját hitét illeti, nem foglalkozik túl sokat a vallással, de szívében hordja Jézus iránti szeretetét és egy jószívű lány. Amikor Anna megkérdezi tőle, volna-e kedve eljönni az általa vezetett gyermekfoglalkozásra, Emília boldogan tart vele. Szívesen közreműködik a foglalkozáson, és segít a kicsiknek kívülről megtanulni az imákat és a bahá'í írásokból vett idézeteket. Bahá'u'lláh szavai megérintik a szívét, és megkérdezi Annát: „Tudnál nekem többet is mesélni a bahá'í hitről?”

Az elkövetkező részekben Anna bevezető gondolatait fogjuk olvasni, amelyekkel barátnője tanítását kezdi. Alaposan át kell tanulmányoznunk őket, és nagy odafigyeléssel kell elvégeznünk a hozzájuk tartozó gyakorlatokat. Ezek a gyakorlatok arra szolgálnak, hogy segítsenek megfogalmazni néhány következtetést arról, hogyan fogjuk elmagyarázni a Hitet az emberek különböző csoportjainak. Mielőtt rátérnénk ezekre a részekre, talán érdemes lenne feljegyezni azoknak az embereknek a hátterét, akik körében a legvalószínűbb, hogy tanítani fogsz.

8. RÉSZ

Így kezdi Anna a Hitről szóló ismertetőjét Emíliának:

Azt már tudod, hogy a bahá'í hit egy olyan világvallás, amelynek tanításai az emberiség egységét állítják a középpontba. A bahá'í-ok Bahá'u'lláh követői, Akiről úgy hiszik, hogy Ő minden Korszak Megígértje. Szinte minden nép hagyományában megtalálható egy olyan jövő ígérete, amikor béke és harmónia uralkodik majd a földön és az emberiség jólétben él. Mi úgy hisszük, hogy a megígért óra elérkezett, és hogy Bahá'u'lláh az a nagyszerű Személyiség, Kinek Tanításai képessé teszik az emberiséget egy új világ felépítésére. Egyik Írásában Bahá'u'lláh azt mondja:

„Amit az Úr elrendelt, mint az egész világ gyógyulásának egyedüli gyógyszerét és leghatalmasabb eszközét, az minden népének egyesülése egy egyetemes Ügyben, egy közös Hitben.”⁴

Ha nincs ellene kifogásod, először is mondanék néhány szót arról, hogyan jellemzik a bahá'í hit tanításai Istent és a Vele való kapcsolatunkat. Bahá'u'lláh azt tanítja nekünk, hogy Isten az Ő Lényegét tekintve megismerhetetlen. Ez azt jelenti, hogy bármilyen kép is él bennünk Istentről – például, ha emberként gondolunk rá –, az csupán a saját képzeletünk gyümölcse. Általánosságban elmondható, hogy a teremtett dolog nem képes megérteni teremtőjét. Például egy asztal nem értheti meg az őt megalkotó asztalos természetét. Az asztalos létezése teljesen felfoghatatlan az általa készített tárgyak számára.

Isten minden dolog teremtője. Bahá'u'lláh szerint Isten szeretetből teremtette az emberiséget. Azt mondja:

„Ó, emberfia! Örömöm telt a teremtésedben, ezért teremtettelek. Szeress, hát te is Engem, hogy neveden szólíthassalak, és megtölthessem lelkedet az élet szellemével.”⁵

Tehát, bár Isten létezése messze meghaladja a megértésünket, szeretete folyamatosan összekapcsolódik életünkkel és lényünkkel. Ez a szeretet, az Ő Örökkévaló Szövetségén keresztül áramlik felénk. E Szövetség értelmében Isten soha nem hagy minket magunkra és nem hagy minket útmutatás nélkül. Minden korban, amikor az emberiség eltávolodik Tőle és megfélelkezik Tanításairól, megjelenik Isten egyik Megnyilvánulása, és feltárja előttünk Akaratát és Célját.

A „megnyilvánít” szó azt jelenti, hogy feltár, előhoz valamit, ami korábban ismeretlen volt. Isten Megnyilvánulásai azok a különleges Lények, Akik kinyilatkoztatják az emberiségnek Isten Szavát és Akaratát; tehát ha Rájuk hallgatunk, Isten Hívására válaszolunk.

Létezik egy az anyagi világból vett példa, ami segít nekünk megérteni a „Megnyilvánulás” fogalmát, ahogyan azt Bahá'u'lláh tanította. Ebben a mi világunkban minden meleg és fény forrása a Nap, amely nélkül az élet nem létezne bolygónkon. Maga a Nap azonban nem száll alá a földre, és ha megpróbálnánk megközelíteni, teljesen megsemmisülnénk.

De tegyük fel, hogy veszünk egy szépen csiszolt tükröt és a Nap felé fordítjuk! Látni fogjuk benne a Nap képét, és minél tökéletesebben csiszolt a tükör, annál tökéletesebb lesz a kép. Isten Megnyilvánulásai olyanok, mint a tökéletes Tükrök, melyek Isten

Fényét teljes Ragyogásában verik vissza. És ezek a Tükrök mind ugyanazt a Fényt tükrözik vissza. Bár Isten elérhetetlen számunkra, ezek a tökéletes Lények időről-időre eljönnek hozzánk, közöttünk élnek, útmutatást adnak nekünk és feltöltenek minket az anyagi és szellemi haladáshoz szükséges energiával.

Szerencsés vagy, hogy azok szerint a Tanítások szerint neveltek, amelyeket Isten körülbelül kétezer éve küldött az emberiségnek Megnyilvánulásán, Jézus Krisztuson keresztül, Akinek az Állása Isten Fia. Most egy új Megnyilvánulás, Bahá'u'lláh Tanításait fogadhatod be, Akinek a címe azt jelenti, hogy „Isten Dicsősége”. Bahá'u'lláh Tanításai tehát tökéletes harmóniában vannak Jézus Krisztus Tanításaival, de ezek az emberiség mai állapotára irányulnak. Ha egy pillanatra elgondolkozol az emberiség állapotán, biztosan egyetértesz azzal, hogy az idő szükségessé tette egy másik Isteni Megnyilvánulás megjelenését. Hadd idézzek neked egy részt Bahá'u'lláh Írásaiból, amely arról a Napról beszél, amelyben mi élünk:

„Ez az a Nap, melyen Isten legnagyobb kegyei kiáradtak az emberekre, a Nap, amikor leghatalmasabb kegyelme minden teremtett dolgot áthatott. Kötelessége hát a világ minden népének, hogy kibéküljenek egymással, és tökéletes egységben és békében lakozzanak Isten gondoskodása és szerető kedvessége Fájának árnyékában.”⁶

Mielőtt továbbmennénk, talán meg kellene itt állni, hogy megbeszéljünk bármilyen benned felmerülő kérdést. Mit gondolsz mindarról, amit eddig elmondtam neked?

9. RÉSZ

Most pedig vizsgáljuk meg, mi mindent mondott eddig Anna! Az alábbi feladatban ismertetőjének öt szempontját elemezzük. Jelöld meg azokat az állításokat, amelyekkel egyetértesz! Ezek a feladatok nem igényelnek hosszas megvitatást. Minden állítást olvass el, vizsgáld meg, és dönts el, hogy egyetértesz-e vele vagy sem! Arról viszont sohasem szabad megfeledkezni, hogy a Hit tanítását a tanulás igényével kell megközelíteni.

1. Anna azzal az állítással kezdte, hogy a bahá'í hit egy világvallás, amelynek tanításai az emberiség egységét állítják a középpontba. Azután azonnal bemutatta Bahá'u'lláh-t, mint Minden Korszak Megígértjét.

_____ Bahá'u'lláh-t rögtön, mint a Megígértet bemutatni kiváló módja a Hit ismertetésének, bármilyen vallású is a hallgató – keresztény, muszlim, hindu, buddhista vagy más –, mivel a Megígért fogalma valamilyen formában minden vallási hagyományban megtalálható.

_____ A legtöbb ember manapság nem igazán érdeklődik a vallás iránt még akkor sem, ha tartozik valamelyikhez, ezért a legjobb nem azonnal elővezetni Bahá'u'lláh személyét. Sokkal hatékonyabb, ha először a bahá'í eszméről beszélünk, és részletesen elmagyarázzuk a különböző elveket, mint például a férfiak és nők egyenlőségét, az előítéletek minden formájának felszámolását és az egyetemes békét.

- Ha olyasvalakit tanítasz, aki számára nehézséget okoz az Istenben való hit, attól még nyugodtan bemutathatod Bahá'u'lláh személyét rögtön az elején. Ebben az esetben viszont kezdetben úgy utalhatnál Rá, mint azon Egyetemes Nevelők egyike, Akik időről-időre eljönnek az emberiséghez. Csak később vezetnéd be az „Isteni Megnyilvánulás” fogalmát.
- Anna ismertetője hatásosabb lenne, ha miután bemutatta Bahá'u'lláh-t, mint Minden Korszak Megígértjét, próféciák idézésével folytatná, hogy bebizonyítsa Emiliának, Ő a beteljesítője valamennyinek.
- Az esetek túlnyomó többségében a próféciák használata nehézségekhez vezet az emberek meggyőzése során Bahá'u'lláh Állásának valódiságáról. Hajlamos vitára készíteni az embereket ahelyett, hogy a megfontolt elmélkedés lelkiállapotát teremtené meg bennük. Anna átadja azt a fontos gondolatot, hogy Bahá'u'lláh Minden Korszak Megígértje, de joggal nem bocsátkozik részletekbe.
2. Miután Anna beszélt Emiliának Bahá'u'lláh személyéről, röviden ismertette Isten fogalmát és az emberiségnek a Hozzá fűződő kapcsolatát. Különösen figyelemre méltó volt az, ahogyan ezeket a gondolatokat bemutatta. Nem azzal kezdte, hogy „A bahá'í-ok úgy hiszik ...”, még kevésbé azzal, hogy „Én úgy hiszem...”. Világossá tette, hogy ismertetőjében Bahá'u'lláh Tanításaiból merít, hogy a hangsúly továbbra is Rajta maradjon.
- A mai világban, ha a Hitről szóló beszélgetés során túl korán beszélünk Istenről és az emberiség Vele való kapcsolatáról, az elfordítja az embereket. A legtöbb ember jobban érdeklődik a társadalmi, mint a lelki kérdések iránt. Anna helyesebben tenné, ha nem hozná fel a témát.
- Annak bemutatása, hogy Isten, ahogyan azt a bahá'í tanítások magyarázzák, egy megismerhetetlen Lényeg, rendkívül hasznos minden vallási háttérrel rendelkező kereső számára, és még azok számára is, akiknek nehézséget jelent az Istenben való hit. Ez azonnal elhatárolja a Hitet mindenféle babonás és irracionális hitvilágtól. Ugyanakkor megszólítja a kereső lelkének sóvárgását, hogy felismerje létének Forrását.
3. Anna gondosan ügyelt arra, hogy a „Megnyilvánulás” szót használja minden alkalommal, amikor Bahá'u'lláh-ra és Krisztusra utal. A tükör hasonlatának példája segítette abban, hogy elmagyarázza ezt a fogalmat Emiliának.
- A „Megnyilvánulás” szó túl nehéz, Annának a „próféta” szót kellene használnia, mivel ez egyszerűbb is és könnyebb is megérteni.
- Egy katolikus háttérrel rendelkező személy tiszteletlenségnek tartaná, ha Krisztusra, mint „prófétára” utalnának. Ugyanígy, ha Anna Bahá'u'lláh-ra hivatkozna „prófétaként”, azt a benyomást keltené Emiliában, hogy Bahá'u'lláh állása alacsonyabb, mint Jézusé.
- Ha valaki egy muszlimot tanít, a „Küldött” szót hatékonyan használhatná, mivel a muszlimok úgy utalnak Mohamedre, mint Isten Küldöttjére, ugyanakkor az „Isteni Megnyilvánulás” fogalmát is el kellene magyarázni.

- _____ Anna helyesen teszi, hogy kerüli annak nyílt kijelentését, hogy Bahá'u'lláh Jézus Krisztus visszatérése, mivel a „visszatérés” fogalma annyira zavaros az emberek fejében, hogy nem lehet tudni, mit jelentene ez Emília számára. A tükör analógiájának használatával Anna anélkül tudja a gondolatot közvetíteni, hogy összezavarná a dolgokat.
- _____ Bölcsen teszi Anna, hogy nem ragad le a „Jézus, mint az Isten Fia” eszméjénél. Csak érintőlegesen tesz róla említést, majd kijelenti, hogy Bahá'u'lláh az Isten Dicsósége. Ezzel Anna elfogadottnak tekint egy bizonyos igazságot anélkül, hogy a beszélgetést mellékvágányra terelné.
- _____ Ha egy hindu háttérből származó személyt tanítanál, továbbra is használnád a tükörkép példát a „Megnyilvánulás” fogalmának leírására. Ám ahelyett, hogy Krisztusra utalnál, az Úr Krisna kijelentését említenéd meg: „Óh, Bharata leszármazottja, bármikor és bárhol is legyen a vallás gyakorlása hanyatlásban és fölényes túlsúlyban a vallástalanság, akkor alászálok Én magam. A jámborok felszabadítása, a gonoszok megsemmisítése, valamint a vallás elveinek visszaállítása végett korszakról korszakra megjelenek Én.”
- _____ Azzal, hogy Istent, mint megismerhetetlen Lényeket mutatja be, Anna elismeri, hogy Isten megismerésének ajtaja zárva van előttünk. Isten azonban Irgalmából elküldi nekünk Megnyilvánulásait, akik tökéletes Tükörként visszaverik minden Tulajdonságát, és feltárják előttünk az Ő Célját. Az „Isten Megnyilvánulásai” fogalmának ez a magyarázata mindenki számára alkalmas, beleértve azokat is, akiknek nehézséget jelent az Istenben való hit, amely nehézség gyakran abból fakad, ahogyan Istent általában ábrázolják.
4. Miközben Anna Emíliához beszélt, néhány alkalommal közvetlenül Bahá'u'lláh Írásaiból idézett.
- _____ Az idézet szavai túl bonyolultak. Jobb lenne, ha Anna kerülné az Írásokból való közvetlen idézést, különösen ismertetőjének e korai szakaszában, és inkább a saját szavaival adná át a gondolatokat. Emellett így fennáll annak a veszélye is, hogy esetleg prédikátornak hangzik.
- _____ Anna természetes módon szövi bele ismertetőjébe az idézeteket, gondosan megfogadva Bahá'u'lláh saját tanácsát. Még ha barátnője, Emília nem is egészen érti az idézeteket, a szavak hatással lesznek a szívére.
5. Anna két hasonlatot is használt, amikor Emíliával bonyolult fogalmakról beszélgetett. Mint már említettük, a nap és a tükör analógiája segített Annának elmagyarázni az „Isten Megnyilvánulása” kifejezést. A másik hasonlat, amit Anna használt, az asztalos és az asztal analógiája, amellyel azt a felfogást szemléltette, miszerint Isten túlmutat az emberi megértésen.
- _____ Ha analógiákat használunk, amikor a Hitről beszélünk az embereknek, akkor úgy fogják érezni, hogy leereszkedően bánunk velük. Az emberek nem szeretik, ha gyerekként kezelik őket.
- _____ A hasonlatok alkalmazása hatékony módja a tanításnak, bárkiről legyen is szó – fiatalról vagy idősről, írástudatlanról vagy olyasvalakiről, aki formális képzésben részesült. Valójában analógiák nélkül nagyon nehéz lenne megérteni néhány igen mély és elvont gondolatot, amelyet a Hit Tanításai tartalmaznak.

10. RÉSZ

Bár Anna szünetet tart, hogy lehetőséget adjon barátnőjének kifejezni az érzéseit és kérdéseket tegyen fel, a beszélgetésnek ebben a korai szakaszában Emília keveset szól. Csupán annyit mond Annának, hogy tetszik neki, amit eddig hallott. Különösen lenyűgözte az a világos érvelés, amellyel a bahá'í hit magyarázza a dolgokat; ez sok mindent megold, ami manapság összezavarja az embereket a vallással kapcsolatban. Anna ekkor úgy dönt, hogy folytatja:

Most hadd osszak meg veled néhány gondolatot a bahá'í hit központi tanításával kapcsolatban, miszerint az emberiség egy. Bahá'u'lláh azt mondja, hogy mi mindannyian egyetlen fa gyümölcsei és egyetlen ág levelei vagyunk. Bár fizikailag különbözünk egymástól, bár különböző tehetségekkel és képességekkel rendelkezünk, mindannyian ugyanabból a gyökérből fakadunk; mindannyian ugyanahhoz az emberi családdhoz tartozunk.

Az emberiséget egy hatalmas kerthez lehet hasonlítani, ahol egymás mellett mindenféle formájú, színű és illatú virágok nyílnak. Ebben a változatosságban rejlik a kert szépsége és bája. Nem szabad hagynunk, hogy a köztünk meglévő különbségek – fizikai tulajdonságainkban, vérmérsékletünkben, háttérünkben, gondolatainkban és nézeteinkben – konfliktust és viszályt szítsanak. Az emberi faj tagjaira úgy kell tekintenünk, mint az emberiség kertjében nyíló gyönyörű virágokra, és örülnünk kell, hogy ehhez a kerthez tartozunk.

Jóllehet az emberiség egysége tagadhatatlan igazság, a föld népei oly messzire vannak tőle, hogy egyesítésük nem könnyű feladat. Ha úgy döntenél, hogy csatlakozol a bahá'í hithez – és nagyon nagy boldogsággal töltene el, ha ezt tennéd – akkor elfogadod Bahá'u'lláh-t, mint Isten e korra rendelt Megnyilvánulását, és arra fogsz törekedni, hogy Tanításait ne csak a saját életedben alkalmazd, hanem együtt dolgozz velünk étellel teli és egységes közösségek építésén. Mindannyian arra törekszünk, hogy gondolatainkat és tetteinket összhangba hozzuk az emberiség egységébe vetett hitünkkel. Azt tanultuk, hogy amikor a háború gondolata megjelenik a fejünkben, azonnal fel kell cserélnünk azt a béke gondolatával. Amikor a gyűlölet érzése kezd alakot öltetni szívünkben, azonnal a szeretet érzésére kell azt cserélni. Mindent meg kell tennünk, hogy felülkerekedjünk előítéleteinken. A faji hovatartozás, bőrszín, nemzetiség, kultúra, vallás és nemek alapján fennálló előítéletek a legsúlyosabb akadályai egy jobb világ építésének. A bahá'í írások számtalan részlete tanít minket arra, hogyan járjunk az egység útján, és hogy segítsünk másokat ugyanerre az ösvényre. Van egy csodálatos részlet 'Abdu'l-Bahá egyik beszédéből – Akiról majd később fogok beszélni –, amit megtanultam kívülről. Így szól:

„Bahá'u'lláh megvonta az egység körét, létrehozta annak tervét, hogy egyesítse a népeket, és hogy összegyűjtse őket mind az egyetemes egység sátrának védelmében. Ez az Isteni Gondviselés munkája, és nekünk mindannyiunknak szívvel-lélekkel igyekeznünk kell, amíg meg nem valósítjuk az egységet körünkben, s ahogyan munkálkodunk, úgy adatik majd nekünk erő.”⁷

11. RÉSZ

A következő gyakorlatok segítségedre lesznek, hogy két szempontból elemezd Anna ismertetőjét:

1. Ebben a konkrét esetben Anna úgy döntött, hogy először Isten és az Ő Megnyilvánulása témájáról beszél, és csak azután az egység elvéről. Ugyanígy kezdhette volna fordítva is, az egység elvével indítva, amit aztán az Istenről és az Ő Megnyilvánulásáról szóló téma megtárgyalása követ. Feltehetőleg azért választotta az első sorrendet, mert ismeri Emíliát, és a gondolatoknak ezt a sorrendjét megfelelőbbnek találta számára. Miben látod az egyik vagy másik sorrend előnyét? Vajon a gondolatok egymásutánisága, amit te választanál a Hit ismertetésére függ-e attól, hogy kit tanítasz? Miként függ tőle? Tudnál néhány példát említeni?

2. Előadása során Anna reményét fejezte ki, hogy Emília bahá'í lesz, és megtanulja majd, hogyan támaszkodjon a tanításokra saját egyéni fejlődésének, valamint az étellel teli és egységes közösségek építésének elősegítése érdekében. Melyik állítással értesz egyet? Jelöld meg őket!

_____ Ostobaság meghívni valakit, hogy csatlakozzon a bahá'í közösséghez, amikor még ilyen keveset tud a Hitről. Emília valószínűleg rossz néven veszi, hogy barátnője megpróbálja őt áttéríteni.

_____ Amikor Anna a reményét fejezi ki, hogy Emília bahá'í lesz, túllépi a mértékletesség határait és hittérítést folytat.

_____ Amikor Anna a reményét fejezi ki, hogy Emília bahá'í lesz, már korán világossá teszi, hogy Emília bármikor nyugodtan csatlakozhat a bahá'í közösséghez. Ugyanakkor ezt oly módon teszi, hogy Emília ne érezzen indokolatlan kényszert.

_____ Semmi nem indokolja, hogy Anna hangot adjon annak a reményének, hogy Emília belép a hitbe. Elég, ha Anna segít a barátnőjének, hogy egyre jobban bekapcsolódjon a közösséget szolgáló tevékenységekbe, hiszen ez az, ami igazán számít.

- Ha azt szeretnénk, hogy az emberek csatlakozzanak a bahá'í közösséghez, akkor egészen addig semmit se mondjunk arról, hogy mi mindent kell majd tenniük, amíg nem kerültek közel a Hithez. Még jobb lenne, ha megvárnánk, amíg deklarálják a hitüket.
- Sajnos a legtöbb embert csak az érdekli, amiből haszna származik. Nem foglalkoznak azzal, mit tehetnek azért, hogy segítsenek a környező világon. Ahelyett, hogy arról beszélne Emíliának, hogyan fog részt venni az étellel teli és egységes közösségek építésére irányuló erőfeszítésekben, Annának inkább arról a szeretetről és barátságról kellene beszélnie vele, amit az ember akkor érez, amikor csatlakozik a Hithez.
- Anna jól megtalálja az egyensúlyt, amikor barátnője számára érzékeltetni próbálja, mit fog majd jelenteni számára a gyakorlatban, ha bahá'í lesz. Úgy fogalmaz, hogy kihívásnak hangozzék, de mégse tűnjön megterhelőnek. Az Anna által választott idézet különösen hatásos, ugyanis Emília megérti, hogy ő maga is megerősödik abban, ha a faluja egységéért és fejlődéséért dolgozik. Amikor majd Emília a bahá'í közösség tagja lesz, minden valószínűség szerint nem passzív szemlélője, hanem aktív munkása lesz az Ügynek.

12. RÉSZ

Mint manapság a legtöbb ember, Emília is rendkívül vonzónak találja az egységről szóló bahá'í tanításokat. Fellelkesülve attól, amit a bahá'í-ok oly sok helyen tett erőfeszítéseiről hallott az egységes közösségek építése érdekében, rövid, de élénk beszélgetésbe kezd Annával arról, hogy milyen károkat okoznak a különféle előítéletek. Anna ezután folytatja az ismertetőjét:

Bahá'u'lláh 1817-ben, Teheránban, Irán fővárosában született. Kisgyermek korától kezdve kivételes képességek jelei mutatkoztak Nála. Bár otthonában részesült némi oktatásban, nem volt szüksége iskoláztatásra, mivel Isten veleszületett tudással ruházta fel. Bahá'u'lláh nemesi családból származott, és ifjúkorában magas pozíciót ajánlottak Neki a királyi udvarban, ám Ő azt visszautasította. Életét az elnyomottak, a betegek és a szegények megsegítésének, valamint az igazságosság ügye védelmének kívánta szentelni.

Bahá'u'lláh életének két aspektusát szeretném külön megemlíteni. Az egyik a sok szenvedés, amit el kellett túrnie. A másik az óriási hatás, amelyet az emberek szívére és elméjére gyakorolt. Ezek tulajdonképpen az összes Isteni Megnyilvánulás életét jellemzik.

Bahá'u'lláh szenvedései abban a percben kezdődtek, amikor kiállt hirdetni Isten Ügyét. Egész élete száműzetésben, börtönben és üldöztetésben telt el. Teheránban láncra verve egy sötét, bűzös verembe vetették. Azután négyszer száműzték egyik országból a másikba. A hosszú száműzetés alatt kinyilatkoztatott egyik Táblájában ezt írta:

„Emlékezzél meg napjaimról a te napjaidban, és szükségemről és száműzetésemről ebben a távoli tömlőcben. És légy oly állhatatos az Én szeretetemben, hogy szíved sose ingadozzon, még ha az ellenségek kardcsapásai záporoznának is rád, és az eget és a föld is felkelnének ellened.”⁸

Bahá'u'lláh-t végül az Oszmán Birodalom börtönvárosába, Akkóba küldték. Szenvedései itt olyan mértéket öltöttek, hogy Akkót csak a „Legnagyobb Börtön”-ként emlegette. Mindig van a táskámban egy kis jegyzetfüzet, amibe felírom a bahá'í írásokból azokat a részeket, amelyek különösen megérintették a szívemet. Hadd olvassam fel neked, mit mondott Bahá'u'lláh a Szenvedéseiről:

„Az Örök Szépség beleegyezett, hogy láncba verjék, hogy az emberiség megszabadulhasson rabságából; elfogadta, hogy bebörtönözzék ebbe a hatalmas Erődítménybe, hogy az egész világ elnyerhesse az igaz szabadságot. Az utolsó cseppig kiitta Ő a szenvedés serlegét, hogy a föld minden népe maradandó örömben részesüljön és boldogsággal teljen el. Ez a te Urad, a Könyörületes, a Legkegyelmesebb irgalma. Elfogadtuk a megaláztatást, ó ti Isten Egységében hívók, hogy ti felemeltessetek; számos csapást szenvedtünk el, hogy ti viruljatok és jólétben élhessetek. Nézzétek: Őt, Ki azért jött, hogy újjáépítse az egész világot, hogyan kényszerítették azok, akik Isten mellé társakat rendelnek, hogy a legsivárabb városban lakozzék!”⁹

Két hatalmas udvar – a perzsa király és a török szultán udvara – minden erejével azon volt, hogy szembeszálljon Bahá'u'lláh-val és megakadályozza tanításainak terjedését. De az Igazság Fényét nem lehet ilyen könnyen kioltani. Éppen az a víz, amelyet e lángok elfojtására öntenek a tűzre, válik olajjává, és a tűz még nagyobb erővel lángol fel. Semmi sem akadályozhatta Bahá'u'lláh növekvő befolyását. Minél messzebbre száműzték a hatóságok, annál több embert ragadtak meg tanításai, és annál többen ismerték fel hatalmát és méltóságát. Az állandó üldöztetés dacára Bahá'u'lláh több mint 40 éven át folytatta Isten Szavának kinyilatkoztatását, és olyan hatalmas szellemi energiát szabadított fel, amelynek köszönhetően végül majd az egész világ újjászületik.

Bahá'u'lláh 1892-ben hunyt el. Sírszentélye, mely a bahá'í-ok számára a föld Legszentebb Pontja, Akkó városának közelében fekszik. Hadd mutassak pár képet a Szentély bejáratáról és a környező kertekről! El se tudod képzelni, mennyire szeretnék elzarándokolni a Szentföldre! Remélem, egy napon majd neked is lesz rá lehetőséged.

13. RÉSZ

A következő gyakorlatok különböző szempontok szerint világítják meg Anna beszámolóját Bahá'u'lláh életéről:

1. Bahá'u'lláh életének kapcsán Anna két eszmét igyekezett hangsúlyozni. E folyamat során számos tényt közölt az Ő Életéről, de nyilvánvalóan nem állt szándékában nagy mennyiségű információt átadni. Tudta, hogy ha – reményei szerint – Emília bahá'í lesz, akkor majd úgyis részletesebben fogja tanulmányozni Bahá'u'lláh életének történetét. Mi az a két eszme, amit Anna igyekezett átadni?

a. _____

b. _____

2. Mit gondolsz, miért választotta épp ezt a két eszmét? _____

3. Egyetértesz Annával abban, hogy ez a két legfontosabb eszme, amit Emíliának ezen a szinten meg kell értenie? Ha nem, van más javaslatod?

4. Sorold fel azokat az információkat, amelyeket Anna közölt az összefoglalójában Bahá'u'lláh életéről!

5. Van-e egyéb olyan információ szerinted, amelyet esetleg még szükséges lenne bemutatni ebben a fázisban?

6. A két fő eszme hangsúlyozásán és a szükséges információkon kívül Anna nagyon szeretne bizonyos érzéseket is közvetíteni Emíliának. Melyek ezek? Sikerül-e neki?

7. Most, hogy már átgondoltad Anna előadását Bahá'u'lláh életéről, mit gondolsz, kellene-e változtatni rajta, ha olyasvalakivel beszélsz, aki más vallási háttérrel rendelkezik vagy egyáltalán nem vallásos? Ha igen, akkor tudnál néhány példát mondani arra, min változtatnál?

14. RÉSZ

Az, hogy Emília Bahá'u'lláh saját szavait hallhatja az Ő szenvedéseiről, láthatóan megérinti őt. Természetesen eszébe jut, hogy Krisztus is az életét adta az emberiség megváltásáért. Így a két barátnő egy ideig még elbeszélget az isteni Megnyilvánulások szenvedéseinek jelentőségéről, Akik bár mindenhatóak, mégis készségesen vállalják a megpróbáltatásokat csak azért, hogy mi elnyerjük az igazi szabadságot. Anna ezután megkérdezi Emíliát, nem bánja-e, ha folytatja, és bemutatja a bahá'í hit egy másik központi alakját, a Bábót. A következőket mondja:

Jó néhány évvel azelőtt, hogy Bahá'u'lláh bejelentette küldetését, Isten egy különleges Hírnököt küldött, hogy hírül adja Bahá'u'lláh eljövételét. Ez a nagyszerű Személyiség, aki maga is Isten Megnyilvánulása volt, „a Báb” nevet vette fel, melynek jelentése „a Kapu”. A Báb valóban egy kapu volt Isten megismeréséhez és az emberi lét új korszakához. Hat évig szüntelenül hirdette, hogy közel van Valakinek a megjelenése, aki még nála is nagyobb, és előkészítette az utat az Ő eljövételére. Elmondta az embereknek, hogy egy új korszak hajnalának tanúi, az Isten által Megígért Nap hajnalának. Felszólította őket, hogy tisztítsák meg szívüket a földi hiúságoktól, hogy felismerhessék „Azt, Akit Isten hamarosan kinyilvánít”.

Ezrek és ezrek fogadták el a Báb üzenetét, és kezdték követni az Ő tanításait. De Irán kormánya és a nagyhatalmú papság, mely a tömegeket uralta, szembeszállt Vele. Követőit üldözték és sokukat megölték. A Báb maga is 31 éves korában halt mártírhalált, amikor a kormány rendeletére egy nyilvános téren felkötözték, és egy katonai ezred tüzet nyitott Rá.

Hogy lásd, milyen áthatóak a Báb szavai, szeretném neked két imáját elmondani:

„Van-e eltávolítója a nehézségeknek Istenen kívül? Mondd: dicséret Istennek! Ő az Isten! Mindenek az Ő szolgálói és követik parancsolatait.”¹⁰

„Mondd: az Úr ad megelégedést mindeneknek mindenek fölött. A mennyekben vagy a földön nem segíthet más, csak Isten. Valóban, Ő Önmagában a Tudó, a Fenntartó, a Mindenható.”¹¹

Sok bahá'í tudja kívülről főleg az első imát, és nehézségek idején kívülről szavalja. Ha akarod, megállhatunk egy pillanatra, és te is megtanulhatod. Igazán nem nehéz.

A memorizálás után Anna így folytatja:

Nem sokkal mártírhalála után a Báb maradványait követői visszaszerezték és egyik helyről a másikra mentették, mindig rejtegetve a Hit ellenségei elől. Végül a Szentföldre, a Kármel-hegyre vitték. Van nálam pár kép a Báb Sírszentélyéről és még néhány Szent Helyről Haifában, illetve Akkó városában, ami az öböl túlsó partján fekszik. Ezekben az iker-városokban van ma a Bahá'í Hit szellemi és igazgatási központja. Ez a szellemi központ, hiszen itt találhatóak a Báb és Bahá'u'lláh Sírszentélyei több más Szent Hellyel együtt; és egyben igazgatási központ is, mert a Hit legfelsőbb igazgatási testületének, az Igazságosság Egyetemes Házának a székhelye is a Kármel-hegyen fekszik.

16. RÉSZ

Miután röviden ismertette az Iker-Megnyilvánulások életét, Anna ‘Abdu’l-Bahá-ról és Bahá’u’lláh Szövetségéről kezd beszélni:

Bahá’i életünk legközpontibb gondolata az, hogy szövetségre léptünk Bahá’u’lláh-val. Mint azt már tudod, minden más vallásban az Isteni Megnyilvánulás halála után, annak követői vég nélküli vitákat folytattak egymás között, és ennek eredményeként a vallás számos szektára szakadt. A széthúzás oka sokszor bizonyos becsvágyó egyének vezető pozícióra való törekvése volt. Csakhogy – hiába merültek fel még az őszinte hívők között is nézeteltérések a Megnyilvánulás szavainak jelentéséről – Maga a Megnyilvánulás előzetesen senkit sem hatalmazott fel a véleménykülönbségek rendezésére, és ez hozzájárult az ellentétek és viszály kialakulásához. Minden egyes eltérő értelmezés egy-egy újabb szekta létrejöttéhez vezetett.

Bahá’u’lláh megóvta Sajat Hitét az ilyen szakadástól azáltal, hogy felruházta egy páratlan erővel, a Szövetség erejével. Halála előtt írásban és félreérthetetlenül kifejtette, hogy Ő Utána minden bahá’i ‘Abdu’l-Bahá-hoz forduljon vezetésért. Ennélfogva ‘Abdu’l-Bahá, Bahá’u’lláh legidősebb fia lett kinevezve az Ő szavai egyedüli Értelmezőjének és Szövetsége Középpontjának. Fiát Bahá’u’lláh Maga nevelte és oktatta. ‘Abdu’l-Bahá már gyermekkorában felismerte Atyja Állását és osztozott szenvedéseiben. Ő volt Bahá’u’lláh legnagyobb ajándéka az emberiség számára: a bahá’i tanítások Tökéletes Példája.

‘Abdu’l-Bahá 77 évet élt e földön. Azon az éjszakán született, amikor 1844-ben a Báb bejelentette küldetését, és 1921 novemberében hunyt el. Élete szenvedéssel volt teli, mégis mindenkinek, akivel csak érintkezett, a legnagyobb örömet és boldogságot hozta. Atyja elhunyt után az egész bahá’i közösségért viselt felelősség az Ő vállára nehezedett, és éjjel-nappal azon munkálkodott, hogy terjessze a Hitet Keleten és Nyugaton. Táblák ezreit írta egyéneknek és csoportoknak mindenfelé, és magyarázta Atyja tanításait. Az Ő értelmezései alapvető részét képezik ma a Bahá’i Szent Íratoknak.

‘Abdu’l-Bahá-ra, Bahá’u’lláh Szövetségének Középpontjára támaszkodva a világ bahá’i hívei egységesen igyekeznek bahá’i életet élni, és hozzájárulni a társadalom átalakításához. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy Bahá’u’lláh-nak tett ígéretünknek megfelelően szeretnünk kell egymást, és ‘Abdu’l-Bahá-ban a szeretet tökéletes megnyilvánulását látjuk. Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy ki kell állnunk az igazságosság mellett, nagylelkűnek kell lennünk, el kell néznünk mások hibáit, és ‘Abdu’l-Bahá példájából megtanulnunk az igazságosságot, nagylelkűséget és megbocsátást. Mindenekelőtt pedig azáltal, hogy ‘Abdu’l-Bahá áll figyelmünk középpontjában, állandóan tudatában vagyunk Bahá’u’lláh Szövetségének, mely tiltja követői egységének felbomlását, és arra kötelez bennünket, mint egységes világközösséget, hogy az emberiség egységének szilárd megalapozásán munkálkodjunk.

Végrendeletében ‘Abdu’l-Bahá az unokáját, Shoghi Effendit nevezte ki a Hit Védnökének, aki ‘Abdu’l-Bahá halála után Bahá’u’lláh szavainak felhatalmazott értelmezője lett. 36 éven át folytatta Nagyapja munkáját: magyarázta az isteni Megnyilvánulás tanításait, és szilárdan megalapozta a Hitet a földgolyó minden részén. Őt és fél évvel a halála után a világ bahá’i hívői megválasztották az Igazságosság Egyetemes Házát pontosan úgy, ahogyan azt Bahá’u’lláh előrevetítette, és ahogyan azt

‘Abdu’l-Bahá és Shoghi Effendi világosan felvázolta. Az Igazságosság Egyetemes Háza a Hit legfelsőbb testülete, melyhez ma a világ összes bahá’í híve irányításért fordul.

17. RÉSZ

Bizonyára észrevetted, hogy Anna előadásának ez a része meglehetősen nagy súllyal bír, mert röviden akar Emíliának néhány alapvető fogalmat elmagyarázni. A következő gyakorlat segít, hogy megjegyzéseit részletesebben megvizsgáld.

1. Mindezidáig Anna az Igazságosság Egyetemes Házának a 6. részben idézett állásfoglalásával összhangban beszélt a Bábnak, a Hit előfutárának és Bahá’u’lláh-nak, a Hit Alapítójának állásáról. Most abban szeretné segíteni Emíliát, hogy felismerje ‘Abdu’l-Bahá állását. Ezért bevezeti Bahá’u’lláh Szövetségének fogalmát. Számos tényt sorol fel, hogy segítse Emíliát e két összefüggő fogalom bizonyos fokú megértésében.

Az alábbiakban e tények felsorolását látod. Minden kijelentés szándéka, hogy segítse Emíliát az egyik, a másik, vagy mindkét fogalom megértésében. Írj „1”-t a kijelentések elé, amelyek szerinted ‘Abdu’l-Bahá állását támasztják alá, „2”-t azok elé, melyek inkább Bahá’u’lláh Szövetségére vonatkoznak! Ha úgy érzed, hogy a kijelentés mindkét fogalom megértését egyformán elősegíti, akkor írd elé „1”-t és „2”-t is!

- ___ Minden más vallás számtalan szektára bomlott egy kizárólagosan felhatalmazott értelmező hiányában.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá a Középpontja Bahá’u’lláh Szövetségének.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá az Értelmezője Bahá’u’lláh Szavainak.
- ___ Az Igazságosság Egyetemes Házának megalapítását Bahá’u’lláh vetítette előre.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá Végrendeletében az unokáját nevezte ki a Hit Védnökének.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá Táblák ezreit írta a Hit tanításainak magyarázatára.
- ___ Bahá’u’lláh megóvta Sajat Hitét a szakadástól azáltal, hogy felruházta a Szövetség erejével.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá a Tökéletes Példája Bahá’u’lláh tanításainak.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá örömet és boldogságot hozott mindenkinek, akivel csak kapcsolatba került.
- ___ Bahá’u’lláh félreérthetetlenül kijelentette írásban, hogy az Ő elhunytja után minden bahá’í ‘Abdu’l-Bahá-hoz forduljon irányításért.
- ___ A vezetés iránti vágy lehet a valláson belüli széthúzás oka.

- _____ ‘Abdu’l-Bahá éjjel-nappal munkálkodott, hogy terjessze a Hitet Keleten és Nyugaton.
- _____ A Védnök halála után nem sokkal a világ bahá’i hívői megválasztották az Igazságosság Egyetemeres Házát.
- _____ Egy felhatalmazott értelmező hiánya a vallásban utat enged a széthúzásnak és a viszálynak.

18. RÉSZ

‘Abdu’l-Bahá-ról és a Szövetségről szóló magyarázatai alatt Anna észreveszi, hogy mintha mindez Emíliát kissé megrendítette volna. Gyorsan mérlegeli magában a két lehetőségét: elidőzik a témánál jóval mélyebb magyarázatba merülve, vagy folytatja ismertetőjét, és gondoskodik arról, hogy rövidesen egy másik beszélgetés alkalmával ismételten foglalkozzanak a Szövetség témájával. A második lehetőség mellett dönt, és így folytatja:

Ez utóbbi témában kifejtett eszmék közül sok olyan van, amely hosszabb gondolkodást igényel. Ha jónak látod, akkor egy másik alkalommal részletesebben is foglalkozhatunk a témával. Ehhez a beszélgetéshez magammal hozok majd néhány részt Bahá’u’lláh Szövetség Könyvéből és ‘Abdu’l-Bahá Végrendeletéből, hogy együtt olvashassuk őket. De most hadd folytassam, és hadd mutassak be neked néhány további gondolatot, amit fontos tudni a Bahá’i Hitről már az elején!

Emília beleegyezik, és jóindulatúan megjegyzi, hogy tetszett neki az eddigi ismertető, sikerült halvány bepillantást nyernie Bahá’u’lláh Szövetségének fontosságába, továbbá, alig várja, hogy hamarosan többet is megtudjon a témáról. Anna megkönnyebbülve és örömmel folytatja:

Minden vallás számára fontosak azok a törvények, amelyeket a Megnyilvánulás hoz az emberiségnek, hogy a helyes útra vezesse őket. E törvények és parancsolatok egy része örökérvényű, mások viszont változnak, ahogy az emberiség fejlődik és előrehalad. A Hitben azt tanítják, hogy ne úgy gondoljunk a bahá’i törvényekre, mint szabályokra, mint parancsok és tilalmak sorozatára. Bahá’u’lláh azt mondja nekünk, hogy az Ő törvényei „szerető gondviselésem lámpásai szolgáim között, és irgalmam kulcsai teremtményeimnek.” Ne is a büntetéstől való félelmünk miatt engedelmessé váljunk a törvényeknek, hanem – amint a Legszentebb Könyvében világosan kimondja: „Tartsátok meg parancsolataimat az Én szépségem szerelméért.”

Mindez érthetőbb lesz, ha említek egy-két példát a bahá’i törvényekre. Az anyagi világban az embernek naponta kell táplálkoznia. Ez az emberi test igénye; ha nem eszünk, megbetegszünk és hamarosan meghalunk. Mondhatjuk tehát, hogy a napi étkezés a fizikai lét törvénye, amit be kell tartani. Ugyanígy Bahá’u’lláh egyik parancsolata az, hogy minden nap imádkozzunk. Testünkhöz hasonlóan a lelkünknek is szüksége van táplálékra, és az ima biztosítja a lelki fejlődésünk táplálékát. A Báb, Bahá’u’lláh és ‘Abdu’l-Bahá számtalan gyönyörű imát hagyott ránk, melyeket magunkban vagy az összejöveteleken elmondhatunk. Egyes imák kötelezőek, és néhány más különleges imával együtt rendkívüli erővel bírnak. Az egyik naponta elmondandó kötelező ima így szól:

„Tanúságot teszek, ó Istenem, hogy azért teremtettél, hogy megismerjelek és imádjalak Téged. Bizonyágot teszek ebben a pillanatban az én erőtlenségemről és a Te hatalmadról, az én szegénységemről és a Te bőségedről.

Nincs más Isten, csak Te, a Veszélyben Oltalmazó, az Önmagától Való.”¹²

Ez egy gyönyörű rövid ima, és miután láttam, milyen gyorsan tanulsz, biztos vagyok benne, hogy pár ismétlés után már kívülről fogod tudni.

Egy másik parancsolatában Bahá'u'lláh megtiltja mások kibeszélését és rágalmozását. Ez igen fontos, hiszen ha belegondolsz, az egység egyik legnagyobb ellensége éppen mások kibeszélése. Sajnos, az emberek között mindenütt bevett szokás lett mások hibáiról beszélni a hátuk mögött. Mindenki a többi ember hibáival foglalkozik, melyek az állandó emlegetés által csak egyre nagyobbakká válnak. 'Abdu'l-Bahá arra int minket, hogy tegyük éppen az ellenkezőjét. El kell néznünk mások hiányosságait, és a megbocsátás szemével kell látnunk. Szeretnünk kell az embereket Isten kedvéért. Minden emberben vannak tökéletlenségek, mondja nekünk 'Abdu'l-Bahá, és mindig boldogtalanok leszünk, ha magukra az emberekre nézünk. De ha Isten felé tekintünk, szeretni fogjuk őket, és kedvesek leszünk hozzájuk.

Emíliának, aki Anna utóbbi megjegyzéseit különösen nagy figyelemmel kísérte, eszébe jut egy nemrég történt iskolai eset, amikor sokan bántódtak meg a kibeszélés miatt. A barátnők ezután röviden elbeszélgetnek arról, hogyan teszi tönkre a pletyka a barátságot. Anna ezután keresgélne kezd a noteszában és a következő szöveget olvassa fel:

„Ó, TRÓNOM KÍSÉRŐJE! Ne halld a rosszat, és ne lásd a rosszat, ne alázd meg magad, s ne sóhajtozz és sírj! Ne szólj gonoszat, hogy te se halljal olyat! Ne nagyítsd fel mások hibáit, hogy a tied se tűnjenek nagynak; ne kívánd mások megalázását, hogy ne lássák a te megaláztatásodat! Így éld hát életed napjait, melyek rövidebbek egy tűnő pillanatnál, makulátlan elmével, mocsoktalan szívvel, tiszta gondolatokkal, megszentelt természettel, hogy szabadon és elégedetten hagyhasd el egykor e halandó formát, s megtérhess a titokzatos édenbe, és az örök királyságban lakozhass mindörökké!”¹³

Anna ezután így folytatja:

Bahá'u'lláh tiltja az alkoholfogyasztást, és persze a kábítószereket is. Az alkohol valóban az egyik legnagyobb társadalmi kór ma a világban. Ez az erőszak és az egészséges családi élet felbomlásának egyik leggyakoribb oka. Én őszintén szólva sose tudtam megérteni, miért fogyasztanak az emberek olyasmit, ami megzavarja az agyukat, és képtelenné teszi őket a világos gondolkodásra. Az iszákosság az embereket szégyenletes viselkedésre és tettekre készíti, pedig igazából nemesnek teremtettünk. Ismerek egy csodaszép idézetet Bahá'u'lláh Írásaiból az emberi természet nemességéről:

„Ó, SZELLEM FIA! Gazdagnak teremtettelek, miért zülleszted magad szegénységbe? Nemessé tettelek, mivel alacsonyítod le magad? A tudás lényegéből adtam létedet, miért keresed a megvilágosodást bárki másnál Rajtam kívül? A szeretet agyagjából formáltalak téged, miért, hogy mégis mással törödsz? Fordítsd tekinteted önmagad felé, hogy megtalálhass Engem, ki benned lakozik hatalmasan, erősen és önmagától létezőn!”¹⁴

Bahá'u'lláh egy másik parancsolata, mely különösen kedves a szívemnek, a szülők és a társadalom kötelességéről szól a gyerekek nevelését illetően. Itt van a noteszemben egy idézet 'Abdu'l-Bahá' Írásaiból, ami ezt jól megvilágítja:

„Tehát az Úr szeretteinek és az Irgalmas szolgálólányainak szívvel-lélekkel képezniük kell gyermekeiket, és tanítani őket az erény és tökéletesség iskolájában. E tekintetben a legkisebb hanyagságot vagy hiányosságot sem szabad eltérniük...

Az első kötelessége Isten szeretteinek és az Irgalmas szolgálólányainak ez: minden lehetséges eszközzel törekedniük kell, hogy taníttassák az összes gyermeket; a lányokat éppúgy, mint a fiúkat. Mert az utóbbiak ugyanolyanok, mint az előbbiek; nincs közöttük semmiféle különbség. Mindegyik tudatlansága szégyenletes, és elhanyagolásuk mindkét esetben elítélendő. 'Azok, kik tudással rendelkeznek, és azok, akik tudatlanok, vajon egyenlők-e?'"¹⁵

Ez a parancsolat olyan fontos, hogy a bahá'í közösség a környék falvaiban foglalkozásokat indít a kisgyermek lelki nevelésére. Most éppen egy tanfolyamon veszek részt, amelyet a Bahá'í képzési intézet indított annak érdekében, hogy segítsen nekem felkészülni egy ilyen foglalkozás vezetésére, amiben már te is többször segítettél. Az intézet tanfolyamai mindenki számára, aki részt vesz rajtuk, megnyitják a közösségünk szolgálatának útját. Ha érdekel, valamikor mesélhetek neked róla.

19. RÉSZ

Végezd el az alábbi gyakorlatokat, melyek segítenek majd végiggondolnod az Anna által bemutatott gondolatokat!

1. Előadásának ebben a részében Anna igyekezett követni az Igazságosság Egyetemes Házának útmutatását, és tájékoztatta a keresőt arról, hogy a Hitben léteznek olyan törvények, amelyeket be kell tartani. Az alábbi kijelentések közül melyekkel értesz egyet?

_____ Ebben a fázisban jobb lenne, ha Anna egyáltalán nem említene a törvényeket. A mai társadalomban az emberek nagyra tartják személyes szabadságukat és a „vallási törvények” csak elriasztják őket.

_____ Emíliával folytatott beszélgetése során Annának meg kellene említenie a bahá'í törvények nagy részét, még ha nem is mindegyiket, így az öröklési, a házassági, a temetkezésre vonatkozó törvényeket és a Huqúqu'lláh-t is. Különböző Emília nem kap teljes körű tájékoztatást arról, mit is jelent bahá'í-nak lenni.

_____ Emília számára a legfontosabb annak megértése, hogy a Bahá'í Hitben léteznek törvények, továbbá, hogy legyen némi fogalma e törvények természetéről, és hogy tudatosuljon benne, hogy bahá'í-ként be kell tartania azokat. Ezen a ponton még nem kell ismernie az összes törvényt.

- Anna szándékához elegendő lenne egyetlen törvényt említeni példaként, nevezetesen az ima törvényét. Ő azonban túlzásba viszi a dolgot azzal, hogy négyet is bemutat.
- Anna rendkívül hatásosan magyarázza el az ima törvényét. Azzal, hogy Anna először egy a fizikai létünket szabályozó törvényt mutat be, szemléltetni tudja az olyan törvények jelentőségét is, mint az ima, melyek a szellemi létünket irányítják. Ezzel a megközelítéssel nem egyszerűsíti le Isten törvényeit pusztán szabályok gyűjteményére, ahogyan azt oly gyakran teszik.
- Nem szerencsés egy keresőnek Bahá'u'lláh alkohiltalmáról beszélni, különösen nem egy fiatalnak, aki próbálja megteremteni saját önállóságát, és szeretne felnőttnek tűnni. Egy fiatal nyilvánvalóan szeretné kipróbálni az alkoholos italokat, és egy ezt tiltó törvény említése csak eltávolítja őt a Hittől.
- Anna megfelelő módon tálalja Bahá'u'lláh alkohiltalmát. Azáltal, hogy rámutat az alkohol értelemromboló hatására, hangsúlyozza a törvény bölcsességét. Ráadásul bevezeti a nemesség fogalmát, miáltal a törvényt egy magasabb, szellemi szintre emeli.
- Anna hibát követ el, amikor nem beszél szigorúbban a Bahá'u'lláh törvényeinek való engedelmségről. Tulajdonképpen meg kellene említenie az adminisztrációs szankciókat, hogy Emília megismerje az engedetlenség következményeit.
- Azáltal, hogy Anna nem erőlteti a Bahá'u'lláh törvényeinek való engedelmséget, jól érzékelteti Emíliával, hogy az engedelmség Isten szeretetéből fakad és nem a büntetéstől való félelemből. Ha majd Emília bahá'í lesz, a törvények betartása a Bahá'u'lláh iránti szeretetének természetes következménye lesz.
- Ha olyasvalakit tanítanál, akinek alkoholproblémája van, a legfontosabb az alkoholt tiltó törvény elmagyarázása lenne. Ebben az esetben persze meg kellene mondanod neki, hogy ha bahá'í lesz, azonnal abba kell hagynia az ivást.
- Ha olyasvalakit tanítanál, akinek alkoholproblémája van, a legfontosabb az alkoholt tiltó törvény elmagyarázása lenne. Felismerve a problémáját azonban elmondhatnád neki, hogy nyugodtan ihat továbbra is, miután bahá'í lett, csak senki ne lássa.
- Ha olyasvalakit tanítanál, akinek alkoholproblémája van, fontos lenne elmagyarázni neki Bahá'u'lláh alkohiltalmát a többi törvénnyel együtt. Megemlítenéd azt is, hogy nem mindig könnyű minden törvényt betartani, hiszen nem vagyunk tökéletesek, és olykor hibázunk. De ha elfogadjuk Bahá'u'lláh-t és imádkozunk Hozzá, Ő Maga segít nekünk legyőzni gyengeségeinket és ad erőt, hogy betartsuk törvényeit.

2. Képzeld el, hogy olyasvalakit tanítasz, aki nem igazán hisz Istenben! Elmagaráznád neki ennek ellenére is az imádság törvényét? Ha igen, hogyan tennéd?

közösség áll hozzánk a legközelebb, melyet a városunk vagy településünk bahá'í hívei alkotnak. De függetlenül attól, hogy hol lakunk, mindenki meghívást kap arra, hogy csatlakozzon erőfeszítéseinkhez, melynek célja a szolgálatra való képesség kiépítése, valamint a környékünk és falvaink fejlődéséhez való hozzájárulás. A helyi közösségben a mellénk szegődő barátokkal és szomszédokkal megtanulunk együttműködni, együtt fejlődni és egységbe forni. Nem csak a helyi közösség tagjai vagyunk, hanem az országos és a bahá'í világgözösség részei is, amely állandóan nő és vonzza magához a legkülönbözőbb vallású, nemzetiségű, etnikumú, fajú és törzsi hovatartozású embereket.

A Hit intézményei – ahogy azt az Igazságosság Egyetemes Háza mondja – képezik a harmadik résztvevőt az új civilizáció építésében. Erről a témáról még bővebben kell majd beszélnünk, amikor visszatérünk a Szövetség fogalmának tárgyalásához. Egyelőre hadd említsek meg csak annyit, hogy Bahá'u'lláh parancsolatai között sok olyan szerepel, amely azzal kapcsolatos, miként kell a társadalmat felépíteni. A múltban az isteni Megnyilvánulások nem sokat szóltak arról, hogy követőik miképpen szerveződjenek, így az embereknek maguknak kellett kitalálniuk, hogyan tegyék ezt. A Bahá'í Hit esetében azonban egy isteni fogantatású Közigazgatási Renddel van dolgunk, ami azt jelenti, hogy Bahá'u'lláh maga mondta meg, milyen intézményeket kell felállítani, hogyan kell azoknak működni, és hogy mi módon történjen az emberiség kormányzása.

Már beszélgettünk a Legfelsőbb Testületről, az Igazságosság Egyetemes Házáról. Minden országban a bahá'í-ok évente választják meg az Országos Szellemi Tanácsot, és minden településen a Helyi Szellemi Tanácsot. Ez utóbbi intézménnyel ismerkedsz majd meg a leghamarabb. A Bahá'í Hitben nincsenek lelkészek vagy papság, a Helyi Szellemi Tanács vezeti a közösség ügyeit, és kíséri figyelemmel az egyes hívek jólétét. A Helyi Szellemi Tanács kilenc tagból áll, akiket imádságos légkörben titkos szavazás során választ meg a közösség valamennyi felnőtt híve. A Szellemi Tanácsok rendkívül fontosak a bahá'í-ok számára. Általuk tanuljuk meg, hogyan kell az emberi ügyeket igazgatni, hogyan lehet a társadalomban egy új rendszert létrehozni, amely Bahá'u'lláh Világrendjeként válik majd ismertté.

Képzeljük el, hogy Anna és Emília beszélgetése itt véget ér! Emília láthatóan ég a vágytól, hogy folytassák a beszélgetésüket egy másik alkalommal. Anna ekkor elővesz a táskájából egy kis imakönyvet, és ajándékba adja Emíliának azzal a javaslattal, hogy mondjanak el együtt egy imát, mielőtt elválnának. Emília kinyitja a könyvet és olvasni kezd:

„Tiszta szívet teremts bennem, ó, Istenem, és adj nékem ismét nyugodt lelkiismeretet, ó, Reménységem! Az erő szellemével szilárdíts meg engem Ügyedben, ó, Szerettem, és dicsőséged fényével tárd fel ösvényedet előttem, ó, Te, vágyaim Célja! Földöntúli hatalmad erejével emelj fel engem szentséged egébe, ó, létemnek Forrása, és örvendeztess meg örökkévalóságod szellőivel, ó, Te, Ki az én Istenem vagy! Örök dallamaid leheljenek nyugalmat belém, ó, Kísérőm, és ősi orcád gazdagsága szabadítson meg mindentől Rajtad kívül, ó, Mesterem. Halhatatlan Lényeged kinyilatkoztatásának hírével szerezz nékem örömet, ó, Te, Ki a legnyilvánvalóbb vagy a nyilvánvalók, és a legrejtettebb az elrejtettek között!”¹⁶

Bár Anna és Emília általunk elbeszélte története nem valós, mégis világszerte több ezer bahá'í tapasztalatán alapul. A történet befejezéseként tehát bizonyosra vehetjük, hogy néhány nap elteltével és még egy-két további beszélgetés után Emília csatlakozni fog a bahá'í közösséghez, és Anna segítségével elindul az Ügy szolgálatának útján.

21. RÉSZ

Vizsgáljuk meg Anna teljes ismertetőjét a következő két gyakorlat alapján!

1. Az Anna által a barátnőjével megosztott gondolatok, különösen a záró megjegyzésekben megfogalmazottak, jelentősen befolyásolják majd, miként látja Emília a közösség egyéni tagjaként a felelősségét, a közösség ügyeiben való részvételét és a Hit intézményeihez való jövőbeni viszonyát.

Milyen képet kíván bemutatni Anna az egyéni hívőről? Melyek a jellemzői ennek az egyénnek?

Milyen képet kíván bemutatni Anna a közösségről? Nevezz meg néhányat a közösség jellemzői közül!

Milyen képet kíván bemutatni Anna a Hit intézményeiről? Sorolj fel néhányat az intézmények jellemzői közül!

2. Anna mindvégig egyértelműen igyekezett kitárni az ajtót Emília előtt, hogy csatlakozzon a bahá'í közösséghez. Az alábbiak közül vajon melyik adja a legnagyobb lökést a meghívásának?

_____ A bahá'í-ok kedves emberek és a bahá'í közösség egységes, ezért reménykedem benne, hogy csatlakozni fogsz.

_____ A Bahá'í Hit kínálja a leghaladóbb szellemi és társadalmi eszméket, és mivel te ezeket elfogadod, tulajdonképpen már bahá'í is vagy.

_____ A rövid bevezetőm után most rajtad a sor, hogy alaposan tanulmányozd a Bahá'í Hitet és azután dönts el, hogy akarsz-e bahá'í lenni.

_____ Remélem, hogy az általam elmondottak és az esetlegesen felmerülő kérdésekre adott további magyarázatok alapján elismered Bahá'u'lláh-t, mint Isten e korra rendelt Megnyilvánulását, és érzed magadban a vágyat, hogy az Ő elkötelezett követői közé tartozz.

22. RÉSZ

Az előző oldalakon általunk elemzett ismertető, mely nagyvonalakban követi az Igazságosság Egyetemes Házának a 6. részben található állásfoglalását, olyan világos gondolatokat fogalmaz meg, amelyekkel elmagyarázhatjuk a bahá'í hit alapvető jellemzőit egy olyan ember számára, aki keveset tud róla, de szívesen megismerné azt közelebbről. Ezt a vizsgáldást egy egyéni tanítási tevékenység keretében, két barát beszélgetése kapcsán végeztük el. Természetesen a helyzetek, amelyekben magunkat találjuk, különbözőek, és minden tanítási tevékenységünk során fel kell készülnünk arra, hogy ismertetőnket az adott körülményekhez igazítsuk – azoknak a fogékonyságához, akikkel kapcsolatba kerülünk, a hitről való tudásuk és a bahá'í közösséggel való kapcsolatuk mértékéhez, valamint sajátos háttérükhöz. Tehát, miközben arra bátorítanak minket, hogy jól megtanuljuk azoknak a gondolatoknak a bemutatását, amelyeket Anna osztott meg Emíliával, még fontosabb, hogy megértsük a mögöttes rejlő logikát. Csakis így leszünk képesek arra, hogy könnyedén merítsünk belőle, ellenálljunk a késztetésnek, hogy valamiféle receptté alakítsuk át, és a körülményekhez tudjuk igazítani.

Talán hasznos lenne, ha megállnál itt egy pillanatra, és elgondolkodnál azon, hogy mi is itt a tét. Amióta beléptél a szolgálatnak a tanfolyamok által megnyitott ösvényére, folyamatosan fejlesztetted azokat a képességeidet, amelyekre szükség van ahhoz, hogy másokkal elbeszélj a bahá'í tanításokról és azok Szerzőjéről. Most arra kaptál meghívást, hogy továbblépj, és kifejleszd azt a képességedet, amellyel a Hitet érthetően tudod bemutatni oly módon, ami megfelel mindazok fogékonyságának és érdeklődésének, akiket ismersz, vagy akikkel különböző körülmények között találkozol. A könyvünkben található és az ismertetőhöz kapcsolódó gyakorlatok célja az volt, hogy segítsenek elgondolkodni e képesség természetén és azon, hogy ez mit is igényel a te részedről. Kiindulásként az alábbiakban összegyűjtheted néhány gondolatodat ezzel kapcsolatban.

tagsággal járnak együtt, különleges pillanat az ember lelki fejlődésében, teljesen más, mint a bahá'í tevékenységekben való rendszeres részvétel vagy a bahá'í elvek támogatásának hangsúlyozása. A tapasztalat azt mutatja, hogy a közösségépítő törekvések által egy adott településen létrehozott környezet lehetőséget biztosít arra, hogy bárki, aki meg akarja tenni ezt a lépést, viszonylag könnyen megtehesse. Bárhol is zajlanak ezek a tevékenységek, fontos, hogy a barátok szem előtt tartsák, hogy a Hit kapui szélesre vannak tárva, és bátorítsák azokat, akik a küszöbön állnak.”¹⁸

Tehát akár egyéni tanítási tevékenységünk, akár kollektív vállalkozásaink során készen kell állnunk a fentiekben elképzelt nyílt beszélgetésre, amelynek célja, hogy a küszöbön állókat arra bátorítsa, hogy belépjenek az Ügy erődítményébe, és merítsenek a Szövetség egyesítő erejéből.

24. RÉSZ

Említettük, hogy általában két kontextus van, ahol a tanítási tevékenységben részt veszünk: a saját egyéni erőfeszítéseink és a kollektív kampányok során. Ezt a két kontextust fogjuk megvizsgálni külön-külön a következő néhány fejezetben. Kezdjük az egyéni tanítási erőfeszítéseinkkel! Az alábbi idézetet már ismerheted a korábbi tanfolyamokból, de most arra kérünk, hogy gondolkodj el alaposabban a jelentésén, hiszen olyan lelki alapelveket szűrhetsz le belőle, amelyek minden egyéni tanítási terv alapját képezik.

“Ő, Isten ösvényének vándora! Vedd ki részed Kegyelmének óceánjából, és ne foszd meg magad a dolgoktól, melyek annak mélyén rejlenek! Légy azok közül való, kik részesülnek kincseiből! Ezen óceán egy harmatcseppje, ha ráhullana mindenekre, mik a mennyekben és a földön vannak, elegendő gazdagságban részesítené őket Isten, a Mindenható, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs kegyelméből. A lemondás kezével meríts életadó vízből, és öntözz meg azzal minden teremtetett dolgot, hogy megtisztulhassanak minden ember-alkotta korlátozástól, és eljuthassanak Isten fenséges trónusának, e szent és ragyogó Helynek a közelébe!

Ne bánkódj, ha egyedül kell ezt tenned! Legyen Isten elegendő számodra! Társalogj bensőségesen az Ő Lelkével, és légy hálás! Hirdesd Urad Ügyét mindenkinek a mennyekben és a földön! Ha bárki válaszol hívásodra, fedd fel előtte az Úr, a te Istened bölcsességének gyöngyszemeit, miket az Ő Lelke küldött le rád, és légy a valóban hívők közül való! És ha bárki visszautasítaná ajánlatodat, fordulj el tőle és helyezd minden bizalmadat és reményedet az Úrba, a te Istenedbe, minden világok Urába!”¹⁹

1. Egészítsd ki a következő mondatokat:

- a. Vegyük ki _____ óceánjából!
- b. A _____ kezével merítsünk _____-ből!

- c. Öntözzünk meg _____ Isten kegyelmének életadó vizével!
- d. Ne _____, ha ezt _____ kell tennünk!
- e. _____ az Ő Lelkével!
- f. Legyünk a _____ közül valók!
- g. _____ Urunk Ügyét mindenkinek a mennyekben és a földön!
- h. Ha bárki válaszol a hívásunkra, _____ előtte a mi Urunk _____!
- i. Ha bárki visszautasítja ajánlatunkat, _____ tőle, és helyezzük _____ az Úrba!

2. Mit jelent az, hogy vegyük ki részünket Isten kegyelmének óceánjából?

3. Melyek azok a dolgok, amelyek ezen óceán mélyén rejtőznek, és amelyek felfedezése lehetővé tenné számunkra, hogy egyre nagyobb hatékonysággal tanítsuk az Ügyet?

4. Mire képes egyetlen csepp is Isten kegyelmének óceánjából? _____

5. Miért kell a „lemondás kezével” merítenünk ezen óceán életadó vizéből? _____

6. Mit tegyünk a vízzel, amit Isten kegyelmének óceánjából merítünk? _____

7. Milyen hatása lesz ennek az öntözésnek? _____

8. Mindig más bahá'í-ok segítségével kell-e tanítanunk a Hitet? _____
9. Van-e szükségünk bárki másra Istenen kívül, amikor hirdetjük és tanítjuk az Ügyet? _____
10. Kivel társalogjunk, amikor hirdetjük és tanítjuk az Ügyet? _____
11. Miért kell hálásnak lennünk, amikor hirdetjük és tanítjuk az Ügyet? _____

12. Kinek hirdessük az Ügyet? _____

13. Kit tanítsunk? _____
14. Mit tegyünk, ha az átadott üzenetet visszautasítják? _____

15. Az, hogy el kell fordulnunk azoktól, akik elutasítják az üzenetet, azt jelenti, hogy nem szabad többé barátkoznunk velük? Vagy egyszerűen csak azt jelenti, hogy ne próbáljuk nekik mindenáron tanítani a Hitet? _____

16. Az alábbiakban találsz néhány gondolatot a tanítással kapcsolatban. Jelöld meg azokat, amelyek leginkább összhangban állnak a Bahá'u'lláh Írásaiból való fenti idézettel!
- _____ Elhatároztam, hogy a legjobb barátomat, Miguel-t fogom tanítani. Ezért az elmúlt öt évben minden erőmet csak rá fordítottam. Nem túl pozitív a viszonyulása, de egy napon majd az lesz. Tulajdonképpen ez az én egyéni tanítási tervem.

- ____ Úgy gondolom, hogy a mi felelősségünk, hogy hirdessük a Hitet az embereknek. Aztán az már az ő dolguk, hogy kívánnak-e tovább vizsgálgódní. Ha tényleg akarják, kérhetnek egy könyvet, hogy elolvassák, és így maguk dönthessenek.
- ____ Tegnap a szomszédomnak beszéltem Bahá'u'lláh üzenetéről egy csésze kávé mellett. Egy idő után azt mondta, hogy tiszteli ugyan a lelkesedésemet, de ő elégedett a saját vallásával. De ezt úgy mondta, hogy azért nem zárkózott el a Hitről való további beszélgetésektől. Tehát ha legközelebb összejövünk, megpróbálom megkeresni a tanítások azon részeit, amelyek érdekelhetik, és közelebb hozhatják őt Isten e korra rendelt Megnyilvánulásához.
- ____ Csak azért, mert valaki azt mondja, hogy nem érdekli a Hit, ez nem okvetlenül jelenti azt, hogy ez valóban így is van. Én azért tovább próbálkozom.
- ____ Ha valaki tudja, hogy bahá'í vagyok, de mégsem tesz fel kérdéseket a Hittel kapcsolatban, az azt jelenti, hogy nem érdekli.
- ____ Ha valaki, aki velem együtt részt vesz a közösségépítő tevékenységekben, soha nem kérdezi meg, hogyan csatlakozhat valaki a Hithez, az azt jelenti, hogy nem kíván lelki elköteleződést vállalni Bahá'u'lláh elfogadásával.
- ____ Igyekszem minél több emberrel találkozni, és ha alkalom adódik, megemlítem nekik a Hit egy-egy tanítását. Ha úgy találom, hogy fogékonyak, akkor addig folytatom a tanításukat, amíg végül meghívhatom őket, hogy csatlakozzanak a Hithez.

25. RÉSZ

„Az isteni igazságosság eljövetele” című könyvében a Védnök egy olyan szövegrészt bocsát rendelkezésünkre, amely érzékletesen írja le a módszeres egyéni tanítási terv alapelemeit. A szövegrészletet az alábbi rövid szakaszokra osztottuk. Olvasd el ezeket egyenként, és töltsd ki a hiányzó mondatrészeket az utánuk következő gyakorlatokban!

„Miután saját indíttásra elhatározza, hogy meg nem rettenve semmiféle akadálytól, akár barát, akár ellenség akaratlanul vagy szándékosan állítaná azt útjába, eltökélten kiáll és válaszol a tanítási felhívásra, fontoljon hát meg gondosan minden egyes megközelítési lehetőséget, amelyet hasznosíthat személyes igyekezete során, hogy megragadja a figyelmét, ébren tartsa az érdeklődését és elmélyítse a hitet azokban, akiket Hitének soraiba szeretne állítani. Vegye számba a lehetőségeket, melyeket életének sajátos körülményei nyújtanak, mérlegelje azok előnyeít, és haladjon okosan és módszeresen hasznosításukkal kitűzött célja elérése felé.”²⁰

1. A Védnök azt mondja nekünk, hogy saját _____ határozzuk el, hogy _____ és _____ a _____ felhívásra.

2. Eközben ne engedjük, hogy bármi akadály, melyet akár _____ akár _____ vagy _____ az utunkba állítana, eltérítsen szándékunktól.

3. Miután elhatározásunk szilárd, gondosan fontoljunk meg minden egyes _____, amit személyes igyekezetünkben felhasználhatunk, hogy megragadjuk a _____, ébren tartsuk _____ és elmélyítsük a _____ azoknak, akiknek tanítani akarjuk a Hitet.

4. Miután elhatározásunk szilárd, gondosan _____ minden egyes megközelítési lehetőséget, amit személyes igyekezetünkben _____, hogy _____ a figyelmét, _____ érdeklődését és _____ a hitét azoknak, akiknek tanítani akarjuk a Hitet.

5. Azt mondja nekünk, hogy _____ a lehetőségeket, melyeket életünk sajátos _____ nyújtanak.

6. _____ az előttünk álló lehetőségek előnyeit.

7. Ezek után _____ okosan és _____, hogy _____ ezeket a Hit tanítására.

„Próbáljon olyan módszereket is kigondolni, mint a klubokkal, kiállításokkal és társaságokkal való társulás, előadások tartása olyan témákról, melyek témája közel áll az Ügy elveihez és tanításaihoz, mint például a mértékletesség, erkölcs, társadalmi jólét, vallási és faji tolerancia, gazdasági együttműködés, Iszlám és összehasonlító vallástudomány. Vagy igyekezzen részt venni olyan társadalmi, kulturális, humanitárius, jótékonyági és oktatási szervezetekben, valamint vállalkozásokban, amelyek Hitének sértetlen megőrzése mellett számtalan utat és eszközt megnyitnak előtte, hogy általuk nyerje meg fokozatosan azok szimpátiáját, támogatását és végül elkötelezettségét, akikkel érintkezésbe kerül.”²¹

8. Olyan módszereket is kigondolhatunk, mint a _____, _____ és _____ való társulás, illetve _____, amelyek az Ügy _____ és _____ közel álló témákról szólnak.

9. Továbbá megpróbálhatunk részt venni _____, _____,
_____, _____ és _____
_____, valamint _____, mindig
_____ a Hit sértetlenségét.

10. Ezt úgy kell tennünk, hogy számtalan _____ és _____ nyíljon meg
előttünk, hogy megnyerhessük azok _____, _____ és
végül _____, akikkel érintkezésbe kerülünk.

**„Tartsa észben – miközben ilyen kapcsolatokat teremt – a Hite által állandóan
vele szemben támasztott követelményeket, nevezetesen, hogy megőrizze a Hit
méltóságát és rangját, megvédje törvényeinek és elveinek sértetlenségét, hogy
kimutassa átfogó és egyetemes jellegét, és rettenthetetlenül megvédje sokrétű és
alapvető érdekeit. Vegye számításba hallgatói fogékonyságának mértékét, és
hozza meg a döntést a közvetlen vagy a közvetett tanítási módszer
alkalmasságáról, amely által hatásosabban tudja közvetíteni az Isteni Üzenet
életbevágó fontosságát, és meggyőzni a keresőt arról, hogy azokkal kösse össze
sorsát, akik azt már elfogadták.”²²**

11. Miközben ilyen kapcsolatokat teremtünk, sose feledkezzünk meg a felelősségünkről,
hogy _____ a Hit méltóságát és _____,
_____ és _____ sértetlenségét, hogy _____
átfogó és _____, és bátran _____
sokrétű és alapvető _____.

12. A Védnök azt mondja vegyük számításba hallgatóink _____ és
döntsünk a _____ vagy a _____ tanítási módszer
_____.

13. Bármely módszert is választjuk, nem szabad elfelejtenünk, hogy célunk az, hogy
_____ az Isteni Üzenet
_____, és próbáljuk _____ a keresőt arról,
hogy azokkal _____, akik azt már elfogadták.

**„Emlékezzen ‘Abdu’l-Bahá példájára és állandó intelmére, hogy oly kedvességgel
forduljon a keresőhöz, és oly mértékben példázza saját életével a tanítások
szellemét, amelyet belé plántálni szeretne, hogy az illetőt magától értetődően az
ilyen tanításokat megtestesítő Üggyel való azonosulásra készítse. Eleinte tartóz-
kodjon olyan törvények és rendelkezések hangsúlyozásától, amelyek túl nagy
megterhelést gyakorolnának a kereső éppen csak ébredező hitére, inkább igyekez-
zen türelemmel, tapintatosan, de határozottan nevelni, amíg hite megerősödik és
kijelenti, hogy fenntartás nélkül elfogad bármit, amit Bahá’u’lláh elrendelt.”²³**

14. A tanításnál olyannyira tartuk szem előtt ‘Abdu’l-Bahá _____ és állandó intelmét, hogy _____ a keresőhöz, és _____ saját életünkkel a tanítások _____, melyet szeretnénk bele plántálni.
15. Oly figyelmesen kövessük ‘Abdu’l-Bahá példáját, hogy a keresőt _____, hogy azonosuljon az Üggyel.
16. Miután a kereső már közel áll a Hithez, tartózkodjunk kezdetben olyan _____ és _____ hangsúlyozásától, amelyek _____ a kereső éppen csak ébredező hitére.
17. Előbb _____ kell őt türelemmel, tapintatosan, de határozottan _____, amíg hite _____ és kijelenti, hogy _____ bármit, amit Bahá’u’lláh _____.
18. Nevelnünk kell _____, _____, de _____, amíg hite megerősödik és _____, hogy feltétel nélkül elfogad bármit, amit Bahá’u’lláh elrendelt.

„Amint ezt a fokot elérte, vezesse be e lelket a hívő társak közösségébe, és törekedjen arra, hogy a folytonos testvériességen és a közösség helyi tevékenységében való aktív részvételen keresztül lehetővé tegyék számára, hogy hozzájárulhasson a közösség életének gazdagításához, feladatainak előmozdításához, érdekeinek megszilárdításához, és tevékenységének a testvérközösségével való összehangolásához.”²⁴

19. Amint a kereső ezt a fokot elérte, _____ őt a hívő társak közösségébe.
20. Ettől kezdve _____ arra, hogy a _____ és a közösség _____ keresztül _____ tegye _____, hogy _____ a közösség életének _____, feladatainak _____, érdekeinek _____, és tevékenységének a testvérközösségével való _____.

„Ne nyugodjon addig, amíg szellemi gyermekébe olyan mély vágyakozást nem ültetett, mely arra készíti, hogy magától és függetlenül kiálljon energiáit más lelkek megébresztésének szentelni, és hogy kövesse a törvényeket és elveket, melyeket újonnan felvett Hite előír.”²⁵

21. A Védnök azt mondja, ne nyugodjunk addig, amíg azokba, akiket tanítunk, olyan _____, mely arra _____ őket, hogy _____ és _____ kiálljanak _____ más lelkek tanításának _____, és hogy kövessék a Hit által előírt törvényeket és elveket.

26. RÉSZ

Az előző két részben leírtakat szem előtt tartva most arra kérünk, hogy összpontosítsd figyelmedet szisztematikus egyéni tanítási terved kidolgozására! Első lépésként át kell gondolnod, hogy a Shoghi Effendi által meghatározott elemek hogyan fognak a tervedben testet ölteni. Az alábbi gyakorlatok elvégzése segíteni fog ebben.

1. Világos, hogy egyéni tanítási tervednek legfontosabb eleme az a szilárd elhatározásod, hogy mindennapi életedben konkrét lépéseket tegyél a fogékony lelkek felkutatására és tanítására. Valahányszor komolyan elszánjuk magunkat valamilyen cselekvésre, elhatározásunk minden esetben próbára tétetik. Elkerülhetetlen, hogy akadályok merüljenek fel. A tanítás esetében az utunkat álló akadály lehet a Hittel szembeni ellenállás vagy a környező világ állapota. Például a társadalom anyagiasság beállítottsága vagy az emberek általános közömbössége a szellemi dolgok iránt megnehezítheti a tanítással kapcsolatos erőfeszítéseinket. Melyek azok az akadályok, amelyek a világ állapotából fakadnak, és amelyekkel valószínűleg találkozol majd, amikor tanítani kezdesz?
 - a. _____
 - b. _____
 - c. _____
 - d. _____
 - e. _____
 - f. _____
2. Miután elhatároztad, hogy kiállsz és tanítod a Hitet, szükséged lesz arra, hogy végiggondold saját helyzetedet és életkörülményeidet. Ezek között természetesen központi helyet foglal el saját falvad vagy szomszédságod közösségépítő tevékenységeiben való részvételed, és ahogy már korábban utaltunk rá, ez tanítási lehetőségeket fog megnyitni számodra. Am ezenkívül gondold az életed más dimenzióira is! Írj egy rövid bekezdést, amely ezeket ismerteti! Például, hogy diák, szülő vagy esetleg nagyszülő vagy-e? Mi a foglalkozásod, vagy miből élsz? Milyen csoportokkal, szervezetekkel állsz kapcsolatban, és milyen emberekkel találkozol nap mint nap?

amelyet a Területi Tanítási Bizottság kezdeményezett. A találkozó szellemi légkörben zajlik, lélekhez szóló beszédek hangzanak el a tanítás fontosságáról és az egyén szerepéről, és igen nagyfokú a lelkesedés. Az előadásokat követően az egyes falvakból vagy városrészekből érkezők csoportosan egyeztetnek a tanítási kampányra vonatkozó terveikről. Egy idő után valamennyi csoport összeül, hogy bemutassák egymásnak a terveiket. Az egyik csoport képviselője a következő szavakkal foglalja össze a konzultációk eredményeit: „A terv, amelyet kidolgoztunk, hogy hozzájáruljunk ehhez a kampányhoz, roppant egyszerű. Azt kéri mindenkitől, hogy imádkozzon naponta azért, hogy a tanítás legalább egy esetben sikerrel járjon, hogy minden egyén legalább egy embernek említse meg a Hitet minden nap, és hogy minden család tartson legalább tizenkilenc naponként egyszer összejövetelt (fireside).”

Képzeljük el, hogy a csoport tagjai hazaviszik magukkal a tervet a falujukba vagy a szomszédságukba! Ha mindenki elkötelezetten és lelkesen követi a csoport ajánlásait, akkor minden bizonnyal feltételezhetjük, hogy a közösség mind létszámában, mind képességében növekedésnek fog indulni, és ezáltal felkészül arra, hogy még nagyobb vállalkozásokba kezdjen. A téma jobb megértése érdekében azonban hasznos feltenni a kérdést, hogy egy ilyen terv egyáltalán beleillik-e a szisztematikus kollektív cselekvésről alkotott elképzelésünkbe. Többet jelent-e a terv, mint az egyének bátorítása saját egyéni tanítási erőfeszítéseik nagyobb lelkesedéssel történő folytatására, mely pusztán abból a tudatból fakad, hogy mások is ugyanilyen tevékenységet folytatnak? Vajon nem úgy kell-e a kollektív cselekvést megtervezni, hogy az egyének tehetsége és képességei erősítsék egymást, megsokszorozva ezáltal erejüket? Vajon egy csoport egyesült fellépése nem hoz-e sokkal több eredményt, mint az egyéni erőfeszítések összessége? Gondolkozz el ezeken a kérdéseken a csoport többi tagjával együtt!

29. RÉSZ

A fenti kérdések megvitatása bizonyára megerősítette azt, amit már saját tapasztalataid alapján is kezdted megérteni. Kétségtelenül láttad már egy faluban vagy szomszédságban együtt dolgozó egyének egyre bővülő magjának részeként, hogyan szaporodnak meg erőink az egységes cselekvés dinamikájában. Célunk a fejezet hátralévő részében az lesz, hogy megpróbáljunk némi képet kapni ezekről a dinamikákról a Hit terjeszkedésének és megszilárdulásának vonatkozásában.

Először is tekintsük át gyorsan, amit mostanra valószínűleg már tudsz a Hit világméretű növekedésével kapcsolatos megközelítésünkről. Jelenleg a növekedés

folyamatának felgyorsítására irányuló törekvések többnyire egy-egy klaszteren belül, meghatározott szomszédságokban vagy falvakban valósulnak meg. A „klaszter” egy olyan kis földrajzi területet jelent, amely a tervezés szempontjából jól kezelhető méretű. A Területi Tanítási Bizottság ezen a szinten tevékenykedik. Az Igazságosság Egyetemes Háza arra bátorít bennünket, hogy egy klaszter keretein belül az alábbi „három hónapos tevékenységi ciklusokban működjünk, amelyeken keresztül egy közösség növekszik: az intenzív cselekvés eredményeként megtapasztalt robbanásszerű növekedés; a szükséges megerősítési időszak, amelynek során a hívők számában bekövetkezett emelkedés megszilárdításra kerül azáltal, hogy például részt vesznek az imatalálkozókon és a Tizenkilenc Napi Ünnepeken, továbbá látogatókat fogadnak otthonaikban; valamint a mindenki számára kijelölt alkalmak arra, hogy áttekintsék a történeteket és tervezzenek.”

A ciklusokat tehát a terjeszkedés, a megszilárdítás, az értékelés és a tervezés egymást követő szakaszai jellemzik. Minden ciklus az előző ciklus eredményeire épít. Ahogy az egyes terjeszkedési szakaszok után egyre többen vesznek részt az intézeti folyamatban, a kollektív képességek növekednek, mivel a tanultakat a gyakorlatban is alkalmazni kezdik. A növekedés folyamatának központi elemei, az egymással összefüggő tevékenységek – az imatalálkozók, a gyermekfoglalkozások, az ifjúsági csoportok és a tanulókörök – eredményeképpen bővülnek, és a Hit aktív támogatóinak növekvő magja képes növelni a tevékenység általános ütemét. A növekedési folyamat így fokozatosan felgyorsul.

A terjeszkedési szakasz a legnagyobb intenzitást igényli, amelyet gyakran kollektív kampányok megvalósításával érnek el. Célkitűzései a fent említettek szerint a klaszterben fennálló körülményektől függően változnak. Esetenként egy kampány célja lehet a résztvevők számának növelése az alaptevékenységek valamelyikében. Máskor a hangsúly kifejezetten a tanításra helyeződhet. Gyakran ez utóbbi erőfeszítések, amelyeket egy-egy olyan településen végeznek, ahol a tevékenységek már kezdenek formát ölteni a közösségi életben, magukban foglalják az emberek felkeresését is otthonukban. Az ilyen jellegű kampányokkal kapcsolatban az Igazságosság Egyetemes Háza a következő útmutatást adja:

“A kérdés középpontjában tehát az áll, hogy a Hit tanítását célzó, az otthonlátogatások révén megvalósuló kampány hogyan viszonyul a környéken folyó egyéb tevékenységekhez – miként viszonyul azokhoz az erőfeszítésekhez, amelyek a szélesebb közösség imádságos lelkületét erősítő találkozók megtartására, a gyermekek lelki fejlődését elősegítő foglalkozások tartására, a serdülők energiáit mozgósító csoportok létrehozására, a mindenki számára nyitott tanulókörök beindítására irányulnak, amelyek lehetővé teszik a különböző háttérű emberek számára, hogy egyenlő feltételek mellett haladjanak előre, és felfedezzék a tanítások alkalmazását egyéni és közös életükre.”²⁶

30. RÉSZ

Ahogy a fenti idézet is sugallja, nem szabad azt gondolnunk, hogy a tanítási kampányok légtüres térben zajlanak. Ezek csupán egyetlen elemét képezik a növekedésre irányuló megközelítésünknek. Továbbá a Hit nagyszabású terjesztésére és megszilárdítására irányuló erőfeszítések akkor a legtermékenyebbek, ha szisztematikusan, hosszú időn keresztül, egy bizonyos népesség körében végzik őket.

Ebben a fejezetben többször is említettük a „fogékony népesség” kifejezést. A tapasztalat azt mutatja, hogy az egyénekhez hasonlóan egyes népességcsoportok is nagyobb hajlandóságot mutathatnak arra, hogy felfedezzék a Hitnek a közösségi életükre gyakorolt hatását. Az effajta fogékonyság – ahogyan azt az Igazságosság Egyetemes Háza írja – gyakran „abban nyilvánul meg, hogy hajlandóak részt venni az alaptevékenységek által elindított közösségépítési folyamatban”. A barátok előtt álló feladat minden klaszterben nem más, mint hogy

„egy vagy több fogékony csoportban tanítsanak, közvetlen módszert használva Hitük alapjainak bemutatásához, és hogy megtalálják a lelkeket, akik lerázní vágyják a társadalom által rájuk kényszerített levertséget, és szomszédságaikban és falvaikban egymás mellett kívánnak dolgozni a kollektív átalakulás folyamatának elindításán.”²⁷

A tét tehát az, hogy egy-egy népcsoport a Bahá’u’lláh által megálmodott új világrend és egy virágzó és harmonikus civilizáció irányába mozduljon el. Hogy tovább elmélkedjünk ennek a folyamatnak a jelentőségéről, mely a világ minden táján a klaszterekben zajlik, olvassuk el az alábbi részletet az Igazságosság Egyetemes Háza által írt üzenetből:

„Mikor az emberiség tömegei megébrednek és belépnek Isten Hitébe, egy új folyamat indul meg, és egy új civilizáció növekedése kezdődik. Nézzétek csak a kereszténység és az iszlám felemelkedését! Ezek a tömegek a saját hagyományaiktól átitatott, de az új Isteni Szóra fogékony közemberek, akik, ha szívéből válaszolnak rá, olyan hatással lesz az rájuk, hogy átalakítják mindazokat, akik kapcsolatba kerülnek velük.

Isten kívánalmi különböznek az emberi mércétől. Az emberi mércék szerint egy ügy értékét és nagyságát az határozza meg, hogy hány kiemelkedő, híres és magas állású személyiség fogadta el azt. De Bahá’u’lláh szavai szerint: „A felhívás és Üzenet, melyet átadtunk, soha nem azt célozta, hogy csak egy ország vagy egyetlen nép körébe jusson el vagy részesüljön áldásaiból. Az emberiség egészének szilárdan ragaszkodnia kell mindahhoz, ami számára kinyilatkoztatásra került és megadatott.”

A klaszterekben mindenütt kibontakozó átalakulási folyamat jellegét illetően az Igazságosság Egyetemes Háza által írt másik üzenetben a következőket olvashatjuk:

“A bahá’í közösségen belül, illetve azon kívül ébredő erők által hajtván a Föld népei különböző irányokból szemmel láthatóan egyre közelebb kerülnek egymáshoz egy olyan világcivilizáció felé haladva, melynek lenyűgöző jellegét ma még elképzelni is hiábavaló volna számunkra. Ahogy a népesség e középpontba történő mozgása az egész világon felgyorsul, minden kultúrából fokozatosan ki fognak veszni egyes elemek, amelyek nincsenek összhangban a Hit tanításaival, míg mások meg fognak erősödni. Ugyanígy a kultúra új elemei is kifejlődnek majd az idők folyamán, ahogyan a Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatása által inspirált emberek minden emberi csoportból megjelenítik a Tanításai által létrehozott gondolkodási és cselekvési mintákat...”²⁹

1. A fenti második idézet alapján válaszolj az alábbi kérdésekre!
 - a. Mi fog történni a fenti idézet szerint, ha az emberiség tömegei megébrednek, és belépnek Isten Hitébe? _____

- b. Milyen változás fog bekövetkezni a tömegekben, ha valóban válaszolnak Isten új Szavára? _____

- c. Miként magyarázza meg a fenti idézet a különbséget Isten és az emberek normái között? _____

2. A fenti harmadik idézet alapján dönts el, melyik igaz az alábbi állítások közül:

- _____ Ahhoz, hogy közelebb kerüljünk az írásokban megálmodott világcivilizációhoz, minden népcsoportnak el kell sajátítania egy domináns kultúra elemeit.
- _____ A világ minden kultúrájában találunk olyan elemeket, amelyek dicséretesek, és olyanokat is, amelyeket jobb lenne elvetni.
- _____ A helyes és a nemkívánatos dolgok mércéje minden kultúrában Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása.
- _____ Elfogadhatatlan, hogy az emberek egy csoportja a kultúra nevében a nőket a férfiaknál alacsonyabb rendűnek tekinti.
- _____ Minden kultúrának azokat az elemeit kell értékelni és ápolni, amelyek az együttműködésre helyezik a hangsúlyt.
- _____ A kultúra dicséretet érdemlő elemei hozzájárulnak az egész emberi család sokszínűségének és szépségének fokozásához.
- _____ A kultúra elfogadhatatlan részeinek meg kell változniuk, ahogy a Hit tanításainak fényével megvilágosodnak.
- _____ Nincs semmi szórakoztató az olyan viccekben és megjegyzésekben, amelyek így vagy úgy becsmérlik az emberek bármely csoportját; ezek legfeljebb az emberiség gyermekkorának maradványai, amelyeket el kellene vetni.
- _____ Amikor egy népcsoport belép a Hitbe, fokozatosan elhagyja kultúrájának azokat az elemeit, amelyek nem felelnek meg a tanításoknak.
- _____ Amikor egy népcsoport belép a Hitbe, kultúrájának azon elemei, amelyek összhangban vannak a tanításokkal, megerősödnek és megszilárdulnak.
- _____ Minden népcsoport idővel átveszi a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása által sugallt kultúra új elemeit – például azokat, amelyek tükrözik, hogy milyen jelentőséget tulajdonít a fiatalabb generációk nevelésének.

- _____ Ahogy a népek egyre közelebb kerülnek Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjához, elkerülhetetlenül közelebb kerülnek egymáshoz is.
- _____ A különböző népek végül közelebb kerülnek egymáshoz, ahogy mindannyian a saját fejlődési útjukat járják, függetlenül attól, hogy követik-e Bahá'u'lláh tanításait vagy sem.
- _____ Ha egyre nagyobb számban vesznek részt az alaptevékenységekben egy fogékony népességen belül, az elindítja a változás folyamatát, ami egyre közelebb viszi a népet Bahá'u'lláh új világrendjének jövőképehez.

A fentiek fényében mérlegeld a saját tapasztalataidat abban a klaszterben, amelyben élsz! Amióta a szolgálat ösvényén jársz, hozzájárultál egy sor egymással összefüggő tevékenység megerősítéséhez és kiszélesítéséhez – akár a falud lakóinak, akár a szomszédságod egy bizonyos területén élő, vagy a klaszterben szétszórta élő népességnek a körében. Gondold végig ezeket a tevékenységeket a maguk teljességében, az általuk elindított változás folyamatával együtt! Írd le, hogyan indul meg a népesség mozgása, ahogy az a növekvő mag, amelyhez te is tartozol, megtanulja koherens módon végrehajtani az alábbiakat: elősegíteni a közösség imádságos jellegét; segíteni egyre több serdülőkorú fiatal lelki és intellektuális képességeinek megerősítését; egyre több fiataalt meghívni a szolgálat ösvényének bejárására, segítséget nyújtva nekik az út során; egyre több gyermek számára biztosítani a lelki nevelést; és lehetővé tenni, hogy egyre több gyermek és fiatal családja ismerje meg a tanításokat, és alkalmazza azokat az életében.

31. RÉSZ

Miután elgondolkodtál azon, miként generálják a faludban vagy a szomszédságodban a barátok egyre növekvő magjának erőfeszítései a népesség mozgását Bahá'u'lláh új világrendről alkotott jövőképe felé, vizsgáljuk meg azokat a feltételeket, amelyek az efféle kollektív cselekvést hatékonyá teszik! Bizonyára egyetértesz azzal, hogy az első feltétel, amelynek teljesülnie kell, az egység. 'Abdu'l-Bahá azt mondja:

“Ha valóban egyesültök, ha vállaljátok, hogy előmozdítjátok azt, ami a lényegi cél, és megmutatjátok a mindent egyesítő szeretetet, esküszöm arra, Aki a magot széthasítja és a szellőt fuvallatra készíti, akkor olyan nagy fény ragyog majd le arcotokról, amely eléri a legmagasabb eget, dicsőségetek hírért messze földön

fogják zengeni, kitűnőségetek bizonyítékai minden tájon elterjednek, erőtök áthatja majd minden dolog valóságát, céljaitok és szándékaitok befolyást gyakorolnak majd a nagy és hatalmas nemzetekre, szellemetek körülöleli majd a létezés egész világát, és azon veszitek majd észre magatokat, hogy királyok vagytok a Királyság uradalmában, és a láthatatlan Birodalom dicsőséges koronái ékeskednek rajtatok, és a béke seregének hadvezéreivé, a fény erőinek fejedelmeivé, a tökéletesség horizontján ragyogó csillagokká és az emberekre fényt árasztó, tündöklő lámpásokká váltok.”³⁰

Olyannyira egységesnek lenni, hogy erőink megsokszorozódjanak, ahogyan azt ‘Abdu’l-Bahá fentebb leírta, nem egy olyan állapot, amit egyszer s mindenkorra elérhetünk. Ez bizony mindennapos erőfeszítést igényel. Bármilyen jól megtanulunk tervezni, és bármilyen gyakorlottá is válunk a terveink megvalósításában, azok kevés gyümölcsöt hoznak, ha hagyjuk, hogy a legkisebb feszültség vagy viszálykodás is beküsszon közénk.

A nézeteltérések okai általában jelentéktelenek, és aligha áll mögöttük rosszindulat. Nem ritkán azért alakul ki feszültség, mert valaki türelmetlen a másik botlásai miatt, vagy ragaszkodik ahhoz, hogy a saját útját járja. Mindezek ellenszere: a nagylelkűség és az élet kicsinyes dolgain való felülemelkedés képessége. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Most van itt az ideje, Ó, ti, az Úr szeretetei, a lelkes igyekezetnek. Küzdjete és iparkodjatok! És mivel az Időtlen Szépség a vértanúság mezején állt védtelenül nappal és éjszaka, dolgozzunk mi is keményen, és halljuk meg és fontoljuk meg alaposan Isten tanácsait; dobjunk el életünket, és mondjunk le rövid és csekély számú napjainkról! Fordítsuk el pillantásunkat az e világ változatos formáiról alkotott üres képzelgésektől, és szolgáljuk helyettük ezt a kimagasló célt, eme nagyszerű tervet! Ne vágjuk ki saját ábrándjaink miatt e fát, amelyet a mennyei kegyelem keze ültetett; ne takarjuk el tévhiteink, önös érdekeink sötét felhőivel a dicsőséget, amely az Abhá Birodalomból sugárzik! Ne legyünk gátak, melyek elzárják a Mindenható Isten hullámozó óceánját! Ne akadályozzuk meg, hogy a Mindenek Felett Dicsőséges Szépség kertjéből fúvó tiszta, édes illatok messze szálljanak! Az újraegyesülés ezen napján ne zárjuk el a magasból alápatalkzó áldások tavaszi záporát! Ne hagyjuk, hogy az Igazság Napjának ragyogása bármikor is elhomályosodjék és eltűnjék! Ezek Isten intései, miként azok Szent Könyveiben, Irataiban, Tábláiban leírtak, hogy hirdessék Tanácsait az őszintéknek.

Dicsőséget légyen véletek, és Isten irgalma, és az Ő áldásai!”³¹

A Védnök ezt mondja:

„Rögzítsd tekinteted a hatalmas lehetőségekre, a felbecsülhetetlen áldásokra, Isten e növekvő és küszködő Hitének rettenthetetlen szellemiségére, és ne engedd, hogy a jelen kicsinyes vitái és óhatatlan nézeteltérései elhomályosítsák szemedben azt a ragyogó dicsőséget, amelyet az Ügy jövője tartogat állhatatos és bátor támogatói számára.”³²

Az alábbihoz hasonló szövegrészek memorizálása és tudatosítása segíteni fog bennünket abban, hogy hozzájáruljunk az egységhez közös erőfeszítéseink során.

„Ha bármi nézeteltérés támadna köztetek, lássatok meg Engem ott állva szemetek előtt, és nézzétek el egymás hibáit az Én nevemért, valamint az Én nyilvánvaló és ragyogó Ügyem iránti szeretetetek jeléül! Szeretnénk látni titeket, amint

mindenkor szeretetben és összhangban érintkeztek Jókedvem paradicsomában, és szeretném tetteitekből a barátság és az egység, a szerető kedvesség és a testvériség illatát belélegezni. Ezt tanácsolja néktek a Mindentudó, a Hűség. Mi mindig veletek leszünk; ha érezzük köztetek a testvériség illatát, szívünk bizonyosan örvendezni fog, mert Minket más meg nem elégíthet. Tanúságot tesz erről minden igazán értő ember.”³³

Az egységet könnyebb fenntartani, ha mindenki tisztában van az elvégzendő munka jelentőségével, és az elérendő célok magasztosságával. Ha ez a megértés megvan, az embereknek nem lesz olyan nehéz félretenni a nézeteltéréseiket, és önzetlenül mindent beleadni az előttük álló feladatokba. Állj meg egy pillanatra és gondolkozz el: Képes lennél-e ártani az alább felsoroltak bármelyike miatt egy olyan folyamatnak, amely arra hivatott, hogy várakozó lelkek sokaságát hozza közelebb Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásához?

- ___ Mert nem vagy hajlandó megbocsátani egy másik ember tetteit?
- ___ Mert a saját hiányosságaiddal vagy elfoglalva?
- ___ Mert nem akarod követni a mindenki által elfogadott cselekvési irányt?
- ___ Mert azt hiszed, hogy neked van igazad, és mindenki más téved?
- ___ Mert szeretsz viccelődni, amikor csak alkalom adódik rá, még akkor is, ha az nem helyénvaló, és másokat kellemetlen helyzetbe hoz?
- ___ Mert ragaszkodsz ahhoz, hogy minden általad észlelt hiányosságot kritizálj, függetlenül attól, miként befolyásolja az a csoport lelkesedését?
- ___ Mert nem érted, hogy a kollektív erőfeszítésekhez intenzitásra van szükség?
- ___ Mert valaki úgy beszélt veled, ahogy az nem tetszett neked?
- ___ Mert kényelmetlenül érzed magad, amikor embereket látogatsz meg az otthonukban?
- ___ Mert nem tetszik, hogy nem használják ki a különleges tehetségedet?

32. RÉSZ

Az egység, amely egy faluban vagy szomszédságban dolgozó, elkötelezett barátok magjának tagjai között fennáll, nem csak az őket összekötő szeretetteljes barátságra korlátozódik. Ez az egység abban is megnyilvánul, hogy tisztában vannak közös céljukkal. A cél egységessége az egységes cselekvés másik lényeges feltétele; ez ad irányt erőfeszítéseinknek, nemcsak akkor, amikor közösen dolgozunk, hanem akkor is, amikor egyéni szolgálati tevékenységet végzünk, például gyermekfoglalkozást vezetünk vagy egy ifjúsági csoport animátoraként szolgálunk. Áthatja tetteinket, és értelmet ad cselekedeteinknek. Látjuk, ahogy egyéni erőfeszítéseink és a kollektív vállalások összefonódnak, és egy olyan vibráló tevékenységi mintát hoznak létre, amely előremozdítja a népességet. Az Igazságosság Egyetemes Háza megállapítja:

“A közösség egyre inkább olyan környezetként szolgál, amelyben az egyéni erőfeszítések és a kollektív cselekvés az intézet közbenjárásával a haladás érdekében kiegészíthetik egymást. A benne megnyilvánuló pezsgés és a törekvéseit életető egységes cél az élet minden területéről duzzadó soraiba vonzza azokat, akik szívesen áldozzák idejüket és energiájukat az emberiség jólétére.”³⁴

Ez a közös cél elérésére irányuló törekvés tehát túlmutat a helyi szinten. Felismerjük, hogy a falvunkban vagy szomszédságunkban működő bővülő mag részeként tett erőfeszítéseink milyen nagy mértékben járulnak hozzá ahhoz a nagyobb célhoz, hogy előmozdítsuk a munkát a lakóhelyünkhöz tartozó klaszterben. Látjuk ugyanakkor, hogyan segíti elő mindez nemzeti közösségünk fejlődését és a Hit globális terveinek kibontakozását, ami végül Bahá'u'lláh világrendjének megvalósulásához vezet.

1. Miért fontos annak tudatosítása, hogy a szomszédságban vagy faluban végzett munkánk egy nagyobb célhoz járul hozzá? _____

2. Hogyan biztosíthatjuk, hogy az egyéni célok és szándékok összhangban legyenek a Hit céljaival? _____

3. Hogyan egészítik ki egymást az egyéni erőfeszítések és a kollektív vállalkozások az intézet közbenjárásával? Miért elengedhetetlen az egységes fellépéshez a köztük lévő kölcsönös kiegészítő jelleg megértése? _____

4. Hogyan erősíti tovább a célok egysége a szeretet kötelékét az együtt szolgáló barátok között? _____

33. RÉSZ

Láttuk, hogy az egységes cél elengedhetetlen az egységes cselekvéshez; ez ösztönöz bennünket arra, hogy kitartóan munkálkodjunk a szolgálat mezején. A közös cél megvalósításához idő és energia befektetése szükséges – kemény, de örömteli munkaórák. A világban téves elképzelés él arról, hogy mi számít szórakozásnak. Újra és újra azt az üzenetet sulykolják belénk, hogy az élet célja a szórakozás, amit jelentéktelen időtöltésekben határoznak meg. De hogyan hasonlítható ez a „szórakozás” ahhoz az igazi örömhöz, amit Bahá'u'lláh üzenetének másokkal való megosztása, a Hit szellemisége által felemelt emberek látványa, a gyermekfoglalkozások és ifjúsági csoportok résztvevőinek családjaival való tartalmas beszélgetés jelenthet, valamint az, hogy szemtanúi lehetünk annak, ahogy az intézeti tanfolyamok fő sorozatán résztvevők megértése és szolgálatkészsége fejlődik? Ha egy kollektív vállalkozásban bármikor felerősödik a kényelem és az önkényeztetés vágya, felül lehet kerekedni rajta azzal, ha 'Abdu'l-Bahá-ra, a tökéletes Példára gondolunk, valamint az Űgy terjesztéséért tett fáradhatatlan Erőfeszítéseire. Íme, az Ű szavai:

„Járjatok 'Abdu'l-Bahá nyomdokain és az Abhá Szépség ösvényén, minden pillanatban életek feláldozása után vágyakozva. Ragyogjatok, mint a napcsillag, legyetek nyughatatlanok, akár a tenger; miként a menny felhői, záporoztassátok alá az életet a mezőkre és a hegyekre, és áprilisi szélként leheljétek frissességet azon emberi fádba, és borítsátok őket virágba.”³⁵

„...az embernek olyannyira át kell adnia akaratát Istennek, és oly mértékben meg kell feledkeznie saját törekvéseiről, hogy végül elérhesse az élő áldozat rangját: Ha tehát alszik, azt nem a testi pihenés kedvéért kell tennie, hanem kizárólag azért, hogy visszanyerje erejét, hogy beszéde világosabb legyen, szavai kellemesebbek, és hogy szolgálhassa Isten teremtményeit és magyarázhassa bizonyítékait; ha pedig felébred, ébernek kell maradnia, Isten ügyének szolgálatába kell állnia, és saját vágyait és hajlamait teljesen alá kell rendelnie Isten akaratának. Ha eléri ezt az állapotot, a Szentlélek megerősítései fogják körülvenni, és ilyen erővel felfegyverkezve képes lesz ellenállni a föld minden népének.”³⁶

„Remélem, hogy annak jóvoltából, Aki megeleveníti a lelkeket, nem nyugszol egy pillanatig sem, és nem riadsz vissza attól, hogy lüktess, akár egy artéria a világ testében, hogy mindig az élet szellemét leheled a szívekbe, és képessé teszed a lelkeket arra, hogy a magasságbéli birodalmakban szárnyaljanak.”³⁷

„Ők pedig éjt nappallá téve szüntelen munkálkodni fognak, nem törődve sem megpróbáltatással, sem bánattal, nem túrva halasztást erőfeszítéseikben, megpihenést sem keresve, semmibe véve jólétet és kényelmet, és életük valamennyi röpke pillanatát mindentől elszakadva és makulátlanul az isteni illatok szétárasztásának és Isten szent Szava felmagasztalásának fogják szentelni. Arcuk mennyei örömet sugárzik, és szívüket öröm tölti majd el. Lelkük ihletet kap, alapzatuk szilárdan megáll. Szét fognak ők szóródni a világban, és beutazzák valamennyi vidéket. Hangjukat fogják hallatni minden gyűlésen, és díszül fognak szolgálni és új életre keltene minden összejövetelt. Beszélnek majd minden nyelven, és megfejtene minden rejtett jelentést. Felfedik a Királyság misztériumait, és megnyilvánítják mindenki előtt Isten jeleit. Gyertyaként, fényesen fognak lobogni minden gyülekezet szívében, és csillagként fognak felragyogni minden láthatáron. A szíveik kertjéből fűjdogáló lágy szellők megillatosítják és megébresztik majd az emberek lelkét, és elméjük felismerései záporoként fogják újjáéleszteni a világ népeit és nemzeteit.”³⁸

34. RÉSZ

Az egyik fontos eszköz, amelyet kaptunk, hogy segítsen megteremteni és megszilárdítani egységünket és fenntartani az egységes cél tudatát, a tanácskozás. A cselekvés, a cselekvést követő értékelés és a tanácskozás révén vagyunk képesek elérni a gondolatok egységét. A gondolati egység – tevékenységeink jellegét, az általunk alkalmazott megközelítéseket és az általunk elfogadott célokat illetően – a hatékony egységes fellépés másik feltétele.

Ahogy a barátok egyre bővülő magja következetesen és egységes gondolkodással cselekszik, folyamatosan erősítenie kell képességét és fegyelmeztségét, hogy rendszeresen értékelje tevékenységének hatékonyságát. Az értékelés, tanácskozás és tanulmányozás során a mag a tapasztalatokra és az írások idevágó passzusaira támaszkodik, elsősorban az Igazságosság Egyetemes Házának útmutatásaira. Amikor a cselekvés-értékelés-tanácskozás-tanulmányozás mintája határozza meg a csoport együttes működését, akkor a tanulás válik az elsődleges működési módjukká. Így válik lehetségessé a tartós növekedés, hiszen a ciklusról-ciklusra megszerzett erősségekre építenek. Tevékenységeink lendületének fenntartása, a különböző háttérű emberek bevonása, a témérdek ember ügyeinek intézése – egyszóval a folyamatos növekedés – ez a tanulás célja mindenütt a klaszterekben:

„...a barátok erőfeszítést nem kímélve emeljék a részvétel szintjét. Minden idegszálukkal azon legyenek, hogy az általuk oly fáradtságos munkával felépített rendszer ne záruljon be önmagába, hanem fokozatosan bővüljön, hogy egyre több embert befogadhasson. Ne tévesszék szem elől azt a figyelemreméltó fogékonyságot, amelyet tapasztaltak – sőt, a buzgó várakozás érzését sem, amely fogadta őket – ahogy egyre magabiztosabban tudtak kapcsolatba lépni az élet legkülönbözőbb színtereiről származó emberekkel, és beszélgetni velük Bahá'u'lláh Személyéről és Kinyilatkoztatásáról.”³⁹

1. Mit kell fáradtságot nem kímélve emelni? _____

2. Mire törekedjenek minden idegszálukkal? _____

3. Mit nem szabad szem elől téveszteni? _____

4. A bővülő mag, amelynek te is tagja vagy, kétségtelenül sok megértéssel gazdagodott a falu vagy a környék növekedési folyamatáról, mivel következetesen cselekedtetek, értékeltétek a cselekvést, és közösen tanácskoztatok. Ennek során bizonyára azt is észrevehettétek, hogy két fejlődési folyamat között egyfajta kölcsönösség áll fenn: ezek egyike az intézeti tanfolyamok által kijelölt egyéni képességfejlődés a szolgálat ösvényén, a másik pedig a tevékenységek méretének és az azokban résztvevők számának növekedése. Beszéljétek meg, milyen képet kaptatok erről a kapcsolatról és annak a növekedés folyamatában betöltött központi szerepéről!

A tanulásról, mint működési módról, valamint az ennek keretét biztosító cselekvés-értékelés-tanácskozás-tanulmányozás sémáról való további elmélkedés érdekében, olvasd el az Igazságosság Egyetemes Házától származó alábbi szövegrészeket! Olvasás közben gondold arra a barátokból álló magra, amelyhez te is tartozol, és amellyel együtt oly szorgalmasan szolgálsz a falvadban vagy a szomszédságodban!

“Örömmel látjuk, hogy egyre nagyobb számú klaszterben – és bennük egyre több szomszédságban és faluban – jelenik meg a barátok olyan kis központi csoportja, akik a cselekvésen és értékelésen keresztül felfedezik, hogy egy adott pillanatban mire van szükség ahhoz, hogy a környezetükben fel tudják gyorsítani a növekedés folyamatát. Az intézet hatékony eszközére építenek, melyen keresztül erősödik a közösség lelki és anyagi felvirágzásához való hozzájárulásuk képessége, és tevékenységükkel párhuzamosan a hozzájuk csatlakozók száma is növekszik. A körülmények, miként a növekedés jellemzői is, természetesen helyről helyre nagyban különböznek. De szisztematikus erőfeszítésen keresztül mindenki egyre hatékonyabban tud hozzájárulni a soron következő feladatokhoz. Bárhol is történjék, mindig tiszta öröm bevonni másokat tartalmas és lélekiemelő beszélgetésekbe, amelyek gyorsan vagy folyamatosan elvezetnek a lelki fogékonyság megmoccanásához. Minél erősebben ragyog a hívó szívében kigyúlt tűz, annál erősebb lesz a vonzerő, amit azok tapasztalnak, akik érzik melegét. És a szív számára, amelyet a Bahá’u’lláh iránt érzett szeretet hevít izzóvá, elképzelhető-e illendőbb elfoglaltság, mint hasonló lelkeket keresni, bátorítani őket, amikor a szolgálat ösvényére lépnek, támogatni őket a tapasztalatszerzésben, és – ami talán a legnagyobb öröm – látni, ahogy e lelkek megerősödnek a hitükben, önállóvá válnak, és másoknak is segítenek ugyanezen az úton. Ezek a legdrágább pillanatok közé tartoznak, melyeket e röpke lét nyújthat.”⁴⁰

„A tanulás, mint működési mód megkívánja, hogy mindnyájan alázatos magatartást vegyenek fel, olyat, amelyben az ember elfeledkezik az énjéről, teljes bizalmát Istenbe helyezi, ráhagyatkozik mindent fenntartó erejére és bízik csalhatatlan segítségében, tudván, hogy Ő és egyedül Ő tudja a szúnyogot sassá, a cseppet határtalan tengerré változtatni. És egy ilyen állapotban a lelkek szakadatlanul dolgoznak együtt, és nem is annyira a saját eredményeiknek örvendeznek, mint inkább a mások haladásának és szolgálatának. És ily módon gondolataik mindig arra összpontosulnak, hogy segítsenek egymásnak feljutni Űgye szolgálatának magaslataira, és felszárnyalni tudásának mennyországába.”⁴¹

35. RÉSZ

Azt persze jól tudjuk, hogy erőfeszítéseink sikere ciklusról-ciklusra teljes mértékben az isteni segítségen múlik. Természetesen az Istennel való négy szemközti együttlétünkben könyörgünk hozzá, hogy erőfeszítéseinket, ha mégoly kicsik is, az Ő Szent Küszöbén elfogadják. Mily értékes is felidézni az ilyen verseket:

„Ó, Uram! Törött szárnyú madár vagyok, és arra vágyódom, hogy a Te határtalan terebben szárnyalhassak. Miként lenne ez lehetséges számomra, hacsak nem a Te gondviseléseden, kegyelmeden, megerősítéseden és segedelmeden keresztül.”⁴²

„Általa esedezem Hozzád, Ki a Te Kinyilatkoztatásod Kútfeje és jeleid Hajnala, tedd az én szívem szereteted és a Reád való emlékezés tárházává. Majd kösd azt össze leghatalmasabb Óceánoddal, hogy bölcsességed élővizei, valamint dicsőítésed és dicséreted kristálypatakjai áradhassanak belőle.”⁴³

„Könyörgöm Hozzád, ó, Te, a lét Királya és a láthatók és láthatatlanok Védője, tégy mindenkit, ki Őgyed szolgálatára emelkedik olyanná, mint a tenger, melyet a Te vágyad mozgat, olyanná, mint aki a Te Szent Fád tüztől lángol a Te akaratod mennyországának láthatáráról felragyogván.”⁴⁴

„Ó, Istenem! Segítsd szolgádat, hogy felemelhesse Szavadat, visszautasíthasson mindent, mely hiábavaló és hamis, megláttathassa az igazságot, messze földön terjeszthesse szent verseidet, felfedhesse a ragyogásokat, és általa felragyoghasson a hajnalpír az igazak szívében.”⁴⁵

„Ó, Istenem! Ó, Istenem! Te látsz engem jelentéktelenségemben és gyengeségemben, a legnagyobb feladattal foglalatoskodván, eltökélten, hogy felmutassam a Te szavad a tömegek között, és hogy tanításaid terjesszem népeid körében. Miként sikerülhetne ez nékem, ha Te nem támogatsz engem a Szentlélek leheletével, nem segítesz győzelemre a Te dicsőséges királyságod seregeivel, és nem záporoztatod alá megerősítéseidet, melyek egyedül változtathatnak át egy szúnyogot sassá, egy vízcseppet folyókká és tengerekké, és egy atomot fényé és napokká?”⁴⁶

Ezenkívül azért is gyakorta összejövünk, hogy könyörögjünk a Mindenhatóhoz, adjon megerősítést közös erőfeszítéseinkhez, különösen egy intenzív kampány során.

„Ó, Uram! Mutass fel országaidban alázatos és engedelmes szolgálókat, arcukon a vezérelt fényének ragyogásával, a világtól elfordulva, a Te Nevedet magasztalva, a Te dicséretedet zengve, és szétárasztva a Te szentséged illatát az emberiség között.”⁴⁷

„Ó, Isten, én Istenem! Segítsd bizalmas szolgálóidat, hogy szerető és kedves szívet nyerhessenek. Hadd terjesszék a föld minden népe között a Magasságbéli Gyülekezettől alászálló útmutatás fényét.”⁴⁸

„Valóban, szomjaznak a Te szerelmeseid, ó, Uram; vezérelj őket a bőség és kegyelem forrásához. Valóban, éheznek ők; küldd le nékik a Te mennyei asztalod. Valóban, meztelenek ők; öltöztess őket a tanulás és tudás ruházatába.”⁴⁹

„Ó, összehasonlíthatatlan Isten! Ó, Te, a Királyság Ura! Ezek a lelkek a Te mennyei sereged. Segítsd meg őket, és a Magasságbéli Gyülekezet rendjeivel vidd őket győzelemre, hogy mindegyikükbe egy hadsereg ereje költözzön, és meghódíthatassák ezen országokat Isten szeretetével és a mennyei tanítások fényével.”⁵⁰

36. RÉSZ

Ezzel lezárjuk a tanítás folyamatának feltárását. Nem kétséges, hogy ha a tanításról nem csak mint személyes kezdeményezésről, hanem mint kollektív törekvésről gondolkodsz, felismered, hogy mindkettőnél ugyanazok a szellemi alapelvek játszanak szerepet. És mégis, az a folyamat, amikor néhány barátunk mutatjuk be a Hitet, és segítünk nekik eljutni Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjának partjaihoz, minden bizonnyal különbözik attól, amikor egy régió több ezer lakosának segítünk ugyanezen partokhoz közeledni. Hadd világítsuk meg ezt egy egyszerű hasonlattal! A növények növekedését befolyásoló elvek ugyanazok egy kis virágágyás és egy több száz hektáros ültetvény esetében is. Mégis, a saját kertünkben élő pár tő növény gondozása nagyban különbözik a nagy kiterjedésű földterületek művelésétől.

Miután néhány barátod felismeri Bahá'u'lláh-t és csatlakozik követőihez, te továbbra is terelgeted majd útjaikat az egyéni tanítási terved részeként, időt töltesz velük és segíted őket törekvéseikben, hogy növekedjenek az Ő tanításainak ismeretében és szolgálják az Ő Ügyét. Most fordítsd figyelmedet egy egész régióra! Amikor a fogékony népeesség körében zajló erőfeszítések azt mutatják, hogy nagy számban, különösen a fiatalok, hajlandóak – és valójában vágnak is rá –, hogy közösségük szolgálatának útját járják, amikor az erőfeszítések világossá teszik, hogy jelentős százalékuk kész belépni a Hitbe az Anna és Emília között kibontakozó beszélgetéshez hasonló beszélgetések révén, akkor egy teljesen más folyamatra van szükség, amely lehetővé teszi, hogy tömegek emelkedjenek fel és szolgálják az Ügyet Isten adta képességeiknek megfelelően. Egy ilyen nagyszabású feladatot nem lehet pusztán egyéni erőfeszítésekkel végrehajtani.

E fejezet legutóbbi részei képet adtak arról, hogy a Hit nagyszabású terjeszkedése és megszilárdulása hogyan haladhat előre kéz a kézben. E kettős folyamatot támogatni képes rendszer elemeit évtizedes tanulás során aprólékos munkával dolgoztuk ki és finomítottuk. Néhányat közülük már említettünk itt, és bepillantást nyerhetsz majd másokba is, sőt, ami még fontosabb, abba is, hogy a folyamatos tapasztalatszerzés és tanulmányozás révén hogyan működnek ezek együtt egy stabil rendszer létrehozásában. Ezek közé tartozik a „klaszter” szerkezete, a tevékenységi ciklusok a terjeszkedés és a megszilárdítás fázisaival, a koordináció rendszere, valamint a cselekvés, értékelés, tanácskozás és tanulmányozás módszertana. De mindezek kulcsa egyetlen központi elem: egy megfelelő eszköz a szolgálatra való képesség kiépítésére.

A képzési intézetet kifejezetten azért hozták létre, hogy az egyre növekvő számú csoportokat felvértezzék „a gyors ütemű terjeszkedés és megszilárdítás számos feladatának elvégzéséhez szükséges szellemi megértéssel, tudással és készségekkel”. Ezzel a „határtalan lehetőségekkel rendelkező” eszközzel – ahogy az Igazságosság Egyetemes Háza fogalmaz – „a legkülönbözőbb körülmények között, gyakorlatilag bármely klaszterben” lehetséges, hogy „az egyének egyre bővülő magja mozgalmat indítson el egy új világrend kialakítása érdekében”. A következő részlet összefoglalja számunkra, hogy az intézet által támogatott képességfejlesztés hogyan ösztönzi a tanítási tevékenységet, és miként lendíti előre ezt a mozgalmat:

„A klaszterben kibontakozó tevékenységi minta központi eleme az Isten Szaván keresztül megvalósuló egyéni és közösségi átalakulás. A résztvevő a tanfolyamsorozat elejétől kezdve szembesül Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásával, amikor olyan komoly kérdésekről elmélkedik, mint az istenimádat, az emberiség szolgálata, a lélek élete, valamint a gyermekek és serdülők nevelése. Ahogy az egyén kifejleszti magában az Alkotó Szó tanulmányozásának és az arról való mély elmélkedésnek a szokását, az átalakulás e folyamata máris megmutatkozik abban,

hogy képessé válik annak kifejezésére, mennyire ért meg mélyen szántó gondolatokat, és arra is, hogy jelentőségteljes beszélgetésekben feltárja a lelki valóságot. Ezek a képességek nem csupán a közösségek belüli interakciókat egyre inkább jellemző emelkedett eszmecserékben érhetőek tetten, hanem azokban a folyamatos beszélgetésekben is – nem utolsósorban a bahá’í fiatalok és kortársaik között –, melyek messze túlmutatnak ezeken, és kiterjednek a szülőkre is, akiknek lányai és fiai részesülnek a közösség nevelési programjainak előnyeiből. Az ilyen jellegű eszmecseréken keresztül döbbenek rá az emberek egyre inkább a szellemi erőkre, a látszólagos dichotómiák váratlan felismeréseknek engednek utat, megszilárdul az egység és a közös elhivatottság érzete, megerősödik a hit, hogy létre lehet hozni egy jobb világot, és nyilvánvalóvá válik a cselekvés iránti elkötelezettség. Az ilyen meghatározó jelentőségű beszélgetések fokozatosan egyre nagyobb számban vonzzák az érdeklődőket, hogy részt vegyenek a különböző közösségi tevékenységekben. A hittel és bizonyossággal kapcsolatos témák természetes módon kerülnek felszínre a résztvevők fogékonysága és tapasztalatai által vezérelve. Világos tehát, hogy amint egy-egy klaszterben az intézeti folyamat lendületet vesz, a tanítás, mint cselekedet egyre nagyobb fontosságot nyer a barátok életében.”⁵¹

Bizonyára nagy örömmel tölt el, hogy az intézeti tanfolyamokon való részvétellel az Igazságosság Egyetemes Házának fent leírt jövőképét valósítod meg. Ugyanilyen örömteli lesz számodra, hogy a következő könyv, amelyet tanulmányozni fogsz, segít majd fejleszteni a képességedet, hogy a Ruhi Intézet tanfolyamainak tutoraként szolgálhass. Ez a szolgálati tevékenység nemcsak az intézeti tanfolyamok révén folyamatosan és egyre szélesedő körben érkező egyének előrehaladásához, hanem a klaszterben történő növekedés teljes folyamatához is elengedhetetlenül fontos. A te legfőbb feladatod azonban az lesz, hogy a gyakorlatba is átültesd mindazt, amit ebben a könyvben tanultál. Miután elmélyítetted megértésedet a tanítás jelentőségét illetően, mi nagyobb boldogságot tudsz elképzelni, mint hogy megfogadod a Védnök mindannyiunkhoz intézett felhívását, nevezetesen, hogy „tegyük ezt életünk fő szenvedélyévé”?!.

Az idézetek forrásainak jegyzéke

70. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), 29.13 sz., 147. oldal.
71. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 nyomtatásban), 73. bek., 72. oldal.
72. Egy 1964. július 13-án az összes Országos Szellemi Tanácshoz írott üzenetből, mely megjelent a *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996), 18.4 sz., 39. oldal.
73. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 nyomtatásban), CXX, 3. bek., 288. oldal.
74. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2003, 2022 nyomtatásban), arab rész 4. sz., 4. oldal.
75. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, IV, 1. bek., 5. oldal.
76. Egy 1911. október 28-i beszédből, mely megjelent a *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 nyomtatásban), 15.12 sz., 53. oldal.
8. *Bahá'u'lláh, Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2020 nyomtatásban), 303. oldal.
9. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XLV, 1. bek., 111–112. oldal.
10. The Báb, *Bahá'í Prayers*, 221. oldal.
11. Ugyanott, 55. oldal.
12. Bahá'u'lláh, *uo.*, 4. oldal.
13. *The Hidden Words*, perzsa rész, 44. sz., 37. oldal.
14. Ugyanott, arab rész, 13. sz., 6–7. oldal.
15. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 nyomtatásban), 3. kötet, 579–580. (hivatalos fordítás)
16. Bahá'u'lláh, *Bahá'í Prayers*, 162. oldal
17. A világ bahá'í hívőiehez intézett 2010-es Ridván üzenet, mely megjelent a *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), 14.4 sz., 76. oldal.

18. Egy 2021. december 30-án a Tanácsosok Kontinentális Testületének konferenciájára írott üzenetből, mely megjelent a *The Nine Year Plan, 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), 6.9 sz., 47. oldal.
19. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXIX, 1–2. bek., 316–317. oldal.
20. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, 78. bek., 76–77. oldal.
21. Uo., 78. bek., 77. oldal.
22. Uo., 78. bek., 77–78. oldal.
23. Uo., 78. bek., 78. oldal.
24. Ugyanott.
25. Ugyanott.
26. Az Igazságosság Egyetemes Házának 2008. december 28-án az egyik Országos Szellemi Tanácshoz írott leveléből, 4. bek.
27. A világ bahá'í hívőihöz intézett 2010-es Ridván üzenet, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 14.6 sz., 77. oldal.
28. Egy 1964. július 13-án az összes Országos Szellemi Tanácshoz írott üzenetből, mely megjelent a *Messages from the Universal House of Justice* c. kiadványban, 18.1–2 sz., 38–39. oldal.
29. Az Igazságosság Egyetemes Házának 2011. december 12-én az összes Országos Szellemi Tanácshoz intézett üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 20.19 sz., 136. oldal.
30. Idézet 'Abdu'l-Bahá-tól, egy 1947. június 5-én Shoghi Effendi által írott levélben, mely megjelent a *Citadel of Faith: Messages to America, 1947–1957* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014 nyomtatásban), 29–30. oldal.
31. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 nyomtatásban), 207.9–10 sz., 364–365. oldal.
32. Shoghi Effendi kézírásával írt utóirat, amely egy 1933. május 9-én kelt, a nevében egy magánszemélynek írt levélhez van csatolva.
33. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLVI, 1. bek., 357. oldal.
34. Az Igazságosság Egyetemes Házának a világ bahá'í hívőihöz intézett 2008-as Ridván üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 10.2 sz., 62. oldal.
35. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 200.11 sz., 339–340. oldal.
36. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 nyomtatásban), 2. kötet, 460. oldal (hivatalos fordítás).

37. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, 3. kötet, 727. oldal (hivatalos fordítás).
38. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 204.2 sz., 347–348. oldal.
39. Az Igazságosság Egyetemes Házának 2010. december 28-án a Tanácsosok Kontinentális Testületének konferenciájára írott üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 16.15 sz., 103. oldal.
40. Az Igazságosság Egyetemes Házának a világ bahá'í hívóíhez intézett 2019-es Ridván üzenetéből, 3. bek.
41. Az Igazságosság Egyetemes Házának a világ bahá'í hívóíhez intézett 2010-es Ridván üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 14.20 sz., 84. oldal.
42. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers*, 204. oldal.
43. Bahá'u'lláh, uo., 192–193. oldal.
44. Ugyanott, 194–195. oldal.
45. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers*, 197. oldal.
46. Ugyanott, 210. oldal.
47. Ugyanott, 207. oldal.
48. Ugyanott, 198. oldal.
49. Ugyanott, 199. oldal.
50. Ugyanott, 201. oldal.
51. Egy 2015. december 29-én a Tanácsosok Kontinentális Testületének konferenciájára írott üzenetből, mely megjelent a *The Five Year Plan, 2016–2021: Messages of the Universal House of Justice* c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2016), 1.14 sz., 8–9. oldal.